

બફ્યુઝે રહાની સુલ્તાનુલ હિંદ ખવાજા
ગરીબ નવાજ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ બયાદગારે ઈમામ
અહુમદ રજા મુહદિધે બરેલ્વી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

અહલે સુન્નત વ જમાઅત

એટલે

મરસકે આ'લા હિન્ડરાત
નું અજોડ મુખપત્ર

બરકાતે ખવાજા (માસિક)

ડિસેમ્બર-૨૦૨૩

જમાદિલ અવ્યાલ-જમાદિલ આખર

હિજરી સન : ૧૪૪૫

વર્ષ : ૨૦, અંક : ૧૨, સાંગ અંક : ૨૩૬

સ્થાપક અને પ્રકાશક

ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા

ઓરેસ : બરકાતે ખવાજા (માસિક)

C/o. ફ્યૂઝાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરુચ, ગુજરાત, મો. ૯૮૬૪૫૨૧૪૭૭

9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay

Web. : www.barkatekhwaja.net

Email : anjuman2006@hotmail.com

લેક ઓફ બરોડા-દયાદરા બાન્ય

A/c. No. 34620100000303

Razvi Kitab Ghar

IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★

છુટક નકલ	રૂ.	૨૫/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૩૦૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૨,૦૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૩,૦૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૬,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૫,૦૦૦/-

: માનદ તંત્રી :

પટેલ શાહીર અલી રાહવી દયાદરવી (B.Sc.)

● અનુક્રમણિકા ●

01 ઈલ્મે દીનનું મહત્વ અને આપણી જિંદગી	03
02 કન્જુલ ઈમાન વ ખજાઈનુલ ઈફ્ફન	08
03 (દર્સે હદ્દીષ) મિર્ાત (ઉદ્દ્વ) શર્હે મિશકાત (ભાગ : ૨) મિશકાત (ભાગ : ૨)	11
04 અવામી ગલતકેહમિયાં ઔર ઉનકા શરર્દ હલ	14
05 તજકેરતુલ અવલિયા :	
હજરત માઝરુફ કર્ખી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ હાલાત	16
06 ઈસ્લામી અખલાકું તથા આદાબ	19
07 ખુદાની બારગાહમાં રસૂલુલ્હાં صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ તથા મો'મિનોની ઈજજત કુર્ખાન હદીષની રોશનીમાં	23
08 પ્રથમ સદીના મુજફિદ-૫ હજરત અબૂ માખબદ	
અખુલ્હાં ઈન્ને કષીરદારી મક્કી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ માઝરુફ	26
09 સીરતે નબવી صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અને વર્તમાન તકાજાઓ	30
10 માનસિક શાંતિ તૌબા તથા ઈસ્તિગ્રફારથી જ શક્ય !	35
11 રાફી શીઆ ફિકાનો કદરૂપો ચહેરો	41
12 હાફિજે મિલલત بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ જીવન ચરિત્રના	
અમૃક ખાસ પાસાંઓ	46
13 બરકાતે ખવાજાની ટપાલ	50

કલામુલ ઈમામ ઈમામુલ કલામ

ચમને તથબહ મેં સુંબુલ જો સંવારે ગૈસૂ
હૂર બળહકર શિકને નાજ પે વારે ગૈસૂ
કી જો બાલોં સે તેરે રૌજેકી જરૂબ કશી
શબ કે શબનમ ને તબરૂક કો હૈ ઘારે ગૈસૂ
હમ સિયાહકારોં પે યા રબ તપીશો મેહશરમે
સાયા અફગન હોં તેરે પ્યારકે પ્યારે ગૈસૂ
સુખે ધાનોંપે હમારે ભી કરમ હો જાએ
છાએ રહમતકી ઘટા બન કે તુમ્હારે ગૈસૂ
સિલસિલા પા કે શફાઅતકા ઝુકે પળતે હું
સજદાએ શુકે કે કરતે હું ઈશારે ગૈસૂ
ભીની ખુશ્ભૂસે મહેક જાતી હૈ ગલિયાં વહ્લાં !
કેસે ઝૂલોં મેં બસાએ હું તુમ્હારે ગૈસૂ
શાને રહમત હૈ કે શાના ન જુદા હો દમ ભર
સીના ચાકોં પે કુછ ઈસ દરજા હૈ પ્યારે ગૈસૂ
તેલ કી બુંદેં ટપકતી નહીં બાલોંસે ‘રા’
સુષે આરિજ પે લૂટાતે હું સિતારે ગૈસૂ
આજ : આ'લા હિન્ડરાત ઈમામ અહુમદ રજા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ઈલ્મે દીનનું મહિત્વ અને આપણી જિંદગી

દૌલત એ એવી દૌલત છે કે જેના શુક્રિયામાં આખી જિંદગી સજદામાં માથું રાખીને રબનો શુક અદા કરવામાં ગુજરી દઈએ તો પણ એનો શુક અદા કરી શકતા નથી ! કારણ કે દરેક ઈમાનવાળો સમજે છે કે જે ઈમાન વિનાનો કે ઈમાન ગુમાવીને કુઝની હાલતમાં મરશે તેનું ઠેકાશું હમેશાં હમેશા માટેની જહનમ છે. એમાં કોઈ બે મત નથી. ઈમાન તો હશે પણ જો ગુનાહોનો બોજ સાથે લઈને કબરમાં જશે તો ન કબરમાં ન ક્યામતમાં રાહત પામશે અને ગુનાહોની સજા જહનમમાં ભોગવવી પડશે તો તે અસહ્ય હશે. જહનમનો મામૂલી અજાબ એ હશે કે આગના જોડા પહેરાવવામાં આવશે જેની ગરમીથી માણસનું બેજુ ખદબદ ખદબદ થશે ! છે આપણામાં આ મામૂલી અજાબ વેઠવાની શક્તિ ?! આગળના અજાબોની તો વાત જ શું કરવી ! તો આ અજાબોથી બચવાનો ઈલાજ શું છે ? એ જ કે ઈમાનની સલામતી અને નેક અમલોનું ચલણા તથા ગુનાણોથી બચતા રહેવું. એના માટે જરૂરી છે ઈલ્મે દીન સતત શીખતા રહેવામાં આવે. જ્યારે કે આજકાલ લોકો ઈલ્મે દીનથી, ઈલ્મની મેહફિલોથી, દીની કિતાબોથી, દીની માસિકોથી જાણે સુગ અનુભવી રહ્યા છે ! અમારે ત્યાં કિતાબ કે બરકાતે ખવાજા મેગેઝિન મોકલતા નહીં, કેમ કે કોઈ વાંચનાર નથી ! ઘરમાં સભ્યો છે પણ કોઈ વાંચતું નથી ! વાંચવા માટે સમય નથી ! અને અમર્સ્તી એની બેઅદબી થાચ છે ! વગેરે.. વાતો હવે કહેવામાં આવે છે. અફ્સોસ ! દુનિયાની પળમાં ખતમ થનારી જિંદગી ખુશાલ કરવા માટે સમય છે પણ સમય નથી તો આખેરતની હમેશાંની જિંદગી સમારવાનો ! તો એવું જીવન તો જૈરો પણ જીવે છે ! શું ફરક તમારામાં અને તેમનામાં ?! તેઓ પણ ફક્ત આ દુનિયાની પાછળ જ છે ! પણ તેમનો અંજામ શું થશે એ નથી જાણતા તમે ?!

ઈલ્મે દીનનું મહિત્વ ફર્માને ખુદા જીનું વ રસૂલ ﷺની રોશનીમાં

રબ ફર્માવે છે :— **رَبُّ رَبِّ زَادَنِيْ عِلْمًا**— અને તમે અર્જ કરો કે, હે મારા રબ ! મને "અધિક ઈલ્મ આપ." (સૂ. તાહા, ૨૦/૧૧૪) હજરત અલ્લામા ઈન્ને હજર અસ્કલાની رَحْمَةً اللَّهِ عَلَيْهِ લખે છે કે, "આ આયતે કરીમાથી ઈલ્મની ફળીલત સ્પષ્ટપણે સાબિત થાય છે એટલા માટે ખુદા તાદાલાએ પોતાના પ્યારા મુસ્તફા عَلَيْهِ السَّلَامُને ઈલમ સિવાય કોઈ અન્ય ચીજની અધિકતા પામવા માટેનો હુકમ નથી ફર્માવ્યો." (ફિત્હુલ બારી શરહે બુખારી, ભાગ-૧, પેજ-૧૩૦) હજરત ઈન્ને અખ્બાસ رَحْمَةً اللَّهِ عَلَيْهِ થી રિવાયત છે કે : "ઈલમથી ઈસ્લામની જિંદગી છે અને દીનનો સ્તંભ છે." (કન્જુલ ઈમ્માલ, ભાગ-૧૦, પેજ-૭૬)

હજરત ઓબાદા عَنْ أَبِي بَطْرِسٍ થી રિવાયત છે : "ઈલમ ઈબાદતથી બેહતર છે." (હવાલો ઉપર મુજબ) હજરત ઈન્ને અખ્બાસ رَحْمَةً اللَّهِ عَلَيْهِ થી રિવાયત છે : "રાતમાં એક ઘડી ઈલમ પટવો આખી રાત જગવા કરતાં બેહતર છે." (મિશકાત શરીફ, પેજ-૩૬) હજરત મુલ્લા અલી કારી رَحْمَةً اللَّهِ عَلَيْهِ, ફર્માવે છે : "આ હદીષ શરીફનો

برک خواجات

મતલબ એ છે કે એક કલાક આપસમાં ઈલમની તકરાર (ચર્ચી) કરવી, ઉસ્તાદથી પઢવું, શાગિર્ડને પઠાવવું, કિતાબ અથવા એનો અભ્યાસ કરવો એ રાતભરની ઈભાદતથી બેહતર છે." હજરત ઈબ્ને અખ્�બાસ رضي الله عنه ની રિવાયત છે કે : "ઈલમને અનિવાર્યપણે પકડો ! એટલા માટે કે ઈલમ મો'મિનનો ગાઢ મિત્ર છે."

(કન્જુલ ઉમ્માલ, ભાગ-૧૦, પેજ-૮૮)

ઈલમ પ્રાપ્તિની ફળીલતમાં એ જ હજરત ઈબ્ને અખ્�બાસ رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે : "એક ક્ષણ ઈલમ હાંસલ કરવો રાતભરની ઈભાદતથી બેહતર છે અને એક દિવસ ઈલમ હાંસલ કરવો ગ્રણ મહીનાના રોગાથી બેહતર છે." (કન્જુલ ઉમ્માલ, પેજ-૭૫, ભાગ-૧૦)

સારાંશ કે ઈલમ અતિ મહત્વની ચીજ છે. પણ અફસોસ કે આજે લોકો ઈલમથી એટલા દૂર ભાગે છે કે કેટલાક તો નાની સરખી કિતાબ મફત પણ હાથમાં આપીએ ત્યારે જાણો વીંછી હાથમાં આવી ગયો હોય એમ ગભરાઈને પાછી આપી દે છે ! કે ટાઈમ જ કોની પાસે છે ! અફસોસ ! મુસલમાન અફસોસ ! તારું અસલ જૈહર ત્યજીને તું દુનિયાના શૈતાની કારખાના પાછળ એવો દૂલ્હી ગયો કે તને આખેરત માટે જાણવાની કે કાંઈ અમલ કરવાની કશાયની ફરુસદ જ નથી ! હે ભાઈ ! જો તારું ભલું ચાહતો હોય તો પલ્ટી આવ ! દીન તરફ પલ્ટી આવ ! નહીં તો દુનિયામાં તારી ફજેતી હજી વધારે થશે ! અને આખેરતની પરીક્ષા તો બહું જ કઠિન છે.

આપણો ખુદ જોઈએ છીએ કેટલાય ૫૦-૬૦-૭૦ વરસના ભાઈઓ—વડીલો નમાજના તો પાંબદ છે પણ તિલાવત તેમની સહીહ નથી, ન તો રુક્કૂઅ સિજદા સહીહ રીતે તેઓ કરે છે. હવે પાંચેવ ટાઈમ પાબંદીથી નમાજ પઢે છે, નફ્લો પણ પઢે છે... પણ પરિણામ શું ?! નમાજના નિયમાનુસાર નમાજ નથી પઢતા જેથી એ નમાજ કબૂલ થવાની નથી ! જો ઈલમ શીખે અને સહીહ નમાજ પઢે તો તેમની ઈભાદત કબૂલ થશે. એવા જ લોકો વિશે આ હદીષ વાંચો અને બોધ મેળવો : હજરત અબૂ હુરૈરાહ رضي الله عنه થી રિવાયત છે કે : "માણસ ૬૦ વરસો સુધી નમાજ પઢતો રહે છે, પરંતુ તેની કોઈ નમાજ રખની બારગાહમાં કબૂલ નથી થતી. કેમ કે તે માણસ રુક્કૂઅ તથા સિજદા સંપૂર્ણપણે અદા નથી કરતો." (અવાજિર) એટલા જ માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે : "આલિમનું રાતભર સૂવું જહિલની રાતભરની ઈભાદતથી અફઝલ છે." તેમ જ હજરત ઈબ્ને અખ્�બાસ رضي الله عنه ની રિવાયત છે કે : "આલિમની સાથે બેસંવું ઈભાદત છે." (કન્જુલ ઉમ્માલ, ભાગ-૧૦, પેજ-૮૪) હજરત મુખ્યાવિયાહ رضي الله عنه એ કહુંનું કે રસૂલે કરીમ صلوات الله عليه وآله وسليمه એ ફર્માવ્યું કે, ખુદા તાનાલ જે શખસની સાથે ભલાઈ ઈચ્છે છે તો તેને દીનની સમજ અતા ફર્માવે છે અને ખુદા આપે છે અને હું વહેચણી કરું છું. (બુખારી શરીફ, મુસ્લિમ શરીફ, મિશકાત શરીફ)

દુનિયામાં ઈલમે દીનથી અફઝલ કોઈ જ ચીજ નથી !

હજરત સૈયદના ઈમામ ફખ્રુદીન રાજી رضي الله عنه તફસીરે કબીરમાં આયત : ﴿وَعَلَمَ أَدَمُ الْأَنْسَاءَ كُلَّهَا تَفَسِّرَتْ لَهُ تَفَسِّرَةً لِلْأَنْسَاءِ﴾ (અલ્લાહ તાદીલાએ આદમને સર્વ ચીજોનાં નામ શીખવ્યાં. સૂ. બફરહ, ૨/૩૧) હેઠળ લખે છે : સરકારે દો જહાં صلوات الله عليه وآله وسليمه એક સહાબી સાથે વાતચીતમાં વ્યસ્ત હતા, એવામાં આપના પર વહી આવી કે આ સહાબીની જિંદગીની એક સાચત (અમુક ઘડીઓ જેટલી) બાકી રહી ગઈ છે. એ અસરનો સમય હતો. રહમતે આલમ صلوات الله عليه وآله وسليمه એ જ્યારે આ વાત એ સહાબીને બતાવી તો તેમણે બેચેન થઈને અર્જ કરી, યા રસૂલલ્હ صلوات الله عليه وآله وسليمه મને એવા

برک خواجات

અમલના બારામાં બતાવો જે અત્યારે મારા માટે સૌથી બેહતર હોય. તો આપે ફર્માવ્યું, ઈલ્મે દીન શીખવામાં વ્યસ્ત થઈ જાવ ! જેથી તે સહાબી ઈલ્મે દીન શીખવામાં વ્યસ્ત થઈ ગયા અને મગરિબથી પહેલાં જ તેમનો ઈન્ટેકાલ થઈ ગયો. રાવી ફર્માવે છે કે જો ઈલ્મથી અફજલ કોઈ ચીજ હોત તો રસૂલે ખુદા તેનો હુકમ આપત.

આ હતા સહાબાએ કિરામ ! જેઓ હુજૂરે અકરમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ પર જાન નિધાવર કરનારા અને મરતા દમ સુધી આપની આજાનું પાલન કરનારા. તેમજ આપણા ઈમામો બુજુર્ગો પણ મરતા દમ સુધી ઈલ્મે દીનમાં કેવા ખોવાયેલા રહેતા હતા તે પણ જોઈ લો.

નકલ થયેલ છે કે કોઈએ સૈયદના ઈમામ મુહમ્મદ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ ને ખ્વાબમાં જોઈને પૂછ્યું, નજાબ (સકરાત)ના સમયે આપની શું હાલત હતી ? આપે જવાબ આપ્યો, "હું એ વખતે મુકાતબ ગુલામ (તે ગુલામ જેની સાથે માલિકે લખાણ કર્યું હોય કે આટલી રકમ ચૂકવી દે તો તું આજાદ છો)" વિશેના એક મસ્ખલામાં ચિંતન મનન કરી રહ્યો હતો, મને તો ખબર જ ન પડી કે મારી રૂહ ક્યારે નીકળી ?!" આપણા બુજુર્ગો સમયની કેવી કદર કરતા હતા તથા કેટલી મહોષ્ભબત ઈલ્મે દીનથી હતી કે મરતી વખતે પણ ઈલ્મે દીનથી લાગેલા રહેતા. અને કેમ ઈલ્મે દીનમાં ખોવાયેલા ન રહે કેમ કે તેમણે રસૂલે ખુદા بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِનું આ ફર્માન સાંભળ્યું હતું કે, "ઈલ્મ શીખો માની ગોદથી કબરની ગોદ સુધી."

ઈમાનદારીથી કહો શું આ ફર્જ અયન ઈલ્મો તમે જણો છો ?!

હઝરત અનસ عَنْ أَنَسِ بْنِ عَوْنَانَ એ ફર્માવ્યું કે રસૂલે કરીમ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ એ ફર્માવ્યું કે, ઈલ્મ પ્રાપ્ત કરવું દરેક મુસલમાન પુરુષ તથા (સ્ત્રી) પર "ફર્જ" છે. (ઇબ્ન માજા, મિથકાત શરીફ) હઝરત શૈખ અબ્દુલ હક્ક મુહદિષ દહેલ્વી બુખારી بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ આ હદીષ હેઠળ ફર્માવે છે કે :—

"ઈલ્મથી મુરાદ આ હદીષમાં તે ઈલ્મ છે જે મુસલમાનોને સમય આવ્યે જરૂરી છે. દા.ત. "જ્યારે ઈસ્લામમાં દાખલ થાય તો" તેના માટે ખુદા તથા લાલાની જાત તથા સિફતોને ઓળખવી અને રસૂલુલ્લાહ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ની નબુવ્વતને જાણવી વાજિબ થઈ ગઈ. અને દરેક તે ચીજનો ઈલ્મ જરૂરી થઈ ગયો કે જેના વિના ઈમાન સહીએ નથી. અને જ્યારે નમાઝનો સમય આવી ગયો તો તેના માટે નમાઝના હુકમોનું જાણવું વાજિબ થઈ ગયું. અને જ્યારે રમઝાનનો મહીનો આવી ગયો તો રોજાના હુકમો શીખવા જરૂરી થઈ ગયા અને જ્યારે માલિકે નિસાબ થઈ ગયો તો જ્કાતના મસ્ખલા જાણવા વાજિબ થઈ ગયું. અને જો સાહિબે નિસાબ થતાં અગાઉ મૃત્યુ પામ્યો અને જ્કાતના મસ્ખલા ન શીખ્યો તો તો ગુનેહગાર ન થયો અને જ્યારે સ્ત્રીને (નિકાહમાં) લાવ્યો તો "હૈઝ" તથા "નિફાસ" વગેરે જેટલા મસાઈલ પતિ પત્નીના સંબંધે છે તેને જાણવું વાજિબ થઈ જાય છે. એ પ્રમાણે અન્ય કામોમાં કયાસ કરી લેવો (એટલે વેપાર કરે તો વેપારના મસાઈલ, ખેતી કરે તો તેના વગેરે જે કામ કરે તેના મસાઈલ જાણવા વાજિબ થાય છે.)

(અશીઅતુલ લમ્બાત, ભાગ-૧, પેજ-૧૫૧)

હવે ઈમાનદારીથી તમે તમારી જાતે જ પોતાની સ્થિતિ પ્રમાણે પોતાનું નિરીક્ષણ કરી લો. અફીદા ઈમાન વિશે, અલ્લાહ વિશે, રસૂલ વિશે, નબીઓ, વલીઓ વિશે કેવો અફીદો રાખવો એના વિશે કેટલું જાણો છો ? નમાજ પાંચ ટાઈમ દિવસમાં ફર્જ તેના વિશે કિરાયત, રૂક્ખ, સિજદા, કૃયામ, કાઈદા સજદાએ સહ્ય વગેરેના મસાઈલ વિશે કેટલું જાણો છો ? રોજા, જ્કાત, ઉશર, હજ, નિકાહ, તલાક્, તથા વેપારી છો તો વેપાર સંબંધી,

برک خواجات

નોકરી કરો છો તો તેના વિશે, ખેતી કરો છો તેના વિશે, મા બાપ, ભાઈ બહેનો, પડોશીઓ, પતિ પત્નીના, સગાઓના હક્કો...વગેરે વિશે ઈલમ શીખવો, હરામ હલાલનો ઈલમ શીખવા ફર્જ અયન છે, તો હિલમાં ઝાંકીને કહો કે આ બધા ઈલમો વિશે શું જાણો છો અને એને જાણવા માટે કેટલી કિતાબો તમારા ઘરમાં તમે કબાટોમાં રાખી છે. રૂપિયા રાખવા તો તિજોરીઓ વસાવો છો પણ દીનનો ઈલમ શીખવા કોઈ નાની લાયથેરી બનાવી છે ?! લગભગ જવાબ મુસલમાનો પાસેથી "ના"માં મળશે ! (ઇલ્લા માશા અલ્લાહ !)

મોબાઈલથી દીન શીખનારાઓ માટે મુશ્કેલીઓ

કેટલાક એવું કહેશે કે હવે તો અમે મોબાઈલથી શીખી લઈએ છીએ ! સારી વાત છે જો મોબાઈલ પર એકાગ્રતાથી તમે સહીહુલ અક્રીદા ઉલમાની કિતાબો બયાનો વાંચતા સાંભળતા હોવ તો, પણ મોબાઈલ એ લપસણું સાધન છે તે તમારા ચિનને વારંવાર ભમાવતું રહેશે અને ક્યાંથી ક્યાં અલગ પ્રવૃત્તિમાં લગાડી દેશે, બલકે ગુનાહિત દશ્યો તરફ પણ ખેંચી જશે એવી સંપૂર્ણ શક્યતા રહે છે. બીજુ વાત કે મોબાઈલ પર વિવિધ બાતિલ ફિલ્મોના ઉલમા લેખકોનાં બયાન કે લખાણો આવતાં હોય છે જેથી સામાન્ય માણસો એમાં પડે તો ગુમરાહીનો પડા ભય રહે છે. જેથી બેહતર એ જ છે કે દીની કિતાબો (હાઈ કોપી) જ વસાવો જે એક ચિન્તા વાંચી શકાશે અને સુન્ની સહીહુલ અક્રીદા આલિમ કે લેખકની ખાત્રીની કિતાબ હાથમાં આવશે.

દીની કિતાબો ઘરમાં રાખવાથી ફાયદો શું ?!

કેટલાક લોકો એવું કહે છે કે, અમે કિતાબ વાંચી કાઢી હવે એને ઘરમાં રાખીને શું કરીએ ?! અને એને ક્યાં મોકલીએ ?! અમસ્તી ઘરમાં તો બેઅદ્ભુત થશે...વગેરે.

ઘારા દીની ભાઈઓ ! બહેનો ! એ કિતાબોમાં અલ્લાહ વ રસૂલનું, સહાબા, અહલે બયત, અવલિયાનાં નામો લખેલાં હશે તો તેની અદબ માટે એક કબાટ નિશ્ચિત કરી દો કે એના ઘરમાં રહેવાથી પણ બરકત થશે. શું તમને હજરત બિશર હાફી عليه السلامનો બનાવ યાદ નથી કે તેમણે "બિસ્મિલ્હાહ" શરીરક લખેલ કાગળની અદબ કરી તો શરાબીમાંથી રબે મહાન વલી બનાવી દીધા ! તો એ રીતે આ કિતાબ બરકતનો સબબ છે.

બીજું કિતાબ ઘરમાં રાખવાથી શો લાભ થાય ? એક બનાવ મુનાજિરે અહલે સુન્નત શેર બેશએ એહલે સુન્નત હજરત મૌલાના હશ્મત અલી પીલીભીતી عليه السلامનો રજૂ કરું છું કે, આપની પૂરી તર્ભિયત દેવબંદી મદ્દસામાં થઈ હતી, સર્વ ઉસ્તાદો દેવબંદી હતા. પરંતુ આપનાં વાલિદાએ તેમની સુધારણા માટે ઘરમાં આ'લા હજરત عليه السلامની લખેલી કિતાબ "તમ્હીદે ઈમાન" તેમનું ધ્યાન પડે એમ રાખી દીધી. એકવાર આપની નજર એના પર પડી અને આપે એને વાંચવી શરૂ કરી તો જેમ જેમ વાંચતા ગયા તેમ તેમ દેવબંદિયતની પોલ તેમની સમક્ષ ખુલતી ગઈ અને કિતાબ પૂર્ણ થતાં જ આપે દેવબંદિયતથી તૌબા કરી લીધી અને સુન્નિયતના શેર તથા મુનાજિર બની ગયા અને પોતાને "સગે આ'લા હજરત" કહીને ફખ્ર કરતા હતા.

સારાંશ કે દીની ઈલમી ખજાનો ઘરમાં હશે, નવી નવી કિતાબો, દીની માસિકો ઘરમાં આવતાં રહેશે તો નવી નવી વાતો પોતાના દીન ઈમાનની સલામતી માટે જાણવાની મળશે, બાળકો તથા ઘરની સ્ત્રીઓને જાણવાની મળશે. જેનાથી ઘરમાં દીની માહોલ રહેશે, ઈબાદતનો માહોલ રહેશે, દીનદારીનો માહોલ રહેશે. જે આપણી દુનિયા તથા આખેરત બંનેને સમારશે. અલ્લાહ આપણાને આ વાતને સમજવા અને ઈલમે દીનથી ટચમાં રહેવાની, કિતાબોની, ઉલમાએ હક્કની સોહબતમાં રહેવાની, દીની ઈલમી મહેફિલોમાં જવાની તૌફિક બખ્શો આમીન.

કલ્યાલ ઈમાન વ ખાતાઈલ ઈફ્રાન

:: આગ ::

આ'લા હજરત ઈમામ અહુમદ રગા

મોલાના હસાન આદમ કોલવનવી

:: અનુપાદક ::

સૂરાએ અનામની તફસીર

તમે ફર્માવો, કહો તો ખરા ! જો અલ્લાહ તમારા કાન અને આંખ લઈ લો, અને તમારાં હદયો પર મહોર મારી હો, ^{١٤٣} તો અલ્લાહ સિવાય કયો ખુદા છે જે તમને એ ચીજો લાવી આપે ? ^{١٤٤} જુઓ અમે કેવી કેવી રીતે આયતો બધાન કરીએ છીએ, છતાં તેઓ મોહું ફેરવી લે છે (૪૬) તમે કહો, જો તમારા પર ઓચિંતા અલ્લાહનો અજાબ આવે, ^{૧૪૫} અથવા સ્પષ્ટ રીતે, ^{૧૪૬} તો જાલિમ સિવાય (બીજુ કોણ) નાશ પામશે ? ^{૧૪૭} (૪૭) અને અમે નથી મોકલતા રસૂલોને પણ ખુશી અને ડર (ની વાત) સંભળાવનાર (બનાવીને). ^{૧૪૮} તો જેઓ ઈમાન લાવ્યા અને સુધ્યા, ^{૧૪૯} તેમને ન કંઈ બ્હીક ન કંઈ ચિંતા (૪૮) અને જેમણે અમારી આયતો જૂઠાડી, તેમને શિક્ષા મળશો, બદલો તેમની આજા। ઉલ્લંઘનોનો (૪૯) તમે ફર્માવી હो, "હું તમને નથી કહેતો કે મારી પાસે અલ્લાહના ખજાના છે, અને ન એ કહું છું કે હું પોતે જ ગૈબ જાણી લઉં છું, અને ન તમને એ કહું કે હું ફરિશ્યતો છું," ^{૨૦૦} હું તો તેના જ તાપે છું જે મને વહી આવે છે. ^{૨૦૧} તમે ફર્માવો, 'શું આંધળા અને દેખતા ^{૨૦૨} સરખા થઈ જશે, તો શું તમે વિચાર નથી કરતા ?' (૪૦) અને ડરાવો તેમને આ કુરાનથી જેમને બીજુ હોય

આ સૂરથમાં ૧૬૫ આયતો અને ૧૨૬૩૫ અક્ષરો છે.

قُلْ أَرْعَيْتُمْ إِنْ أَخْذَ اللَّهُ سَبُّعَكُمْ وَ أَبْصَارَكُمْ وَ خَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِنَّ اللَّهَ غَيْرُهُ الَّذِي يَأْتِيْكُمْ بِهِ أُنْظَرْ كَيْفَ نُصْرَفُ الْأَلْيَتِ ثُمَّ هُمْ يَضْدِفُونَ ﴿٢﴾ قُلْ أَرْعَيْتُمْ إِنْ أَتَكُمْ عَذَابٌ اللَّهُ بَغْتَةً أَوْ جَهَرَةً هُنْ بِهَا كُلُّ أَلَاَلَّاقُومُ الظَّلَمُونَ ﴿٣﴾ وَ مَا تُرْسَلُ إِلَيْكُمُ الْمُؤْسِلِينَ إِلَّا مُبَشِّرُونَ وَ مُنذِرُونَ ﴿٤﴾ فَمَنْ أَمَنَ وَ أَصْلَحَ فَلَا خَوْفُ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَخْرُنُونَ ﴿٥﴾ وَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِيمَانِنَا يَسْهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ﴿٦﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَرَائِنُ اللَّهِ وَ لَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَ لَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَكِّنْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوَحَّى إِلَيَّ ﴿٧﴾ قُلْ هُنْ لَيْسُ بِنَاسٍ يَسْتَوِيُ الْأَعْلَىٰ وَ الْبَصِيرُ ﴿٨﴾ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٩﴾ وَ أَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحَشِّرُوْا إِلَىٰ رَوَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ ذُوْنِهِ وَ لِيُّ وَ لَا شَفِيعٌ لِعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٠﴾ لَا تَنْظُرِ الدَّيْنَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدُوَةِ وَ الْعَشَيِّ يُرِيدُونَ وَ جَهَنَّمُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَ مَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَقْتُرُ دَهْمُ فَتَكُونُ مِنَ الظَّلَمِيْنَ ﴿١١﴾ وَ كَذَلِكَ فَتَنَّا بِعَصْمِهِمْ بِيَنْعِشِ رَلِيقُلُوا أَهْلَكُوا مِنَ اللَّهِ عَيْنِهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّكِيرِيْنَ ﴿١٢﴾ وَ إِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِإِيمَانِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِعَهَدِهِ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَ أَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٣﴾ وَ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْأَلْيَتِ وَ لِتَسْتَبِيْنَ سَيِّنِيْنَ سُجْرِيْمِيْنَ ﴿١٤﴾

کے پوتوانا رب ترک اے ریتے ઉઠાડવામાં આવે કે અલ્લાહ સિવાય ન તેમનો કોઈ તરફદાર હોય ન કોઈ ભલામણ કરનાર એ આશાએ કે તેઓ પરહેઝગાર બની જાય (૫૧) અને તેમને અળગા ન કરો જેઓ પોતાના રબને સવાર સાંજ પોકારે તેની ખુશી ઈચ્છતા.^{૨૦૩} તમારા પર તેમના હિસાબમાંથી કશું નથી, અને તેમના પર તમારા હિસાબમાંથી કશું નથી.^{૨૦૪} છતાં તેમને તમે છેટા રાખો તો એ કામ ન્યાયથી વેગપું છે (૫૨) અને એમ જ અમે તેમનામાં એકને બીજા માટે અજમાઈશ બનાવ્યા, કે ધનવાન કાફિર નાદાર મુસલમાનને દેખીને^{૨૦૫} કહે, 'શું આ છે જેમના પર અલ્લાહે એહસાન કર્યું અમારામાંથી?'^{૨૦૬} શું અલ્લાહ સત્ય માનનારાઓને ખૂબ ઓળખતો નથી? (૫૩) અને જ્યારે તેઓ અમારી સમક્ષ હાજર થાય જેઓ અમારી આયતો પર ઈમાન લાવે છે તો તેમને કહો, "તમને સલામ! તમારા પરવરાહિગારે પોતાની કૃપાના જિમ્મે મહેરબાની અનિવાર્ય કરી કરી લીધી છે,^{૨૦૭} કે તમારામાં જો કોઈ નાદાનીથી કોઈ બુરાઈ કરી બેસે, પછી ત્યારબાદ પશ્ચાતાપ કરે અને સુધરી જાય તો અવશ્ય અલ્લાહ ક્રમા કરનાર મહેરબાન છે. (૫૪) અને આ રીતે જ અમે આયતોને વિગતવાર વર્ણવીએ છીએ^{૨૦૮} અને એટલા માટે કે ગુનેહગારોનો માર્ગ આહેર થઈ જાય^{૨૦૯} (૫૫)

ઃ સમજૂતી ૩

૧૬૩ : અને જ્ઞાન તેમજ આધ્યાત્મિકતાની બધી વ્યવસ્થા ખોરવાઈ જાય.

૧૬૪ : એનો ઉત્તર એ જ છે કે "કોઈ નહીં" તો હવે અલ્લાહના એક હોવા બાબત મજબૂત દલીલ રજૂ થઈ ગઈ. કારણ કે જ્યારે અલ્લાહ સિવાય કોઈ

એટલી સત્તા અને અધિકારવાળો નથી તો પછી પૂજા (ઇબાદત)ને લાયક માત્ર તે જ છે. અને કોઈને તેનો ભાગીદાર બનાવવો એક ઘણો જ ખરાબ જુલ્દમ છે.

૧૬૫ : જેનાં ચિંહો પહેલાંથી જણાયાં ન હોય.

૧૬૬ : નજરે જાતાં

૧૬૭ : અર્થાત કાફિરો સિવાય બીજું કોણ બરબાદ થશે? કારણ કે તેમણે પોતાના પ્રાણો પર જુલ્દમ કર્યો, અને આ વિનાશ તેમના માટે અજાબ છે.

૧૬૮ : ઈમાનદારોને જન્ત અને સવાબની ખુશખબર આપનાર અને કાફિરોને જહન્નમ અને અજાબથી ડરાવનાર.

૧૬૯ : સદકર્મો કર્યા.

૨૦૦ : કાફિરોની આદત હતી કે તેઓ હુઝૂર ﷺને જાતજાતના સવાલો પૂછ્યા કરતા હતા. કદી કહેતા કે જો તમે નબી હોવ તો અમને ખૂબ ધનદોલત આપો જેથી અમે કદી મોહતાજ ન બનીએ, અમારા માટે પર્વતોને સોનાના બનાવી દો, કદીક કહેતા કે ભૂત-ભવિષ્યના સમાચાર કહી દો અને અમારા ભાવિની ખબર આપો કે કેવું કેવું થશે જેથી અમે ફાયદો ઉઠાવી લઈએ અને નુકસાનોથી બચવાનો બંદોબસ્ત અગમયોતીથી જ કરી લઈએ. કદી કહેતા કે અમને કયામતનો હિવસ કહો કે ક્યારે આવશે. કદીક કહેતા કે તમે કેવા રસૂલ છો કે ખાઓ પીઓ છો અને નિકાષ પણ કરો છો, એમની એ બધી વાતોનો આ આયતમાં જવાબ આપવામાં આવ્યો કે આવી વાતો તદ્દન અસ્થાને અને અજ્ઞાનતાની છે. કારણ કે જે માણસ જે વાતનો દાવો કરતો હોય તેને એવી જ વાતો પૂછવી જાઈએ જે તેના દાવાને લગતી હોય. અસંબંધિત વાતોની પુછ્યા કરવી અને તેને દાવા વિરુદ્ધ દલીલ બનાવવી અજ્ઞાનતા છે. તેથી જ હુકમ થયો કે તમે કહી દો કે મારો દાવો એ તો નથી કે મારી પાસે અલ્લાહના ખજાના છે કે જેથી તમે મારી પાસે

برک خواجات

ધનદોલત માંગો, અને હું એ તરફ લક્ષ ન આપું તો તમે રિસાલતના ઈન્કારી બની જાવ, ન મારો દાવો સ્વયં પોતે ગૈબ જાણતો હોવાનો છે કે જો તમને ભૂત-ભવિષ્યની ખબરો ન કહું તો મારી નબુદ્વતને ન માનવા બહાનું બનાવો. અને ન તો મેં ફરિશ્ઠો હોવાનો દાવો કર્યો છે કે જેથી ખાવું, પીવું, નિકાહ કરવું વાંધાપાત્ર હરે, તો જે વસ્તુઓનો દાવો જ નથી કર્યો, તેના વિશે સવાલ કરવો જ અસ્થાને છે. અને એ પૂરા કરવા મારા માટે જરૂરી નથી. મારો દાવો તો નબુદ્વત અને રિસાલતનો છે, જ્યારે એના પર જબરદસ્ત અને મજબૂત દલીલો રજૂ થઈ ચૂકી તો પછી અસંબંધિત વાતો રજૂ કરવી શું અર્થ ધરાવે છે?

ફાયદો : આથી તદન સ્પષ્ટ થઈ ગયું કે આ આયતને હુઝૂર પ્રાર્થિતને ઈલ્મે ગૈબ નહીં હોવા બાબત દલીલ તરીકે રજૂ કરવી એવું જ અસ્થાને છે જેવું કે કાફિરોનું એ સવાલોને નબુદ્વતના ઈન્કાર માટે દસ્તાવેજ બનાવવું અસ્થાને હતું. એ સિવાય આ આયતથી હુઝૂર પ્રાર્થિતના આપેલા ઈલ્મે ગૈબનો નકાર ધારી શકતો જ નથી, નહીં તો આયતો વચ્ચે વિરોધાભાસ માનવો પડશે, અને એ શક્ય નથી. તફસીરકારોનું એવું પણ કહેવું છે કે હુઝૂર પ્રાર્થિતનું મુલ્કુલું (હું તમને નથી કહેતો) કહેવું નરમાશની રીતે હતું, (ખાળિન, મદારિક, જુમલ વગેરે)

૨૦૧ : અને એ જ નબીનું કામ છે. તો હું તમને તે જ આપીશ જેનો મને હુકમ મળશે. તે જ કહીશ જેની આશા થશે. તે જ કરીશ જેનો મને આદેશ મળ્યો હશે.

૨૦૨ : મો'મિન અને કાફિર.

૨૦૩. શાને નુઝૂલ : કાફિરોનું એક ટોળું હુઝૂર પ્રાર્થિત પાસે આવ્યું, તેમણે જોયું કે હુઝૂરની આજુબાજુ ગરીબ સહાબાનું એક જુથ હાજર છે જેમણે હલ્કી કક્ષાના વસ્ત્રો પહેરેલાં છે. એ જોઈને તેમણે કહું કે, "આ લોકો સાથે બેસતા અમને શરમ આવે

છે, જો તમે એમને પોતાની મજલિસમાંથી કાઢી મૂકો તો અમે તમારા પર ઈમાન લઈ આવીએ અને તમારી સેવામાં હાજર રહીએ, હુઝૂર પ્રાર્થિત એ વાત ન સ્વીકારી ત્યારે એ બાબત આ આયત ઉતરી.

૨૦૪ : બધાનો હિસાબ અલ્લાહ પાસે છે. તે જ સમગ્ર સર્જયેલ વસ્તુઓને રોળ આપનાર છે. તેના સિવાય કોઈનાય શિરે કોઈનો પણ હિસાબ નથી. તાત્પર્ય એ કે જે અશક્ત ગરીબો જેમનું વર્ણન ઉપર થયું તેઓ તમારા દરબારમાં નિકટતા મેળવવા માટે હકદાર છે, તેમને છેટા ન કરવા જ યથાર્થ છે.

૨૦૫ : અદેખાઈની રીતે.

૨૦૬ : કુ એમને ઈમાન અને સનમાર્ગ દેખાડયો, તે લોકો ફકીર ગરીબ હોવા છતાં, અને અમે ધનવાન અને આગેવાનો છીએ, આનાથી તેમનો હેતુ અલ્લાહના કામમાં વાંદો કાઢવાનો હતો કે ગરીબો માલદારોથી આગળ વધવાનો હક ધરાવતા નથી, માટે જો આ ગરીબો જે (ધર્મ) પર છે. તે સત્ય હોત તો તે અમારાથી આગળ ન હોત ?

૨૦૭ : અને પોતાની કૃપા અને મહેરબાની વાયદો કર્યો.

૨૦૮ : જેથી સત્ય સ્પષ્ટ થાય અને એને અમલમાં મૂકવામાં આવે.

૨૦૯ : જેથી એનાથી બચવામાં આવે.

નિકાહ રજીસ્ટર ૩ કોપીમાં

અમારે ત્યાં સુંદર છપાઈ સફેદ પેપર પર તુ કોપીમાં, ૧ રજીસ્ટરમાં પ૦ નિકાહ નોંધાય તેવું રજીસ્ટર મળશે. કિમત ૩ા. ૫૦૦/- (ટપાલ ખર્ચ ૧૦૦/- ઢા.) પણ જેમને જોઈતું હોય તેઓ કાગી પોતાના કે સંસ્થાના લેટર પેડ પર લખાણ આપે કે અમને કે સંસ્થાને નિકાહ રજીસ્ટરની જરૂર છે. સાથે એડ્રેસ, ફોન નં. સંપૂર્ણ વિગત લખે તો જ રજીસ્ટર મોકલવામાં આવશે. સંપર્ક કરો : અંજુમને રજાએ મુસ્તફા, મુ.પો. દયાદરા-૩૮૨૦૨૦ તા. જી. ભરુચ, મો. ૯૪૨૭૪ ૬૪૪૧૧

اءٰٹلے

میرحتوڑھ مनادھیہ ترزوئی مسائیہ میشکاتوڑھ مسماۃیہ

میرارت (ઉદ્દ) شરھے میشکات (માગ-૨)

આજ : ہنگامہ عالمت ہجرت مسیحی احمدیہ یا رہبی نہیں
انुવादक : پटેલ شાહીર અલી રાવી દ્વારા લખાયો (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા - માસિક)

"ہجرت અભુલ્લાહ ઈબ્ન માલિક ઈબ્ન બુજૈનાથી^{رض} રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી ﷺ જ્યારે સજદો કરતા તો પોતાના હાથોની વર્ચે પહોળાઈ કરતા ત્યાં સુધી કે આપની બગલોની સફેદી આહે થઈ જતી.^۱"
(મુસ્લિમ, બુખારી)

૧. બુજૈના અભુલ્લાહની માનું નામ છે. એટલે બુજૈના માલિકનાં પત્ની છે. એટલા માટે મુહદિયો માલિકને તન્વીનથી પઢે છે અને ઈબ્ને બુજૈના એનાથી અલગ કરે છે બલ્કે એમનું નામ અભુલ્લાહ ઈબ્ને બુજૈના મશાહૂર છે. અને આપ સહાબી છે. હિ.સ.પ૪ કે હિ. પપમાં મુઆવિયહ ^{رض}ની જિલાફતમાં વફાત પામ્યા.

૨. એ રીતે કે ચાદર ઓઢીને નમાજ પઠતા તો ચાદર કાંઈક સરકી જતી અને બગલ દેખાય આવતી. અને જો કુમીસમાં નમાજ પઠતા તો બગલની સફેદીની જગ્ગા નજર આવી જતી, એ રીતે કે જો કપડું ન હોત તો બગલ જોવા મળતી. શબ્દ બયાઝી જાણવા મળે છે કે હુઝૂર ^{رض}ની બગલ શરીર અન્ય શરીર મુખારકની જેમ સફેદ હતી. અમુકે ફર્માવ્યું કે ત્યાં વાળ પણ ન હતા. બગલથી એકદમ બુશ્ભુ નીકળી હતી. આ આપની વિશિષ્ટતાઓમાંથી છે.

(આજ : મિકૃત તથા અશિઅહ)

"હજરત અબ્દૂ હુરૈરહ ^{رض}થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબી ﷺ પોતાના સજદામાં કહેતા હતા. ખુદાયા!
મારા સર્વ ગુનાહો બખ્શી આપ, નાના મોટા, આગલા પાછલા, હુલ્લા છુપા!^۲" (મુસ્લિમ)

૩. આહેર એ છે કે દુઅા, તહજજુદ અથવા કોઈ અન્ય નફ્લના સજદામાં હતી, અથવા કઢી કઢી ફર્જોના સજદામાં જાઈ હોવાના બયાનના માટે હતી. યાદ રાખશો કે હુઝૂર ^{رض}ની આ દુઅાઓ ઉમ્મતની તાલીમના માટે છે, નહીં તો હુઝૂર ^{رض} ગુનાહ તો શું ગુનાહના ઈરાદાથી પણ મેહફૂજ છે.

"હજરત આઈશા ^{رض}થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે એક રાતે મેં નબી ﷺ ને બિસ્તરથી ગુમ પામ્યા.^۳ મેં ટટોલ્યા (ફિઝોસ્યા) તો મારા હાથ આપના તળવાંઓ પર પડ્યા. જો કે આપ મસ્તિષ્યમાં હતા અને તળીયાં ઉભા હતાં.^۴ અને આપ કહી રહ્યા હતા, મૌલા! હું તારી રાજાની તારી નારાજગીથી અને તારી માફીની તારી સજીથી પનાહ લઉં છું.^۵ હું તારી તારીફની શક્તિ નથી ઘરાવતો, તું એવો જ છે જેવી તે પોતે તારી તારીફ કરી."

૪. એટલે કે મારી ત્યાં રોકાણની વારી હતી. અંધારી રાત હતી. ઘરમાં દીવો ન હતો. મારી આંખ ખુલ્લી તો મને આપનું બિસ્તર શરીર ખાલી મેહસૂસ થયું, તો હું ગભરાઈ ગઈ કે મને જાણ કર્યા વિના કર્યાં જતા રહ્યા.

૫. એટલે કે સજદામાં પડીને દુઅાઓ માગી રહ્યા હતા. મસ્તિષ્ય નબી હજરત આઈશા ^{رض} ના હુજરાથી તદ્દન મળેલી હતી એ બાજુ દરવાજો હતો, એટલા માટે આપનો હાથ પોતાના બિસ્તર પર બેઠાં બેઠાં મસ્તિષ્યમાં પહોંચી

برک خواجات

ગયો. એનાથી જાણવા મળ્યું કે સ્ત્રીનો સ્પર્શ વુગ્ઝુનથી તોડતો. કેમ કે હુગ્રૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ નમાજે તહજજુદના સજદામાં છે અને કશીય આડ વિના ઉમ્મુલ મો'મિનીનનો હાથ આપના તલ્વા શરીરને લાગ્યો અને હુગ્રૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ એ નમાજ ન છોડી, ન વુગ્ઝુફરીવાર કર્યું. એ આંગળીને કુબાન જઈએ જે હુગ્રૂર عَلَيْهِ السَّلَامُના તલ્વાંથી લાગ્યી. નસીબવાળા કમાઈને ચાલ્યા ગયા. (શેઅર)

જો હમ ભી વાં હોતે ખાકે ગુલશન લિપટકે કઢમોંસે લેતે ઉત્તરન્ય
મગાર કયા કરેં નસીબમેં તો યહ નામુરાદીકે હિન લિખે થે

૩. એટલે કે જો તું એતાબ (ગાજબ) ફર્માવે તો તારા જ કરમાં પનાહ મળી શકે છે અને ક્યાંક એ જ પમાણે એ સમજો કે જ્યારે બાળકને મા મારે છે અને દૂર કરે છે, તો બાળક માને લપેટાઈ જાય છે, કેમ કે તેની અંતિમ પનાહગાહ (શરણ સ્થાન) એ જ છે. યાદ રાખશો કે હુગ્રૂર عَلَيْهِ السَّلَامُની પનાહમાં આવવું આ હદીષની વિરુદ્ધ નથી, કેમ કે હુગ્રૂર عَلَيْهِ السَّلَامُનો આસ્તાનો રબનો આસ્તાનો છે. ખૂદ ફર્માવે છે : "أَتَا فِتْنَةُ الْيُسْلِيْمِينَ" "હું મુસલમાનોની પનાહ છું." રબ ફર્માવે છે : جَاءَكَ --الخ--

"હજરત અબૂ હુરૈરહ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું કે બંદો પોતાના રબથી અધિક નજીક સજદો કરતી વેળા હોય છે, તો એમાં હુઆઓ વધારે માગો.^١" (મુસ્લિમ)

૧. એટલે કે રબ તો આપણાથી દરેક વખતે નજીક છે, આપણો તેનાથી દૂર રહીએ છીએ. અલ્બત્ત સજદાની હાલતમાં આપણને એનાથી ખાસ કુર્બ નસીબ થાય છે. જેથી આ કુર્બને ગનીમત સમજુને જે માગી શકે માગી લે. આ હદીષમાં એ લોકોની દલીલ છે જેઓ કહે છે સજદો કઃયામથી અફ્જલ છે. યાદ રાખશો નફલોના સજદાઓમાં હમેશાં હુઆ માગો, ફર્જોના સજદાઓમાં કદી કદી. અમુક લોકો સજદામાં પડીને હુઆઓ માગો છે, એટલે કે હુઆના માટે સજદો કરે છે, તેમનો માખજ આ હદીષ છે.

"એમનાથી જ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللّٰهُ عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે માણસ સજદાની આયત પઢીને સજદો કરે છે તો શૈતાન રડતો રડતો પરત થાય છે.^٢ અને કહે છે, હાય ! અફ્સોસ ! માણસને સજદાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો, તેણે સજદો કરી લીધો એના માટે તો જન્ત છે, અને મને સજદાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો તો હું ઈન્કારી થઈ ગયો, મારા માટે આગ છે.^٣" (મુસ્લિમ)

૧. એટલે કે ઈન્સાનના માટે સજદાએ તિલાવતને જોઈને શૈતાન અફ્સોસ કરતો કરતો ત્યાંથી નાસે છે, કેમ કે એ સજદો નમાજ સિવાયનો છે અને શૈતાને જે સિજદાનો ઈન્કાર કર્યો હતો તે પણ નમાજના સજદા સિવાયનો હતો એટલા માટે તેને એ સજદો જોઈને અફ્સોસ થાય છે, ન કે નમાજનો સજદો જોઈને. કેમ કે નમાજના સજદા પોતે પણ કરતો રહે છે.

૨. એનાથી જાણવા મળ્યું કે તિલાવતનો સિજદો વાજિબ છે. જેમ કે હન્ફીઓનો મજહબ છે. જો કે એ સજદો આદમ ઇલાહીને હતો (તાજીમી સજદો) અને આ સજદો અલ્લાહને છે (ઇબાદતનો સજદો) પણ કેમ કે એ સજદાનો હુકમ પર અલ્લાહ તરફથી હતો અને આ સજદાનો હુકમ પણ અલ્લાહ તરફથી, એટલા માટે શૈતાન એવું કહે છે. આ સજદાએ તાજીમીની ચર્ચા અમારી કિતાબ તફસીરે નઈમી, ભાગ-રમાં જુઓ. માલૂમ પડે છે કે શૈતાન પોતાની હરકત પર પસ્તાતો તો રહ્યો પણ હવે શું થાય ! સમય વહી ચૂક્યો.

02. کچا تین تلاؤ دے نہیں سے اورت { نیکاہ سے نیکلے گی ؟

تین تلاؤ کے ہواں سے ۱۰ میں توار پر یہ سوچ پاہی جاتی ہے کہ جب تک تین تلاؤ نہیں ہنگے اورت نیکاہ سے بآہر نہیں ہوگی۔ یہی وجہ ہے کہ جب تلاؤ ہنے کی وجہ پر آتی ہے تو ۱۰ میں تین تلاؤ ہی ہی جاتی ہے اور جب پڑھا جائے کہ تین تلاؤ کیون ہی تو بتایا جاتا ہے کہ اسکے دو تلاؤ سے تو اورت نیکاہ ہی سے کہاں نیکلا تی ہے۔ ہالاں کے شارٹ

احوالہ میں گلتوں کے لئے

اوہر اینکا

شادی حفل

(نوجہیہ داڑھل یافتہ-آمود)

لائپو: ۲۶

۲۷ کے اسکے دو تلاؤ سے بھی نیکاہ بتم ہو سکتا ہے۔

۲۸ یہ بات کے اسکے ساتھ تین تلاؤ ہنے کا جائز نہیں اس کا بیان اس کی وجہ پر اسکے پاک میں ہے جو مہمود

بیان لبھیا جس سے ماری ہے کہ ہنگر علیہ سے کو یہ

بھر پہنچی کے اسکے شامیں اپنی بیوی کو تین

تلاؤ اسکے ساتھ ہے ہیں، اسکو سُنکر

ہنگر علیہ سے گوسسے میں بھی ہو

گئے اور یہ فرمایا کہ

کیتا بولیا ہے سے بھل کرتا ہے

ہالاں کے میں تعمیر اور اندر ابھی

میڈھ بُن۔ (سُونے نسائی، سکھا:

۴۴۸، ہدیہ: ۳۷۶۸)

۳۹۔ اے اخوتے بار سے یہ سوچ بیکھر ل گلتوں ہے۔ شریعت نے تو یہ تریکا بتایا ہے کہ بھئیت پر یہ ہے کہ وجہ تلاؤ کے لیساں سے وکیت نے وکیت نے اسکے یا دو تلاؤ ہی جائے اور اسکے یا دو تلاؤ ہنے سے بھی نیکاہ بتم ہو جائے گا، اسکے لیے تین تلاؤ ہنے کا کوئی وجہ نہیں، بلکہ اسکے ساتھ تین تلاؤ ہنے نا جائز ہے، ہنگر لے نے والے گوئے ہو گا۔ ہم تینوں تلاؤ کا کہاں جائے گا۔

کوئی نے ملکہ میں ہے :-

الْطَّلاقُ مَرْتَنٌ فَإِمْسَاكٌ بِعَرْوَفٍ أَوْ تَسْرِيْحٌ بِإِحْسَانٍ

یاً نی: "تلاؤ دو بار تک ہے کہ ایک بھائیت کے ساتھ رکھ لے نا یا ایک بھائیت کے ساتھ چوڑھنے ہے۔"

(پارا: ۲، سوڑاے بکری، آ. ۲۲۷)

اگر تین تلاؤ سے ہی نیکاہ بتم ہوتا تو کہ کوئی نے ملکہ میں دو تلاؤ کا لیک کیون کیا گیا۔

یہی ترہ کہ کی تماں کیتا ہے میں جہاں تلاؤ کی کیس میں بیان کی گئی ہے وہاں اسکے تلاؤ اور دو تلاؤ کا لیک بھی میڈھ ہے جو ساہنے بھا

03. کچا گوسسے کی ہالات میں تلاؤ ہنے سے تلاؤ نہیں ہوتی ؟

تلاؤ کے بارے میں جو گلتوں کے لیے گوسسے میں رائی ہے اس میں اسکے گلتوں کے لیے بھی ہے کہ گوسسے کی ہالات میں تلاؤ ہنے سے تلاؤ نہیں ہوتی، یعنی یہ تلاؤ ہنے کے میں ایک بھائیت جب پر اتھے تو اکھر یہ ہنگر بیان کیا جاتا ہے کہ شوہر نے گوسسے کی ہالات میں تلاؤ ہی یہ لیکا جا تلاؤ نہیں پانی یا ہی یہ، جب کے شرائین یہ سوچ سارا سار گلتوں ہے، گوسسے کی ہالات میں تلاؤ ہنے سے بھی تلاؤ کا کہاں ہو جاتی ہے۔ ہم اگر گوسسے اس کا ہو کے اکھل جاتی رہے اور بیکھر ل ہو شاہ بھی ن رہے تو کہ ایک بھائیت ہو کہ لے کین آم تو یہ پر ایسا گوسسے نہیں ہوتا۔

یہاں کہ ایک بھائیت گوسسے کی ہالات میں تلاؤ ہنے کے ہواں سے ہے :-

"گوسسے مانے اے وکھرے تلاؤ نہیں (یاً نی: گوسسے تلاؤ پانے کو نہیں رکھتا بلکہ اکھر وہی تلاؤ پر ایک بھائیت (عماں نے والے) ہوتا ہے تو اسے

۴۰ آم: ہجڑت میڈھی ساہنے نوجہیہ میڈھا (سادھر میڈھی سے کجا ہی رہا شرائین ہے۔ ہنگر، C/o. داڑھل ہلکا بھائیت یا میڈھا، جی. ہنگر)

برک خواجات

માનેએ કફરાર દેના (યા'ની તલાકું સે રોકનેવાલા કફરાર દેના) હુકમે તલાકું કા રચ્યુસન ઈધ્બાલ હૈ (યા'ની : જિસે સે તલાકું કે હુકમ કો ખત્મ કર દેના હૈ)."

(ફિતાવા રજવિયલ, જિલ્લા : ૧૨, સફહા : ૩૬૨)

"આજકલ અકષર લોગ તલાકું દે બેઠતે હોય બા'દ કો અફ્સોસ કરતે ઔર તરહ તરહ કે હીલે સે યે ફિતાવા લિયા ચાહતે હોય કે તલાકું વાકેઅ ન હો. એક ઉજ્જ્વલ અકષર યે ભી હોતા હૈ કે ગુસ્સે મેં તલાકું હી થી. મુશ્કી કો ચાહિયે યે અમૃ મલહૂજ રખે કે મુત્લકન ગુસ્સે કા એચ્યુટેબાર નહીં. માયુરૂલી ગુસ્સે મેં તલાકું હો જાતી હૈ. વોહ સૂરત કે અક્ષલ ગુસ્સે સે જાતી રહે બહોત નાચિર હૈ, લેહાળા જબ તક ઉસકા પુખૂત ન હો મહા સાઈલ કે કેહ દેને પર એચ્યુટેમાદ ન કરે."

(બહારે શરીઅત, જિલ્લા : ૨, હિસ્સા : ૮, સફહા : ૧૧૩)

૦૪. કચા તલાકું વાકેઅ હોને કે લિયે ઔરત કા સામને હોના ચા સુનના ઝડ્યી હૈ ?

યે એક ઐસી ગલતફેહમી હૈ જિસ મેં ઉમ્મુમન લોગ મુખ્યલા નજર આતે હોય, ચુનાં ચે સમજા જાતા હૈ કે શોહર જબ અપની બીવી કો તલાકું દે તો ઉસ વક્ત ઔરત કા વહાં હાજિર હોના ઔર તલાકું કે અલ્ફાઝ કો સુનના ઝડ્યી હૈ, તમી તલાકું હોણી, યે સોચ સરાસર ગલત હૈ. ઔરત કા અલ્ફાઝ તલાકું કો સુનના ચા વહાં મૌજૂદ હોના કોઈ ઝરૂરી નહીં, બલ્કે શોહર તન્હાઈ મેં બૈઠકર તલાકું દે દે, જિસે કોઈ ભી ન સુને તબ ભી તલાકું હોણી.

ફિતાવા રજવિયલમે હૈ :-

"તલાકું કે લિયે ઔરત કા વહાં હાજિર હોના (જહાં શોહર તલાકું દે) કુછ શર્ત નહીં (બલ્કે ઉસકે બગેર ભી તલાકું હો જા એગી.)"

"તલાકું કે લિયે જોજા (બીવી) ખ્વાહ કિસી દૂસરે કા સુનના ઝરૂરી નહીં જબ કે શોહરને અપની જબાન

સે અલ્ફાઝે તલાકું ઐસી આવાજ સે કહે જો ઉસકે કાન તક પહોંચને કે કાબિલ થે (અગર ચે કિસી ગુલ શોર ચા પિકલે સમાઅત કે સબબ ન પહોંચ્યો) ઈન્દલ્લાહ તલાકું હો ગઈ."

(ફિતાવા રજવિયલ, જિલ્લા : ૧૨, સફહા : ૩૬૨)

૦૫. કચા ખુલાય કા ચાહી મતલબ હૈ કે ઔરત અપની મર્જી સે તલાકું લે લે, ચાહે શોહર તલાકું દે ચા ન દે ?

અવામ મેં ખુલાય કે બારે મેં યે મશહૂર કે ઔરત અપને તૌર પર તલાકું લેના ચાહે, ખ્વાહ શોહર તલાકું દે ચા ન હૈ, ઈસી કો ખુલાય કહા જાતા હૈ, હાલાં કે શરઅન ચે બિલ્કુલ ગલત હૈ. શરઈ તૌર પર ખુલાય કા ચે હરગિઝ મતલબ નહીં હૈ, બલ્કે શરઅન ઈસ કા મતલબ યે હૈ કે ઓરત મહેર કી રકમ શોહર કો વાપસ કર કે ચા કુછ ઔર માલ દેકર શોહર કો તલાક દેને પર રાજી કરે ઔર શોહર ઈસે કુખૂલ કરલે, ઈસ સૂરત મેં એક તલાકું બાઈન વાકેઅ હોણી.

'બહારે શરીઅત' મેં હૈ :-

'માલ કે બદલે મેં નિકાહ જાઈલ (ખત્મ) કરને કો ખુલાય કેહતે હૈન. અગર મિયાં, બીવીમેં નાઈતિઝફી રેહતી હો ઔર ચે અંદેશા હો કે એહકામે શરઈયા કી પાબંદી ન કર સકેંગે તો ખુલાય મેં મુઝાઈફા નહીં ઔર જબ ખુલાય કરલે તો તલાકું બાઈન વાકેઅ હો જાએગી ઔર જો માલ ઠેહરા હૈ ઔરત પર ઉસકા દેના લાજિમ હૈ.'

અગર શોહર કી તરફ સે જ્યાદતી હો તો ખુલાય પર મુત્લકન ઈવજ લેના (બદલે મેં માલ લેના) મકરૂહ હૈ ઔર અગર ઔરત કી તરફસે હો જિતના મેહર મેં દિયા હૈ ઉસસે જ્યાદા લેના મકરૂહ, ફિર ભી અગર જ્યાદા લે લેગા તો કંજાઅન જાઈજ હૈ.' (બહારે શરીઅત, જિલ્લા : ૨, હિસ્સા : ૮, સફહા : ૭૫)

ઓળખ : આપ તરીકું હુક્કીકુંતના મુક્કતદા તથા પેશવા હતા પરંતુ આપના વાલિદૈન નસરાની હતાં. અને જ્યારે આપને મકતબમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા તો ટીચરે એ પાઠ ભણાવવા ચાહું કે ખુદા નણ છે. આપે કહું કે "હુવલ્લાહુ અહૃદ" એ ખુદા તો એક છે. અને મારપીટ કરવા છતાં પણ આપે ખુદાને નણ ન કહું અને ત્યાંથી નાસી છૂટીને હજ અલી ઈબ્ને મૂસા રજા ...

બિદમતમાં હાજર થઈને ઈસ્લામથી પાવન થયા અને તેમનાથી જ બયઅત હાંસલ કરી. પરંતુ ભાગી ગયા બાદ માબાપને ખયાલ આવ્યો કે તે કોઈ પણ ધર્મ પર રહેતો પણ અમારી પાસે રહેતો. પછી કેટલાક અરસા બાદ આપ ઘરે પરત થયા તો આપની હાલતોથી પ્રભાવિત થઈને માબાપ પણ મુસલમાન થઈ ગયાં અને ઘણો સમય હજરત દાઉિદ તાઈની બિદમતમાં રહીને બાતિની ફયારોથી સરફરાજ થતા રહ્યા.

હજરત મુહમ્મદ બિન તૂસીથી રિવાયત છે કે એકવાર મેં એક નિશાની જોઈને પૂછ્યું કે કાલ સુધી તો આ નિશાન આપને ન હતું પછી આજે કેવી રીતે થઈ ગયું? ફર્માવ્યું, રાતે નમાજની હાલતમાં મને મક્કા મોઅગ્રજમા પહોંચવાનો ખયાલ આવી ગયો અને ત્યાં પહોંચીને કાબાના તવાફ બાદ જ્યારે જમજમના ઝ્વા પર પહોંચ્યો તો મારો પગ સરકી ગયો અને આ એનું નિશાન છે.

હાલાત : એકવાર કુર્અન તથા મુસલ્લો મસ્જિદમાં છોડીને આપ નદીએ પાકીજગીની નિયતથી તશરીફ લઈ ગયા. એ દરમ્યાન એક વૃદ્ધા આપનું કુર્અન તથા મુસલ્લો મસ્જિદથી ઉઠાવીને

□ અજ : હજરત શયખ ફરીદુદ્દીન અતાર ઉદ્દીપન

ચાલવા લાગી અને જ્યારે રસ્તામાં આપનાથી મુલાકાત થઈ તો આપે ગરદન જુકાવીને વૃદ્ધાને કહું કે શું તમારો કોઈ બાળક કુર્અન પઢે છે? વૃદ્ધાએ જ્યારે નકારમાં જવાબ આપ્યો તો ફર્માવ્યું કે મારું કુર્અન તો પરત કરી દો, અલ્બત! મુસલ્લો મેં તમને ભેટ આપી દીધો. જેથી વૃદ્ધા આપના સંયમથી એટલા પ્રમાણમાં પ્રભાવિત થઈ કે બંનેવ ચીજો આપને પરત કરી દીધી.

આપ કેટલાક લોકોની સાથે જઈ રહ્યા હતા એવામાં રસ્તામાં એક મજમો નાચગાન અને શરાબપાનમાં વ્યસ્ત મળી ગયો. અને જ્યારે આપના હમરાહીઓએ તેઓના માટે બદદુઆ કરવાની દરખાસ્ત કરી તો ફર્માવ્યું કે, હે અલ્લાહ! જે રીતે તે આજે એમને બેહતર ઐશ (મોજ) આપી રાખેલ છે, ભાવિમાં એનાથી પણ બેહતર ઐશ (મોજ મજા) તેમને અતા કરતો રહે. આ હુદ્દાની સાથે જ એ મજમો શરાબ તથા વાજિંત્રો ફેંકીને આપની સામે આવ્યો અને બયઅત હાંસલ કરી અને બુરાં કામોથી તૌબા કરી લીધી. ત્યાર બાદ આપે લોકોને સંબોધીને ફર્માવ્યું કે, જે શીરીની (મીકાઈ)થી મરી શકતો હોય તેને અહેર આપવાથી શું ફાયદો?!

હજરત સર્રી સકતી ઉદ્દીપનથી રિવાયત છે કે ઈદના હિવસે પણ મેં આપને ખજૂરો વીણાતા જોઈને કારણ પૂછ્યું તો ફર્માવ્યું કે આ સામેવાળો યતીમ બાળ ક એટલા માટે ઉદાસ છે કે સર્વ બાળકો નવો લિખાસ પહેરેલાં છે અને મારી પાસે કપડાં પણ નથી, એટલા માટે હું ખજૂરો વીણાને વેચવા ચાહું છું કે જેથી એના માટે કપડાં લઈ શકું. પરંતુ મેં અર્જ કરી કે આ કામ □ અનુવાદક : પટેલ શબ્દીર અલી રજવી-દ્યાદરવી

તો હું પણ અંજામ આપી શકું છું, તમે શા માટે તકલીફ ઉઠાવો છો ? જેથી હું બાળકને સાથે લઈને આવ્યો અને તેને નવો લિબાસ પહેરાવી આપ્યો, અને એના બદલામાં જે નૂર મને અતા કરવામાં આવ્યું એનાથી મારી હાલત જ બદલાય ગઈ.

કિષ્વાની સહીહ દિશા માલૂમ ન હોવાના કારણે આપના એક મહેમાને ગલત દિશામાં મોં કરીને નમાજ અદા કરી લીધી. અને નમાજ બાદ જ્યારે તેને સાચી દિશા માલૂમ થઈ તો તેણે આપને અર્જ કર્યું કે જ્યારે મેં નિયત બાંધી હતી એ વખતે આપે મને માહિતગાર કેમ ન કર્યો ? ફર્માવ્યું, ફરીરોને અન્યોના મામલામાં એ વખતે દખલની હાજત હોય છે જ્યારે તેમને પોતાની બાબતોથી મોહલત મળી જાય.

આપના મામા શહેરના કોટવાલ (ઉપરી પોલીસ ઓફિસર) હતા. તેમણે આપને જંગલમાં એ હાલતમાં જોયા કે એક કૂતરો આપની પાસે બેઠેલો છે, અને એક કોળિયો ખુદ ખાય રહ્યા છે અને એક એને ખવડાવે છે. આ હાલત જોઈને મામાએ કહું કે તમને શરમ નથી આવતી કે કૂતરાને ખાવા ખવડાવી રહ્યા છો ?! આપે કહું કે શરમના લીધે જ તો હું એને ખવડાવી રહ્યો છું ! અને આવું કહીને જ્યારે આપે આસ્માનની તરફ જોયું તો એક પક્ષી પોતાની આંખ તથા ચહેરાને પાંખો વડે ઢાંકીને આપના હાથ મુખારક પર આવીને બેઠું. અને આપે મામાને ફર્માવ્યું કે ખુદાથી હયા કરવાવાળી દરેક ચીજ હયા કરે છે.

એકવાર વજ્દની હાલતમાં થાંભલા સાથે એટલા જોરથી બાજી ગયા કે તે થાંભલો ટુકડે ટુકડા થવાની નજીક થઈ ગયો. પછી ફર્માવ્યું કે ત્રણ ચીજો બાહાહુરીનું ઉગમ સ્થાન (મજહર) છે : ૧. વાયદાનું પાલન કરવું. ૨. એવી પ્રશંસા જેમાં સખાવતનો ખયાલ ન હોય. ૩. વિના માગ્યે અર્પણ કરી દેવું.

આપના આદેશો : ફર્માવ્યું કે નફસનું અનુસરણ ખુદાની પકડ છે, અને જે ખુદાને યાદ કરે છે તે એનો મહિબૂબ છે, અને તે જેને મહિબૂબ બનાવી લે તેના પર જૈરના દરવાજા ખોલીને ખુરાઈના દરવાજા બંધ કરી દે છે. ફર્માવ્યું કે, બેકારની વાતો ગુમરાહીની દલીલ છે, અને ગાફિલ ન થવું એ હફ્તીકાર્તમાં વફાની નિશાની છે. ફર્માવ્યું કે નેક અમલો વગર જન્મતની તલબ અને સુઝનતની પચરવી વિના શફાઅતની ઉમ્મીદ અને નાફર્માની બાદ રહુમતની તમના મૂખાઈ છે. અને હફ્તીકાર્તને વિશ્વસનીય ધારીને પેચીદા મસાઈલ વર્ષન કરવા અને મખૂકથી ઉમ્મીદ સંબંધિત ન કરવી ખાલિસ (નર્યુ) તસવ્વુફ છે. જેથી મખૂકથી આશા છોડીને ખુદાથી તલબ કરવું જોઈએ. ફર્માવ્યું કે ખુરાઈની ઉપેક્ષા કરીને કોઈની ખુરાઈ કે ભલાઈ ન કરો. ફર્માવ્યું કે દુનિયાની મહોભલથી અલિપ્ત રહેનારો હુલ્લે ઈલાહી (ખુદાની મહોભલત)થી લિજ્જત હાંસલ કરે છે. પરંતુ આ મહોભલત પણ એના કરમથી નસીબ થાય છે. ફર્માવ્યું કે આરિઝો ખુદ સરાપા દૌલત છે, તેમને કોઈ દૌલતની હાજત નથી.

આપ એકવાર ઘણી ખુશદિલીની સાથે કોઈ ચીજ ખાય રહ્યા હતા, તો લોકોએ પૂછ્યું કે એવી તો કઈ ચીજ છે જેને આપ આટલી ખુશીભેર ખાય રહ્યા છો ? ફર્માવ્યું કે, મારી ખુશીનું કારણ એ છે કે હું ખુદા તાલાનો મહેમાન છું અને જે તે અતા કરે છે તે ખાય લઈ છું. અને મોટાભાગે આપ આપના નફસને ફર્માવ્યા કરતા હતા કે મને છોડી દે કે જેથી તને પણ છૂટકારો મળી જાય. ફર્માવ્યું કે ખુદા પર તવક્કુલ કરનારો મખૂકના નુકસાનથી મેહફૂઝ રહે છે. ફર્માવ્યું કે, એ ચીજથી કરતા રહો કે ખુદાની નજરો તમારા પર છે.

હજરત સર્રી સકતી લીલાખાથી રિવાયત છે કે

આપે મને એ હિદાયત ફર્માવી કે જ્યારે તમારે કાંઈ તલબ કરવાનું થયા કરે તો એ રીતે તલબ કર્યા કરો કે, "હે ખુદા ! બહક્કે મઅરુફ કર્ખી મને ફુલાણી ચીજ અતા કરી દે." તો ચક્કિનન ! તે ચીજ તમને મળી જશો. પછી સર્રી સકૃતીએ ફર્માવ્યું કે મરવાની ઘડીએ આપે મને એ વસિયત કરી હતી કે મને તદ્દન કપડા વિના દફન કરજો કેમ કે હું દુનિયામાં પણ કપડાં વિના જ આવ્યો હતો. ત્યાર બાદ આપ ઈન્ટેકાલ કરી ગયા અને આપનો મજાર મુખારક આજ સુધી લોકોની આસ્થાનું કેન્દ્ર બનેલ છે અને લોકોની સર્વ મુરાદો પૂરી થાય છે.

જનગ્રાનો ભનાવ : મૃત્યુ બાદ દરેક મજાહબ (ધર્મ)ના લોકો પોત પોતાના મસ્લક (માન્યતા) પ્રમાણે આપની મૈયત ઉઠાવવા માટે તેયાર થયા હતા. આ જોઈને આપના એક ખાદિમે બતાવ્યું કે આપની એ વસિયત હતી કે જે મજાહબના લોકો જમીનથી મારો જનાઓ ઉઠાવી લે તેઓ જ દફન પણ કરે. જેથી મુસલમાનો સિવાય કોઈનાથી પણ આપનો જનાઓ ન ઉઠી શક્યો અને ઈસ્લામી અહ્કામ પ્રમાણે આપનું કર્ફન દફન થયું.

એકવાર આપ બજારથી પસાર થયા તો જોયું કે એક પખાલી (પાણી વેચનાર) એવું કહી રહ્યો છે કે, હે અલ્લાહ ! જે મારું પાણી પી લે તેની મગફીરત

ફર્માવી દે ! જેથી નફ્લી રોજો હોવા છતાં આપે પાણી પી લીધું. અને જ્યારે લોકોએ કહું કે આપનો તો રોજો હતો ?! તો ફર્માવ્યું કે મેં તો પખાલીની દુઆ પર પાણી પી લીધું. પછી ઈન્ટેકાલ બાદ કોઈએ ખ્વાબમાં જોઈને પૂછ્યું કે અલ્લાહ તાદાલાએ આપની સાથે કેવો વર્તાવ કર્યો ? ફર્માવ્યું કે પખાલીની દુઆથી મગફીરત કરી આપી.

હજરત મુહમ્મદ હુસૈને ખ્વાબમાં જોયા અને પૂછ્યું કે અલ્લાહ તાદાલાએ શું મામલો કર્યો ? ફર્માવ્યું કે મારી મગફીરત કરી આપી. પછી તેમણે સવાલ કર્યો કે, ઈબાદત તથા ઝુહુના કારણે મગફીરત થઈ ? તો ફર્માવ્યું, નહીં ! મેં ઈધને સમાકની એ નસીહત પર અમલ કર્યો હતો કે જે દુનિયાથી કટ થઈને રબની તરફ રુજૂઅ થઈ જાય છે તો અલ્લાહ તાદાલા પણ એના પ્રતિ રુજૂઅ થાય છે.

હજરત સર્રી સકૃતીથી રિવાયત છે કે મેં આપને ખ્વાબમાં તહતુલ અર્શ એ રીતે જોયા કે આપ પર બહોશી છવાયેલી છે અને પૂછવામાં આવી રહ્યું છે કે આ કોણ છે ? આ સવાલ પર ફરિશતા કહી રહ્યા છે કે તું અમારા કરતાં વધુ જાણો છે. પછી અવાજ આવ્યો કે આ મઅરુફ કર્ખી છે જેને અમારી મહિલાઓની બેખુદ કરી આપેલો છે અને હવે અમારા દીદાર વગર તેને હોશ નથી આવી શકતો.

પેજ નં. ૩૪ નું ચાલુ... બીમારીમાં સપદાયેલા છે ? હજરત સઅદે કહું કે એ તો મારા પડોશી છે, એમના બારામાં કોઈ ખબર નથી કે એમને કોઈ બીમારી થઈ છે. તો હજરત પાખિતે કહું કે જ્યારથી આ આયતે કરીમાં નાઝિલ થઈ છે ત્યારથી હું રોકાય ગયો છું, કેમ કે તમોને ખબર છે કે નબીએ કરીમ પ્રાર્થની બારગાહે અકદસમાં સૌથી વધારે કોણ ઊંચા અવાજમાં વાતો કરે છે, એટલા માટે હું ઘરમાં રોકાય ગયો કે ક્યાંક હું જહનમી ન બની જાઉં. હજરત સઅદે નબીએ કરીમ પ્રાર્થની

એમના વિશે ખબર આપી તો હુજૂર એ ફર્માવ્યું કે પાખિત જન્તુઓમાંથી છે.

(સહીએ મુસ્લિમ, ૧/૭૫)

રજૂ કરેલ હઠીષમાં થોડુક વિચારો કે એક દિવસ પણ જો કોઈ સહાબી રોજનીશી મુજબ હુજૂર પ્રાર્થની બારગાહથી દૂર રહે તો તરત જ ખબર, અંતર પૂછ્યા. આનાથી જાણવા મળ્યું કે વડીલોએ નાનાઓની ખબરગીરી કરવી જોઈએ.

(માહનામા અશરફિયા-મુખારકપુર, જાન્ય. ૨૦૧૫)

ઈસ્લામી અખ્લાકુ તથા આદાબ

લેખક : સદરુશશરીઅહ હિન્ડરત
અલ્લામા અમજ્જદઅલી આમારી

કાર્યાલય

દિપ્તિ : ૧૩

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હિન્ડરત સદરુશશરીઅહ عَلَيْهِ السَّلَامُ)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અખ્લાકુ આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૫મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હઠીષો તથા મસાઈલ ધરાવે છે. મૌલાના મુહમ્મદ નઈમ અમજ્જી (બાકરોલ) સાહબે એનો લગભગ ૧/૨ ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્હાહ ! પૂરો ૧૫મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિદ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅખ્લાકુ તથા સભ્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. —તંત્રી

હિન્ડિષ-૨ : દારમીએ અખ્લાહ બિન મસઉદ عَنْ سَلَيْમَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, જેણે કોઈ સ્ત્રીને જોઈ અને તે પસંદ આવી ગઈ તો પોતાની પત્નીની પાસે જતો રહે કે તેની પાસે પણ તે જ વસ્તુ છે જે એની પાસે છે.

હિન્ડિષ-૩ : સહીહ મુસ્લિમમાં જરીર બિન અખ્લાહ عَنْ سَلَيْમَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ રિવાયત છે કે મેં રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અચાનક નજર પડવાના સંબંધે પૂછ્યું, હુઝૂરે

હુકમ આપ્યો પોતાની નજરોને ફેરવી લો.

હિન્ડિષ-૪ : ઈમામ અહમદ વ અબૂ દાઉદે વ તિર્મિજી વ દારમીએ બુરૈદા عَنْ سَلَيْમَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ હજરત અલી عَلَيْهِ السَّلَامُ ફર્માવ્યું કે એક નજર પછી બીજી નજર ન કરો (એટલે જો અચાનક કોઈ ઈરાદા વગર સ્ત્રી પર નજર પડી જાય તો તરત જ નજર હટાવી લો અને બીજી વખત નજર ન કરો) કે પહેલી નજર જાઈ છે અને બીજી જાઈ નથી.

હિન્ડિષ-૫ : તિર્મિજીએ અખ્લાહ બિન મસઉદ عَنْ سَلَيْમَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, કે સ્ત્રી 'ઓરત' છે એટલે કે છુપાવવાની વસ્તુ છે, જ્યારે તેણી નીકળો છે તો શૈતાન તેણીને ઝાંકીને જુઓ છે એટલે કે તેને જોવું શૈતાની કામ છે.

હિન્ડિષ-૬ : ઈમામ અહમદે અબૂ ઉમામા عَنْ سَلَيْમَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, જે મુસલમાન કોઈ ઔરતની ખૂબીઓની તરફ પહેલી વખત નજર કરે એટલે કે વગર ઈરાદે પછી પોતાની આંખ બંધ કરી દે તો અખ્લાહ તાદા તેની માટે ઈબાદત પેદા કરી દેશે જેની મજા તેને મળશે.

હિન્ડિષ-૭ : બયહફીએ હસન બસરી عَنْ سَلَيْમَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ રિવાયત કરી છે કે કહે છે કે મને ખબર મળી કે રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું, કે જોવાવાળા પર અને તેની પર જેની બાજુ નજર કરવામાં આવી અખ્લાહની લઅનત, એટલે જોવાવાળો જ્યારે વિના ઉજર જાણી જોઈને જુઓ અને બીજો પોતાને કોઈ ઉજર વિના ઈરાદાપૂર્વક બતાવે.

હિન્ડિષ-૮ : ઈબ્ને માજાએ આઈશા عَنْ سَلَيْમَانِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ રિવાયત કરી છે કે કહે છે કે મેં હુઝૂર صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ની શરમગાહ તરફ ક્યારેય નજર નથી કરી.

હિન્ડિષ-૯ : તિર્મિજી વ અબૂ દાઉદે વ ઈબ્ને માજા

برک خواجات

બરિવાયતે બહજ બિન હકીમ અન અભી અન જદ્દિહીથી રિવાયત કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, પોતાની ઔરત એટલે કે સતર (છુપાવાની)ની જગાને હિફાજતથી રાખો પરંતું પત્નીથી અથવા તે બાંધીથી જેના તમે માલિક છો. મેં અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ﷺ ! એટલે કે જો મર્દ એકાંતમાં હોય ? ઈશારાદ ફર્માવ્યું, અલ્લાહથી શરમ કરવું વધારે શોભાને પાત્ર છે.

હદીષ-૧૦ : તિર્મિજીએ હજરત ઉમર رضي الله عن رثي رિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જ્યારે પુરુષ સ્ત્રીની સાથે એકાંતમાં હોય છે તો ત્રીજો શૈતાન હોય છે.

હદીષ-૧૧ : તિર્મિજીએ જાબિર رضي الله عن رثي રિવાયત કરી છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, જે સ્ત્રીના પતિ ગાયબ (ગોરહાજર) હોય તેમની પાસે ન જવ કે શૈતાન તમારામાં લોહીની જેમ વહે છે. એટલે કે શૈતાનને ભટકાવવામાં મોકુનથી થતું. અમે અર્જ કરી ! અને હુજૂર ﷺ થી યા રસૂલુલ્લાહ ﷺ ! ફર્માવ્યું, મારાથી પણ, પરંતું અલ્લાહે મારી તેના સામે મદદ ફર્માવી, તે મુસલમાન થઈ ગયો અથવા હું સલામત રહું છું. હદીષના શાબ્ડોમાં બંનેવ અર્થો થઈ શકે છે.

હદીષ-૧૨ : સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં ઉકબા બિન આમિર રضي الله عن رثي રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, સ્ત્રીઓ પાસે જવાથી બચો. એક શાખ્સે અર્જ કરી કે યા રસૂલુલ્લાહ ! દેવર (દિયર)ના સંબંધે શો હુકમ છે ? ફર્માવ્યું, કે દેવર મૌત છે ! એટલે દેવરની સામે હોવું એટલે કે મૌતની સામે હોવું કે અહીંચા ફિલ્નાનો વધારે ભય છે.

હદીષ-૧૩ : તિર્મિજીએ ઈધને ઉમર رضي الله عن رثي રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, નગન થવાથી બચો કારણ કે તમારી સાથે તે ફરિશતાઓ

હોય છે જે જુદા નથી થતા, પરંતું પાખાનાના સમયે અને તે સમયે જ્યારે પુરુષ પોતાની પત્નીની પાસે જાય છે. માટે તેનાથી શરમ કરો અને તેમની ઈજાત કરો.

હદીષ-૧૪ : તિર્મિજી વ અબૂ દાઉદ જરહદ રિવાયત કરી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, કે શું તમને ખબર નથી કે જાંગ ઔરત છે એટલે કે છુપાવવાની વસ્તુ છે.

હદીષ-૧૫ : અબૂ દાઉદ વ ઈધને માજાએ હજરત અલી رضي الله عن رثي રિવાયત છે કે હુજૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું, કે હે અલી ! જાંગને ન ખોલો અને ન જીવંતની જાંગ તરફ નજર કરો, ન મૃત્યુ પામેલાની.

હદીષ-૧૬ : સહીહ મુસ્લિમમાં અબૂ સઈદ રિવાયત કરી છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, એક પુરુષ બીજા પુરુષની સતર (છુપાવવાની જગા) ન જુએ અને ન એક ઝી બીજુ સ્ત્રીની સતરની જગાને જુએ અને ન એક પુરુષ બીજા પુરુષની સાથે એક કપડામાં નગન સૂઈ જાય અને એક ઝી બીજુ સ્ત્રીની સાથે એક કપડામાં નગન સૂએ.

હદીષ-૧૭ : ઈમામ અહમદ વ તિર્મિજીએ હજરતે ઉમ્મે સલમા بنت نبى رضي الله عن رثي રિવાયત છે કે હું અને હજરતે મૈમૂના بنت حمزة بنت نبى رضي الله عن رثي હિન્દુરની બિદમતમાં હાજર હતાં કે અખુલ્લાહ બિન ઉમ્મે મકતૂમ بنت نبى رضي الله عن رثي આવ્યા. હુઝૂરે અમને બંનેવથી ફર્માવ્યું, પદ્દો કરી લો. કહે છે કે મેં અર્જ કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! એ તો નાબીના (આંધળા) છે ! અમને નહીં જુએ. હુઝૂરે ફર્માવ્યું, શું તમે બંનેવ નાબીના છો ? શું તમે એમને નથી જોતી ? !

હદીષ-૧૮ : સહીહ બુખારી વ મુસ્લિમમાં અખુલ્લાહ બિન મસઉદ رضي الله عن رثي મરવી કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફર્માવ્યું, એવું ન થાય કે એક

સ્ત્રી બીજી સ્ત્રી સાથે રહે પછી પોતાના પુરુષની સામે તેણીની હાલત બયાન કરે જાણો તે તેણીને જોઈ રહ્યો છે.

હદીષ-૧૯ : સહીહ મુસ્લિમમાં જાબિર رضي الله عنه રિવાયત છે કે રસૂલ ﷺ એ ફર્માવ્યું, ખબરદાર ! કોઈ મર્દ પરણીત સ્ત્રીને ત્યાં રાત ન રોકાય પરંતુ તે પરિસ્થિતિમાં કે તેની સાથે નિકાછ કરનાર હોય અથવા જી મહરમ (એટલે જેનાથી નિકાછ હરામ હોય) હોય.

હદીષ-૨૦ : સહીહ મુસ્લિમમાં અખૂ હુરૈરહ رضي الله عنه મરવી કે એક શાખસે નબીએ કરીમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم નિષ્પદ્ધતમાં અર્જ કરી કે અન્સારી સ્ત્રીથી નિકાછ કરવાનો મારો ઈરાદો છે. હુરૂરે ફર્માવ્યું, તેને જોઈ લો કારણ કે અન્સારની આંખોમાં કંઈક છે એટલે કે તેમની આંખો થોડી ભૂરી હોય છે.

હદીષ-૨૧ : ઈમામ અહમદ વ તિરમિઝી વ નિસાઈ વ ઈબ્ને માજા તથા દારમીએ મુગયરહ બિન શોઅબા رضي الله عنه રિવાયત કરી. કહે છે કે મેં એક સ્ત્રીને નિકાછનો સંદેશો મોકલ્યો. રસૂલ ﷺ એ મને ફર્માવ્યું કે તમે એને જોઈ લીધી છો ? અર્જ કરી, ના ! ફર્માવ્યું, તેને જોઈ લો એટલા માટે કે તમારા બંનેવ વચ્ચે મેળાપ થવાનું પાસું ગાલિબ છે.

ફિક્હી મસાઈલ

આ વિભાગના મસાઈલ ચાર જાતના છે : (૧) પુરુષોએ પુરુષને જોવું (૨) સ્ત્રીઓએ સ્ત્રીઓને જોવું (૩) સ્ત્રીનું પુરુષને જોવું (૪) પુરુષે સ્ત્રીનું જોવું.

(૧) પુરુષ પુરુષના શરીરનાં દરેક ભાગની તરફ જોઈ શકે છે, પરંતુ તે અંગો જેનું છુપાવવું જરૂરી છે તેની તરફ નજર ન કરે. તે નાફ (ડૂટી)ની નીચેથી ઘૂંટણા નીચે સુધી કે આ શરીરના ભાગને છુપાવવું ફર્જ છે. જે અંગોને છુપાવવું જરૂરી છે તેને "ઓરત" કહે છે. કોઈને ઘૂંટણ ખોલાયેલ જુએ તો તેને મના કરે

અને જાંગ ખોલેલી જુએ તો સખીથી મના કરે અને શરમગાહ ખુલેલી હોય તો તેને સજા આપવામાં આવશે. (આમલગીરી)

મરાલા-૧ : નાના બાળકો માટે ઔરત નથી એટલે કે તેના શરીરના કોઈપણ અંગને છુપાવવું ફર્જ નથી. પછી જ્યારે થોડો મોટો થઈ જાય તો તેની આગળની જગ્ગા છુપાવવી જરૂરી છે. પછી જ્યારે થોડો મોટો થઈ જાય એટલે કે દસ વર્ષથી વધારે થઈ જાય તો તેના માટે બાળિગનો હુકમ છે. (રદ્વલ મુખ્તાર)

મરાલા-૨ : જે શરીરના ભાગની તરફ નજર કરી શકે છે તેને સ્પર્શ કરી શકે છે. (હિદાયા)

મરાલા-૩ : છોકરો જ્યારે મુરાહિક (બાળિગ થવાની નજીક) થઈ જાય અને તે ખૂબસૂરત ન હોય તો નજરના ભારામાં એનો તે જ હુકમ છે જે મર્દનો છે. અને ખૂબસૂરત હોય તો સ્ત્રીનો જે હુકમ છે તે એના માટે છે. એટલે કે શેહવત (વાસના)ની સાથે તેની તરફ નજર કરવી હરામ છે. અને શેહવત ન હોય તો તેની તરફ પણ નજર કરી શકે છે અને તેની સાથે એકાંત પણ જરૂરી છે. શેહવત ન હોય તેનો મતલબ એ છે કે તેને યકીન હોય કે નજર કરવાથી શેહવત થશે નહીં અને તેનો અણસાર પણ હોય તો ક્યારેય નજર ન કરે. ચુંબનની ઘ્વાહિશ પૈંડા થવું પણ શેહવતની હદમાં દાખલ છે. (રદ્વલ મુખ્તાર)

મરાલા-૪ : સ્ત્રીએ સ્ત્રીને જોવું તેનો પણ એ જ હુકમ છે જે પુરુષનું પુરુષની તરફ નજર નજર કરવાનો હુકમ છે. એટલે નાફની (ડૂટી) નીચેથી ઘૂંટણ સુધી જોઈ નથી શકતી, બાકી અંગોની તરફ નજર કરી શકે છે તે શરતની સાથે કે શેહવતનો અંદેશો ન હોય.

(હિદાયા)

મરાલા-૫ : નેક ઔરત માટે જરૂરી છે કે પોતાને ખરાબ ઔરતને જોવાથી બચાવે એટલે કે તેના સામે ઓઢણી ઉતારે નહીં વગેરે. કેમ કે તેને જોઈને

پُرُوپُونی سامے تےણીનું વર્ણન કરશે. મુસલમાન ઔરતને એ હલાલ નથી કે કાફિર સામે પોતાનું સતર ખોલે. (આલમગીરી) ઘરોમાં કાફિર સ્ત્રીઓ આવે છે અને બીવીઓ તેમની સામે એ જ રીતે સતરની જગાને ખોલેલી હોય છે જે રીતે મુસલમાન સ્ત્રીની સામે રાખે છે, તેમણે એનાથી બચવું જરૂરી છે. ઘણી જગાએ દાઈઓ (સગર્ભા સ્ત્રીની સુવાવડ કરનારી) કાફિરા સ્ત્રીઓ હોય છે અને તે બાળક જન્માવવાની બિદમત અંજામ આવે છે, જો મુસલમાન દાઈયો મળે તો કાફિરાથી ક્યારેય આ કામ ન કરાવે કે કાફિરાની સામે આ અંગોને ખોલવાની ઈજાત નથી.

મરાલા-૬ : ઔરતનો પુરુષ અજનબીની તરફ નજર કરવાનો એ જ હુકમ છે જે હુકમ પુરુષનો બીજા પુરુષના સામે નજર કરવાનો છે. અને આ તે સમયે છે કે સ્ત્રીને યકીનની સાથે માલૂમ હોય કે તેની તરફ નજર કરવાથી શેહવત પેદા નહીં થાય અને તેની શંકા પણ હોય તો ક્યારેય નજર ન કરે. (આલમગીરી)

મરાલા-૭ : ઔરત અજનબી મર્દના શરીરને ક્યારેય સ્પર્શ ન કરે જ્યારે કે બંનેવમાંથી કોઈ પણ યુવાન હોય. તેને શેહવત (વાસના) થઈ શકે છે. ભલે એ વાતનું બંનેવને ઈતિમનાન હોય કે વાસના નહીં પેદા થાય. (આલમગીરી) કેટલીક યુવાન સ્ત્રીઓ પોતાના પીરોના હાથ પગ દબાવે છે અને કેટલાક પીરો મુરીદાથી હાથ પગ દબાવડાવે છે અને તેમાં વધારે પડતા બંનેવ અથવા એક શેહવતની છદ સુધીમાં હોય છે. આપુ કરવું નાજઈઝ છે અને બંનેવ ગુનેહગાર છે.

મરાલા-૮ : પુરુષે સ્ત્રીને જોવાના ઘણા પ્રકારો છે : (૧) મર્દનું પોતાની ઔરતને અથવા બાંદીને જોવું. (૨) મર્દનું પોતાના મેહરમોની તરફ નજર કરવી. (૩) મર્દનું આજાદ અજનબિયાને જોવું. (૪) મર્દનું

બીજાની બાંદીને જોવું.

પહેલા પ્રકારનો હુકમ એ છે કે ઔરતની એડીથી ચોટી સુધી દરેક અંગ તરફ નજર કરી શકે છે. શેહવત અને વગર શેહવતે બંનેવ પરિસ્થિતિમાં જોઈ શકે છે આ જ રીતે આ બંનેવ જાતની ઔરતો તે મર્દના દરેક અંગને જોઈ શકે છે. હા ! સારું એ છે કે ખાસ જગાની તરફ નજર ન કરે કારણ કે તેનાથી નિસ્યાન (વિસ્મૃતિ એટલે ભૂલી જવાની ટેવ) પેદા થાય છે અને નજરમાં પણ કમજોરી પેદા થાય છે. આ મરાલામાં બાંદીનો મતલબ જે નાથી વતી (સંભોગ) જાઈઝ છે. (આલમગીરી, હુર્રે મુખ્તાર, રદુલ મુહતાર)

મરાલા-૯ : જે બાંદીથી વતી (સંભોગ) ન કરી શકતા હોય દા.ત. મુશ્રિકા છે અથવા મુકાતબા યા મુશતરકા (આ બંનેવ બાંદીના પ્રકારો છે) અથવા રજાઅત અથવા મુસાહેરતના કારણે તેનાથી સંભોગ હરામ હોય તે અજનબીના હુકમમાં છે. (હુર્રે મુખ્તાર)

મરાલા-૧૦ : પત્ની અને તે બાંદીના દરેક અંગને સ્પર્શ કરી શકે છે, અહીં સુધી કે દરેક એક બીજાની શરમગાહને પણ સ્પર્શી શકે છે. (આલમગીરી)

મરાલા-૧૧ : જિમાઅ (સંભોગ)ના સમયે બંનેવ બિલકુલ નગન પણ થઈ શકે છે જ્યારે કે તે મકાન ખૂબ નાનું દસ અથવા પાંચ હાથનું હોય.

(આલમગીરી)

મરાલા-૧૨ : મિયાં બીવી જ્યારે પાથરણા પર હોય પરંતુ જિમાઅ (સંભોગ)માં વ્યસ્ત ન હોય આવી હાલતમાં તેમના મહારિમથી (જેનાથી નિકાહ હરામ) પરવાનગી લઈને આવી શકે છે, પરવાનગી વગર નથી આવી શકતા. આ જ રીતે ખાદિમ એટલે ગુલામ અને બાંદી પણ આવી શકે છે. (આલમગીરી)

• • •

مساصلو-۴

بُرُّو ہنگامی بارگاہ میں سازش

صلی اللہ علیہ وسلم

تथا موسیٰ میںی نی یہ جات کوئیں ہندی پونی رہانی میں

دھپو
۰۲

آم : مُعْذَنْتِي مُحَمَّد نِبِيُّ مُحَمَّد نَبِيُّ الْأَنْبَيِّ
(سدر : داراللہ ایکتا امامیہ اشراحتیہ - موبائل کوپر)

آنونیپاٹک : پتل شاہنیار الی رجی

۰۴. ہجرت ابتو سید حبودیہ علیہ السلام فرمادی
چے کے اکلایاں تھاں رسویں علیہ السلام اے یہ شادی
فرمائیو : □ ہن کیا ماتنا دیو سے سر و آدم نی
اویاں دنے سرداں ہن ہنے آ ہن فخری نی کھے تو۔ □
مara ہاثم لیواں دیو ہن ہنے، انے اے پشا ہن
کوئی فخری نی کھے تو۔ □ انے اے دیو سے سر و
نی کیوں ہجرت آدم تھا تھا تھا سیوا یہ جے تھا
چے سر و مارا لیوا (زندگی) نی کے ہنے۔ □ انے ہن سو
پریم فخری بھاڑ آیا، اے پشا کوئی فخری
نی کھے تو۔ آ ہدیہ ہنسن ہے۔ (سالیہ میسیحی،
۲/۲۸۴، کیتا بولیہ فراہمی، ماجھیسے براکات، سونے
ابتو داری، پچ-۵۱۰، کیتا بولیہ سونا..... بے روت)

۰۵. ہجرت اننس بین مالک علیہ السلام فرمادی
چے میں رسویں دلخواہ علیہ السلام نے فرماتاں سانچیا کے، ہن
کیا ماتنا دیو سے سر و لوکوں سرداں ہن ہنے کاندی
فخری نی کے۔ انے ہن سو پریم جناتم دلخواہ ثہی،
انے کوئی فخری نی کے۔ (سونے داری، ۱/۱۸۸، ۱۸۸،
ہدیہ-۵۳، تھا شو ابتو یہ مان لیو بیوی کی، ۲/۱۹۱،
تھا دلایلیں بولیں بولیں لیو بیوی کی، ۴/۴۷۸،
داراللہ کوئی بولیں بولیں لیو بیوی کی، تھا دلایلیں بولیں بولیں لیو بیوی کی،
نے، پچ-۶۴، اکلکلی ریکیا)

۰۶. ہجرت یہنے ابتو اس علیہ السلام اے باتا ہن
کے رسویں دلخواہ علیہ السلام اے یہ شادی فرمائیو : □ ہن دنیا
تھا آبھرتم سر و آدم نی اویاں دنے سرداں

ہن انے کوئی فخری نی کے۔ □ انے سویہ پھلے ہن ہنے
ماڑی ہم ماتھو اے نی کیا شو، انے کوئی فخری نی کے.
□ انے کیا ماتنا دیو سے مارا ہاثم لیواں دیو
ہن ہنے انے سر و نی کیوں اے نی کے ہنے اے پشا
ہن کوئی فخری نی کے کھے تو۔ □ انے مارا ہاثم
آبھرتم جناتنی یا ویا کے ہنے انے کوئی فخری
نی کے. □ انے مارا یکی ہاثم لیواں دیو
ہن ہنے انے کوئی فخری نی کے. □ انے ہن سر و مالک
پھلے ہن جناتم پرے ش کریا انے کاندی فخری نی کے.
□ انے ہن اے سویہ آگاہ ہوئی کے ہنے ماری ہم مات
ماڑی پاچا ہنے.

آ ہدیہ شاہید (سالیہ) ہے کے ہن ہنے سے یہ دے
آلیم علیہ السلام اکلایاں تھاں بارگاہ میں سر و
کاہنیاتم سویہ ادھیک یہ جات تھا پرے
پریشانیا ہے.

آپ دنیا تھا آبھرتم سر و آدم نی پوری
اویاں دنے سرداں ہے۔ جاہر ہے کے بولیا اے کوئی سونے
بارگاہ میں سر و مالک ہنے اے سرداں اے نے مالک ہے تے نی
بارگاہ میں سویہ ادھیک یہ جات وان ہوئی.

کیا ماتنا دیو سے سرداں علیہ السلام دستے
اکلیس میں ہ لیواں دیو ہن ہنے جے نی کے سر و
امبیا اے کیرام ہنے۔ اے ناٹھی سر و امبیا پر
آپنی یہ جات (پریشانی) جاہر ہے انے اے ناٹھی
سر و مالک پر پشا آپنی پریشانی جاہر ہے
جای ہے۔ (سر و مالک میں آپ شریعہ یہ جات وان ہے)

باکینی بھاسیتے تھا فراہمی پشا آ ہ
باقیاتنی سالیہ اپے ہے۔ ویا روانی وات ہے کے شیں

અલ્લાહ તાલા એને દુનિયા તથા આખેરતનો સરદાર
બનાવશે જે મઆજલ્લાહ ! તેની બારગાહમાં ચમારથી
પણ અધિક જલીલ (નીચ, બેઈજાત) હોય ?!

શું અલ્લાહ તાલા એવાના જ હાથમાં
'લિવાઉલ હમ્દ' આપશે ? શું એવાના જ હાથમાં
જન્તની ચાવીઓ અર્પણ કરશે ? શું એવાના જ થકી
શક્કાતની પહેલ કરશે જે અલ્લાહની પનાહ ! ચમાર
(ખાલપા)થી પણ અધિક જલીલ (નીચ) હોય.

શું ઈમામુલ વહાબિયા (વહાબીઓના ગુરુ) અને
તેના સાથીઓનો આ અક્રો મુખારક હદીષોનો ઉઘાડો
વિરોધ નથી ?! (કે દરેક મખ્લૂક મોટો હોય કે નાનો
તે અલ્લાહની આગળ ચમારથી પણ અધિક જલીલ
(નીચ) છે. -તકવિયતુલ ઈમાન)

૦૭. હજરત ઈબ્ને અખ્�બાસ رض વર્ણવે છે
કે રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ و آله و سلمના કેટલાક સહાબાએ કિરામ દરે
અફ્કદસ (દરવાજા) પર બેસીને આપની રાહ જોઈ
રહ્યા હતા. રાવીનું બધાન છે કે હુઝૂર صلوات اللہ علیہ و آله و سلم બહાર
નીકળ્યા અને જ્યારે એમની નજીક થયા તો તેમની
વાતચીત સાંભળી, અને ફર્માવ્યું, "મેં તમારી વાતચીત
સાંભળી અને એ બાબત પર તમારું આશર્ય કરવું
પણ સાંભળ્યું કે હજરત ઈખાહીમ ખલીલુલ્લાહ છે,
અને ખરેખર એ એવા જ છે. અને મૂસા નજીયુલ્લાહ
છે, અને તે એવા જ છે. અને હજરત ઈસા રહુલ્લાહ
છે અને કલિમતુલ્લાહ છે, અને તે એવા જ છે. અને
આદમ સફીયુલ્લાહ છે અને ખરેખર તે એવા જ છે.

સાંભળી લો ! અને હું હબીબુલ્લાહ છું અને કાંઈ
ફખ નથી અને હું સર્વ આગલા તથા પાછલાઓમાં
સૌથી અધિક ઈજજતવાળો છું અને કોઈ ફખ
નથી. આ હદીષ ગરીબ છે.

હબીબુલ્લાહનો મકામ ખલીલ તથા નજી તથા
કલીમ તથા સફી સૌથી ઊંચો હોય છે, જેથી સૌથી

અધિક ઈજજતવાળા હુઝૂર صلوات اللہ علیہ و آله و سلم થયા અને આખરી
વાક્યમાં તો એનું એલાન છે. (જમેઅ તિમ્રિજી, ૨/૨૦૨,
મજલિસ બરકાત તથા સુનને દારમી, ૧/૧૯૫, હદીષ-૪૮)

અલ્લામા સિરાજ બિલકીની صلوات اللہ علیہ و آله و سلم તેહકીક
પ્રમાણો આ હદીષ હસન છે. (ઈમામ અહમદ રજા
અન્ના એ ફર્માવ્યું કે અબૂ નુએમે અબુલ્લાહ ઈબ્ને અખ્બાસ
નું થી હસન સનદ સાથે રિવાયત કરી અને આ સનદનું
હસન હોવું એની તેહકીક સિરાજ બલકીનીએ પોતાના
ફિલાવામાં કરી છે જેમ કે એનો ઉલ્લેખ ઈબ્ને હજર મક્કી
નું એ પોતાની કિતાબ અફ્જલુલ કુરામાં કર્યો. જો કે
અબૂ ઈસા صلوات اللہ علیہ و آله و سلم એ એમાં મતલેદ કર્યો. તજલિયુલ
યકીન બિઅન્ન નબિયિના સૈયિદિલ મુરસલીન, પેજ-૮૩,
.....રઝવી દારુલ ઈશાઅત, બ્રાઉન શરીફ) વળી એના
લખાણો સહીએ હદીષોથી સાબિત છે અને ગમે તેમ
પણ વહાબીઓના ઈમામ (ઈસ્માઈલ દહેલ્વી)ના
કથનની સરખામણીમાં અમને આ હદીષ ઘારી છે.

૦૮. હજરત ઉમર બિન ખતાબ رض વર્ણવે
છે કે રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ و آله و سلمએ ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો કે જ્યારે
હજરત આદમ صلوات اللہ علیہ و آله و سلم નું
હક્કના વસીલાથી મારી મગફિરત ફર્માવ. " (અલ્લાહ
તાલાએ પૂછ્યું, તમે મુહમ્મદ صلوات اللہ علیہ و آله و سلمને કેવી રીતે
ઓળખ્યા ? તો તેમણે અર્જ કરી, જ્યારે તે મને તારા
દસ્તે કુદરત વડે બનાવ્યો અને મારા શરીરમાં રૂહ
કૂંકી અને મેં મારું માથુ ઉઠાવ્યું તો અર્શના પાયાઓ
પર લાંઘ્યુંاللّٰهُ أَكْبَرُ લખેલું જોયું, એનાથી
મેં જાણી લીધું કે તે પોતાના નામની સાથે એનું
જ નામ મિલાવ્યું છે જે તને સર્વ મખ્લૂકમાં
સૌથી અધિક મહિલા તથા પ્રિય છે. અલ્લાહ
તાલાએ ફર્માવ્યું, આદમ તે સાચુ કહ્યું. અને
જ મુહમ્મદ ન હોત તો હું તને પેદા ન કરત.
ઈમામ હાકિમ ફર્માવે છે કે આ હદીષ 'સહીહુલ

برک خواجات

असनाई छ. (मुहम्मदिषे जलीव हजरत ईमाम अहमद
रजा علیه السلام पोतानी किताब तज़्लियुल यक़ीनमां लघे
छे के ईमाम हाकिमे फर्माव्युं, आ हडीष सहीहुल ईसनाई
छे अटले के अनी सनद सहीह छे अने आ हडीषनी
सहीह ईसनाईने यथावत राखी अल्लामा इन्हों अमीर
अल्लाजे पोतानी किताब हित्यहमां अने ईमाम सुफ़ीये
पोतानी किताब शिफाउस्सिकाममां. हुं कहुं छुं के मारी
नज़क आ हडीष कमसे कम हसनना दरजाए ज़रूर छ.
तज़्لियुल यक़ीन, पेज-५८, ताबिश अवल, वही
अवल)

अने ईमाम हाकिम साहिबे मुस्तदरकनी एक
रिवायत छे : अल्लाह तआलाए फर्माव्युं, हे आदम !
ते साचु कहुं, बेशक ! अेओ सर्व मख्लूकमां
सौथी अधिक महबूब तथा प्यारा छे.

अने ज्यारे ते तेना हक्कना वसीलाथी
दुआ करी छे तो मे तने बज्शी आप्यो, अने
जे मुहम्मद न होत तो हुं तने पैदा न करत.

मुज़दिदे ईस्लाम आ'ला हजरत ईमाम अहमद
रजा علیه السلام नी किताबे मुस्तताब "तज़्لियुल
कुर्�आन"मां खुब ज अधिक प्रमाणमां आ विषयनी
आयतो तथा हडीषो छे जेनाथी साबित थाय छे के
हुं ग्रूर सैयदे आलम, ताज़दारे बनी आदमो आदम
सर्व सृष्टि (काईनात)मां सौथी अधिक खुदा
तआलानी बारगाहमां ईज़ज़त तथा करामत तथा
प्रतिष्ठा तथा मर्तबावाणा छे, जेथी वहाबियतनुं आ
(अल्लाहनी बारगाहमां यमारथी पाण अधिक नीच
होवावाणु) कथन ज़रूरथी आ अति संभ्यामांनी
आयतो तथा हडीषोनी विरुद्ध छे. (क़मशः)

पेज नं. ४८ नुं चालु... ↳

सोनेरी कथनो : आवा
आलिमे रज्बानी जेमनुं संपूर्ण ज्ञवन दीने ईस्लाम
अने मुसलमानोनी भिंडमत माटे वक़फ़ रहुं होय तेमना
झुड़नी ईरक्फ़नी कथनो यक़ीनन दीवादांदी समान हशे.
भरकत माटे अमुक कथन लभवामां आवे छे. जेमने
पोताना ज्ञवनमां उतारी दुनिया अने आभेरतनी
सआदतोथी मालामाल थई शकाय छे :-

- (१) जमीन उमर काम, जमीननी नीचे आराम.
- (२) दरेक मुआलिक (विरोध)नो जवाब काम छे. (३) जिम्मेदारीनो ऐहसास सौथी किमती सरमायो छे.
- (४) समय बर्बाद करवुं सौथी मोटी मेहरुमी छे. (५) कामना आदमी बनो ! काम ज आदमीने ईज़ज़तदार
बनावे छे.

विसाल : आइताबे ईल्मो फ़न, माहिरे
ईन्तेज़ामो ईन्सेराम (आयोजनना निष्फ़ात), ईल्मो
हिक्मतना मेदानना बहरे मुनीर (प्रकाशित वाण)

छे वटे पोताना रबना फ़र्मान दौर्ज़े
"बेशक ! दरेक ज्ञवने भौतनी मज़ा चाखवानी छे."
(सू. अंबिया, २१/उ४) ना प्रमाणे ३१-मे १८७८ना
रोज़ पोताना मालिके हफ़्रीकीने ज़हने मण्या. आपनी
आधरी आरामगाह अशरफ़िया मिस्बाहुल उलूमना
अंदर अज़ीज़ुल मसाजिदना उतरे अने अज़ीज़ी
दारुल ईकामा (जूनी होस्टेल)नी सामे छे. दर वर्षे
आपनी विसालनी तारीख १ जमादियुल आधरना
उर्स थाय छे जे मां अशरफ़ियाना फ़ारिग थनार
तलबाने दस्तारे ईल्मो फ़ज़्लथी नवाज़वामां आवे छे.

यह किससओ लतीक अभी ना तमाम हे
जे कुछ बयां हुवा वो आगाझे बाब था
-(माहनामा अशरफ़िया, डिसेम्बर-२०२२)

بَرْكَاتِ اللَّهِ (مَارِسِك) نَا

ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

— — — — (કાયાલિય) — — — —

નામ મુખારક : અન્દુલાહ.

કુઞ્જિયત : અહારીના કથન મુજબ : અબૂ મખબદ. એક રિવાયતમાં અબૂ અખ્ભાદ અને એક રિવાયતમાં અબૂબુક પણ છે. 'ઇન્ને કષીર મક્કી' મશાહૂર છે. કુર્ચાએ સખ્ખામાં બીજા નંબરે છે.

વંશવેલો : અન્દુલાહ ઇન્ને કષીર અદારી અલમક્કી ઇન્ને ફાળાન અબૂ મખબદ અદકારી મૌલા અમૃ ઇન્ને અલ્કમા અલ્કનાની.

જન્મ મુખારક : આપનો જન્મ મુખારક હિ.સ. ૪૫ ઈમામ મુઆવિયહ (ع) ના જમાનામાં મક્કામાં થયો.

ખાનદાની હાલાત : આપ બની દાર બિન હાની બિન હબીબ બિન નમારા બિન લખમથી છે. અદાર એ લખમ કબીલાની એક શાખા છે જે માં તમામી દારી સહાબીયે રસૂલ છે. એટલા માટે આપને દારી કહેવામાં આવે છે.

એક અન્ય રિવાયતમાં છે કે આપની દારેનની તરફ નિસ્બત કરતાં દારી કહેવામાં આવે છે. દારેન સમુદ્રની એક બંદરગાહનું નામ છે જ્યાં હિંદુસ્તાનથી મુશ્ક (કસ્તૂરી) તથા ખુશબુ લાવવામાં આવતાં હતાં. એના કારણે એ સ્થળને "મુશ્ક દારેન વ તિખ દારેન" કહે છે. હાલમાં એ સઉહિયા અરબિયાના માલિકીના

ઈલાકા દનામના શાસન હેઠળ છે. આપ મક્કામાં ઈત્તે વેચતા હતા જેના કારણે આપને મક્કાવાસીઓ અતારદારીથી જાણીતા હતા. અસ્મઈથી નક્કલ થયેલ છે કે દારી એ શખ્સને કહે છે જે પોતાના ઘરે બસેલો રહે અને રોજગાર ધંધા માટે ન નીકળે. (કિતાબુલ અકનાથુ ફિલ્મ કિરાઅતિસસબય, અબૂ જાફર અહમદ બિન અબી બિન અહમદ બિન ખલફ અલ્લ અન્સારી, હિ.સ. ૫૪૦, ૧/૭૭, અહયાઉતરાખિલ ઈસ્લામી)

ઈતિહાસકારો કહે છે કે, ઇન્ને કષીર, અમૃ ઇન્ને અલ્કમા અલ્કનાનીના આજાદ કરેલા ગુલામ તથા ફારસી નસ્લના છે. આપ એ ફારસના વંશમાંથી છે જેમને કિસરાએ કશીઓ (વહાણો) થડી સંન્યા યમનની તરફ મોકલ્યા, પછી ત્યાંથી એમને હજ્શા જવા માટે મજબૂર કરી દેવામાં આવ્યા. (તારીખુલ ઈસ્લામ વ દફ્ફાતુલ મશાહીર વલ અભ્રલામિલ લહાફિજ અલ મુઅર્રિખ શમ્સુદીન મુહમ્મદ બિન અહમદ બિન ઉઘ્માન અલ ઝહબી, વફાત : હિ.સ. ૭૪૮, હવાટિષ વ દફ્ફાત, ૧૦૧-૧૨૦ હિ., ૭/૪૦૩, ૪૦૪, દારુલ કુતુખિલ અરબી)

આપ મધ્યમ દરજાના (અવસાત) તાબઈનમાંથી છે. આદતુપે વાળોમાં મહેંદી વાપરતા હતા. મક્કામાં જમાઅતથી કિસ્સાઓ વર્ણન કરતા અને મહાન આબિદ તથા જાહીદ હતા.

અને અબૂ મખબદ તિખરી (વફાત : હિ.સ. ૪૭૮)ની કિતાબમાં છે : ઇન્ને કષીર એક જય્યદ આલિમે દીન હતા. માથા તથા દાઢીના વાળ સફેદ હતા. લાંબા કુદના ભરાવદાર બાધાના હતા. રંગ ઘઉંવણો, લીલા રંગની આંખોવાળા હતા. દાઢીના વાળ ને મહેંદી કે ઝર્દાથી રંગતા હતા. અત્યંત સહનશીલ તથા સંયમી હતા. (કિતાબ તબક્કાતુલ કુર્ચ, અસ્સબય અમીનુદીન અબૂ મુહમ્મદ અન્દુલ વહિબ બિન સિલાર, પેજ-૫૪, અલમકતબતુલ અસ્રિયહ સીદા, બેરૂત, કિતાબુલ અકનાથુ)

ઈથે કષીર મક્કી મુહદિધો તથા વિવેચકોની નજરમાં : અભી ઈથે મદીની ફર્માવે છે : અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીર દારીથી એયૂબ તથા ઈથે જુરૈજ રિવાયત કરે છે, અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીર પિકુહ છે.

મુહમ્મદ બિન સાહેદ કહું : એ પિકુહ હતા અને તેમની હઠીઓ સ્વીકારને પાત્ર છે.

હજાજ બિન મિન્હાલે હમ્માદ બિન સલમાથી રિવાયત કરી : મેં અબૂ અમ્ર બિન અલાઅને અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીરની પાસે પઢતા જોયા.

ઈમામ નિસાઈ ફર્માવે છે : અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીર પિકુહ છે.

સુફ્યાન ઈથે ઓયૈનાએ કહું : મેં મક્કામાં હુમેદ બિન ક્રેસ અને અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીર કરતાં બેહતર કારી નથી જોયો.

જરીર ઈથે હાજિમે કહું : અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીર ફસીહ તથા ખુશ ઈલ્હાન (ઉમદાવાણી તથા સુંદર લહેજાવાળા) હતા. (તહજીબુલ કમાલ ફી અસ્માઈરિંજાલ અલ ઈમામુલ હાફિઝ અબુલ હજાજ જમાલુદીન બિન યુસૂફ અલ્મુઝની, વર્ણાત : હિ.સ. ૭૪૨, ૫/૫૮૮, ૫૫૮, દારુલ કુતુબિલ ઈલ્મયા, બેરુત, લબ્નાન, તહજીબુતહજીબ, ઈથે હજર અસ્કલાની, વર્ણાત : હિ.સ. ૮૪૨, ૩/૨૩૭, દારુલ અહ્યાઉતરાષ અલ્યારબી)

તા'લીમો તર્જિયત : આપે સંપૂર્ણ કુર્અને કરીમ ઈમામ મુજાહિદ બિન જબર મૌલા ક્રેસ બિન સાઈબ, સૈયદ નાદિર બાસ મૌલા ઈથે અખ્બાસ અને હજરત અબુ સસાઈબ (અથવા અબૂ અબુર્હમાન) અબ્દુલ્લાહ ઈથે સાઈબ બિન અબી સાઈબ સેફી મખ્જૂમી, નબી ﷺ ના સહાબીથી પથ્યું.

હજરત મુજાહિદે ઈથે અખ્બાસ અને ઉબય ઈથે કાબથી, અબ્દુલ્લાહ ઈથે સાઈબે અમીરુલ

મો'મિનીન હજરત સૈયદના અબૂ હફ્સ ઉમર ઈથે ખતાબ અને હજરત ઉબય ઈથે કાબ રિવાયતથી. હજરત હિરબાસે પોતાના મૌલા એટલે ઈથે અખ્બાસથી, અને ઈથે અખ્બાસ અને અખ્બાસથી. એ અલી ઈથે અબી તાલિબ અને તેમણે નબી કરીમ ﷺ થીએ અને હાંસલ કર્યો.

જાશવા મળ્યું કે ઈથે કષીરની કિરાઅત બે વાસ્તાઓથી હુંગૂર સુધી પહોંચે છે. (કિતાબુલ અફ્નાઅ કિલ્લ કિરાઅતિસસબાઅ, અબૂ જઅફર અહ્મદ બિન અબી બિન અહ્મદ બિન ખલફ અન્સારી, વર્ણાત : હિ.સ. ૫૪૦, ૧/૮૨, ૮૪, અહ્યાઉતરાષિલ ઈસ્લામી)

દર્સ તથા તદર્સિસ : મક્કામાં આપ ઈમામુલ કુર્અ હતા, મક્કાવાસીઓએ હજરત સૈયદના ઈમામ મુજાહિદ અને ના આ દારે ફાનીથી કૂચ કરી ગયા બાદ આપની કિરાઅત પર ઈજમાઅ કરી લીધો હતો. અબૂ મુહમ્મદ અબુલ વહ્ડહાબ બિન સલ્લાર પોતાની કિતાબ "તબકાતુલ કુર્ાઉસ્સબાઅ"માં આ પ્રમાણે લખે છે : -

"ઉલમાએ કિરામની દરખાસ્ત અને વારંવારના આગાહ કરવાથી મસ્નાદે કિરાઅતને શોભા અપી અને જીવનપર્યત એના પર બિરાજમાન રહ્યા.

શાગિર્ડો : આપના ઘણા જલીલુલ કુદર (મહાન) શાગિર્ડ થયા જેમાં ઈમામ શાફી, ઈસ્માઈલ ઈથે ઉમેયા, ઈસ્માઈલ ઈથે અબ્દુલ્લાહ ઈથે કુસ્તુનીન, એયૂબ સખ્તયાની, જરીદ બિન હાજિમ, હુસૈન બિન વાકિદ મરુજી, હમ્માદ બિન સલમા, જમાા બિન સાલેહ, સુફ્યાન બિન ઓયૈના, શબ્દલ બિન ઓબાદ, અબ્દુલ્લાહ ઈથે ઉષ્માન ઈથે જૈષિમ, અબ્દુલ્લાહ ઈથે અબી નજીહ, અબુલ મલિક ઈથે જરીદ, અમ્ર ઈથે હબીબ મક્કી, લૈષ

برک خواجات

ઈથે અભી સુવૈમ અને મારૂફ બિન મિશકાનના નામ નોંધપાત્ર છે.

પરંતુ મક્કાવાસીઓનો કોઈના પર ઈજમાઅ ન થયો, હા ! એમના પછી આપના શાગિદ્દ બજ્જી પર ઈજમાઅ થયો જે ડાયરેક્ટ આપના રાવી છે. પછી કંબલ પર ઈજમાઅ થયો. આ જ આપના બે રાવી મશાહૂર છે. (તહજીલુ કમાલ ફી અસ્માઉરિઝલ, ઈમામ હાફિઝ અબ્દુ હજાજ જમાલુદીન યુસુફ મજ્રી, વફાત : હિ.સ. ૭૪૨, ૫/૫૫૮, ૫૫૮, દારુલ કુતુબિલ ઈલિમયા, બેંગુલ-લબનાન, વફયાતિલ અભ્યાન, ૩/૪૧, ૪૨, નં. ૧૫૫)

પથમ રાવી : બજ્જી : આપ અહમદ બિન મુહમ્મદ બિન કાસિમ બિન નાફેઅ બિન અભી બજ્જા છે. કુન્નિયત અખુલ હસન છે. આપ બજ્જીના નામથી મશાહૂર છે. બજ્જા એક જગાનું નામ છે અને બજ્જા આપના અમુક બાપદાદાઓનું નામ છે જેની તરફ આપ સંબંધિત છે. આપ મસ્જિદે હરામના મોઅગ્રિન તથા ઈમામ હતા. પોતાના શયખ ઈથે કષીર પછી મક્કાના શયખુલ કુર્રા બન્યા. આપ ઈકરમા ઈથે સુવૈમાન મક્કીથી, ઈકરમાએ શિબ્લથી અને શિબ્લાએ અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીરથી પઠયું. તેમજ ઈમામ બજ્જીની રિવાયત બે વાસ્તાઓથી ઈથે કષીર સુધી પહોંચે છે. જન્મ : હિ.સ. ૧૭૦ અને વફાત : હિ.સ. ૨૪૦ મક્કામાં થઈ.

બીજા રાવી : કંબલ : આપ મુહમ્મદ ઈથે અબ્ડુર્હમાન બિન ખાલિદ બિન સર્દિદ બિન જરાહ મક્કી મખ્જૂમી છે. આ વંશવેલો ઈથે મુજાહિદનો વર્ણવેલો છે. પરંતુ ઈથે અબ્ડુર્જ્જીઝાક (વફાત : હિ.સ. ૩૭૮) એ "મુહમ્મદ બિન ખાલિદ" ની જગ્યાએ "મુખલિદ બિન ખાલિદ" લખ્યું છે. આપની કુન્નિયત અબૂ અમ્ર છે. લક્ષ્ય : કંબલ છે અને એ જ લક્ષ્યથી મશાહૂર છે. મક્કાના રહેવાસી છે. બજ્જીના

પછી આપ હિજાજના શયખુલ કુર્રા હતા. આપે કુર્ચાને પાક અખુલ હસન અહમદ બિન મુહમ્મદ કંવાસથી પઠયું અને અહમદ બિન કંવાસે અખુલ અખરીત વહેબ બિન વાજેહથી અને અખુલ અખરીતે ઈસ્માઈલ બિન અબ્દુલ્લાહ કુસ્તથી અને ઈસ્માઈલ કુસ્તે શિબ્લ મજ્રૂરથી અને શિબ્લાએ અબ્દુલ્લાહ ઈથે કષીરથી પઠયું. વળી કંબલની રિવાયત ચાર વાસ્તાઓથી ઈથે કષીર સુધી પહોંચે છે. જન્મ : હિ.સ. ૧૮૫ અને વફાત : હિ.સ. ૨૮૧ માં મક્કા મોઅગ્રિમામાં થઈ.

روي أحد البزى له و محمد

علي سند وهو الملقب قنبلاء

"અહમદ બજ્જીએ ઈથે કષીરથી રિવાયત કરી છે અને મુહમ્મદે કિરાઅતને સનદની સાથે અને એ મુહમ્મદ કંબલના લક્ષ્યથી ઓળખાય છે. (કિરાઅત અકનાય, ૧/૭૮, ૮૦)

તજદીદની શાન તથા તજદીદનો સ્વીકાર : દરેક સો વરસ પર ફિકો મિજાજ (ચિંતન તથા સોચ) નું વર્તુણ કેમ કે વિશાળથી વિશાળ થવા લાગે છે અને નવા ઉદ્ભવ પામતા સંજોગોમાં સર્વવ્યાપી લીડરશીપ તથા માર્ગદર્શનનો ફરીજો ઘણીવાર એક અતિ મુશ્કેલ બાબત બની જાય છે. એટલા માટે ઉલમાએ કિરામની સપદ્ધતાઓ પ્રમાણે ઈલમો ફજ્જલ, દીન તથા દ્યાનત, ઝોડ તથા વરાથ, ફિક્રી (વૈચારિક) ક્ષમતા તથા કાબેલિયત અને અજીમત તથા ઈસ્તિક્રમત (અદગતા) જેવી મહત્વની ખૂલ્હીઓના એક અથવા અનેક તજદીદી કામો કરનારા તથા દીનને જિંદા કરનારા આલિમો અસ્તિત્વમાં આવે છે જેઓ પોતાની તજદીદી બિદમતો થકી દીનને રોશન તથા ઉજ્જવળ કરે છે અને હુનિયાને ફયાજાબ (લાભવંત) કરે છે. જેમ કે મુખ્યરે સાહિફે સુન્નાતે ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો : અલ્હાહ તબારક વ તઆલા આ ઉમ્મતમાં સો વરસો

برک خواجات

پوراں ثوا پر اےک اےوا بندانے مोکلشے ڄے دیننی تજھید کرشو. (ابو مُسْتَدْرَكْ لِيْلَهَاكِيم, ٤/٤٢٢, سُونَنَّ ابَيِ الْعَلِيِّ، كِتَابُ الْمَلَائِكَةِ، ٢/٤٨٥)

જો કે સન હિજરીની વ્યવસ્થા ફારુકી બિલાફતમાં અમલમાં આવી પણ નિગાહે નભુવ્વત પૂર્વ તથા પશ્ચિમમાં રિવાજ પામનાર વ્યવસ્થાને પહેલેથી જ જોઈ રહી હતી. સમયની તબદીલી અને પેદા થનાર નવા નવા તકાજાઓથી સંપર્ષાપણે બાખબર હતી, એટલા માટે એણે રખે કાઈનાતના એ ખાસ ફજૂલની પૂરી ઉમ્મતને ખુશાખબરી આપી કે દરેક સદીના અંતે અથવા તેની શરૂઆતમાં કેટલીક એવી પાક હસ્તીઓ પેદા થતી રહેશે જેઓ ઈસ્લામની દા'વત અને તેની હિજાઝતના માટે છાતીને ઢાલ બનાવીને તૈયાર રહેશે, ગુમરાહીઓના તોફાન તથા ફિલ્નાઓની તેજ તથા તીવ્ર આંધીઓનો મુફાલબો કરતા રહેશે, અને તેમના વજૂદથી મુસ્લિમાનોમાં મહાન દીની તથા રૂહાની કાંતિ સર્જતી રહેશે.

એ જ પાક હસ્તીઓની સોનેરી સાંકળની એક કરી હજરત સૈયદના ઈમામ ઈબ્ને કષીર મક્કી દારી ﷺ છે જે મને અહલે સુન્તતના ઉલમામાંથી મજહુદીન ઈબ્ને અધીર જારી (વફાત : હિ.સ. ٦٠٦)ના હવાલાથી ઈમામ જલાલુદીન સિયૂતી (વફાત : હિ.સ. ٦٩١) એ પોતાની કિતાબ : અતમ્બિઅતુ બિમેયબાણુહુલ્લાહુ અલા રાસિ કુલિ મિઅતિન (સો વરસો પૂરાં થતાં અલ્લાહ જેને મોકલે

છે તેનાથી ખબરદાર કરનાર કિતાબ)માં પહેલી સદીના મુજહિદ ઠરાવ્યા.

વફાત : હિ.સ. ١٢٠માં હેશામ ઈબ્ને અબ્દુલમલિકના જમાનામાં મક્કા મોઅઝૂજમામાં ૭૫ વરસની વયે આપની વફાત થઈ. આપની શાનમાં કસીદાએ શાતબિયામાં અલ્લામા શાતબી (વફાત : હિ.સ. ૫૮૦) ફર્માવે છે : (અર્થ) મક્કામાં અબ્દુલ્લાહનું રહેઠાણ છે અને એ ઈબ્ને કષીર છે પોતાની ફૌમમાં તથા ફારીઓમાં ગાલિબ અને નામવાર છે એ હાલતમાં કે બુલંદ છે. (તહજીબુતહજીબ, અહમદ ઈબ્ને હજર અસ્કલાની, ૩/૨૭, દારે અહ્યાઉતરાય અરબી, હિજુલ અમાની વ વજૃહતહાની અલ્લ મારૂફ હાસિમુશશાતિબિયહ, અબુલ ફાસિમ બિન ફીરા બિન ખલફુશશાતબી અલ ઉન્હુલુસી, વફાત : હિ.સ. ૫૮૦)

સારાંશ એ કે આપ એક જલીલુશશાન, ૨જીઉલ્લ કુદર, ઉચ્ચ કોટીના ઈમામો, ફારીઓ તથા મુજહિદોમાંથી હતા જે મણે ઈલમો ફજૂલની શમાને પ્રજવલિત કરી અને પોતાના ઈલમ તથા ફજૂલથી એક આલમને તૃપ્ત કર્યો અને ઈલમ તથા ફજૂલ તલબ કરનારાઓ માટે પોતાના રોશન શાગિર્ડો અને કિરાઅતે કુર્ચાના અમૂલ્ય ઉસ્કુલોની યાદગાર છોડી જેનાથી ઈલમી જગત ક્યામતની સવાર સુધી ફ્યાજ મામતુ રહેશે.

હેરા ઈસ્લામિયાત કુર્ચાન તજવીદ ટ્રેનિંગ સેન્ટર

ભર્યા : ફ્યાજાને રજા ઈલમાદતગાહ, નેશનલ ટ્રેડ સેન્ટર ખાતે કુર્ચાન શરીફ સહીહ પઢવાની તા'લીમ માટે "સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી" ભર્યા શાખા તરફથી 'હેરા ઈસ્લામિયાત તજવીદ ટ્રેનિંગ સેન્ટર'ની સ્થાપના કરવામાં આવી જેની ઈફતેતાહ મુહક્કિકે મસાઈલે જઈદા હજરત અલ્લામા મુફતી મુહમ્મદ નિઝામુદીન રજવી (સદર મુફતી જામિયા અશરફિયા-મુખારકપુર)ના હસ્તે તા. ૩-૧૧-૨૦૨૭ના રોજ કરવામાં આવી. જુમાના બધાનમાં કુર્ચાન સહીહ પઢવાનું મહત્વ તથા ગલત પઢવાના નુકસાનો પર તફસીલી ચર્ચા આપે કરી હતી. નમાજ બાદ ઈફતેતાહ કરવામાં આવી, આપની ભલી હુઓઓ સાથે પ્રોગ્રામ ખત્મ થયો હતો. નવ યુવાનો વડીલો સહીહ કુર્ચાન શીખવા કલાસમાં જોડાય શકે છે. (સંપર્ક કરો : Mob. : 98247 74837, 95742 87455)

સીરતે નિબાપી

અને
વર્તમાન
તકાજાઓ

રજૂકર્તા : હાફિઝ ઉખાન સાહલ કોલવનવી
(મુદરિસ : દારુલ ઉલ્લભ બરકાતે ધ્વાજા-આમોદ)

આ સંસારનો દરેક માનવી એવું ચાહે છે કે પોતે એક એવો કાંતિકારી માણસ બને જેથી તેનું નામ દુનિયાના પ્રતિષ્ઠિત અને મશાહૂર માણસોની યાદીમાં હોય અને તે પોતાની ઈચ્છાઓને પ્રાપ્ત કરવા માટે બે વસ્તુઓને કેન્દ્રમાં રાખે છે : એક ઈલમ અને બીજી દૌલત. એવિયારે છે કે આ બે વસ્તુઓમાંથી એક પ્રાપ્ત થઈ જાય તો ઉમ્મીદો અને આરજૂઓ પૂરી થઈ જશે અને કામયાબી તથા ઊંચાઈઓ જુકીને સલામ કરશે. એ બંને વસ્તુઓને પ્રાપ્ત કરવા સૂર્યાસ્તથી લઈ સૂરજ આથમતા સુધી અને ક્યારેક સૂરજના આથમતાથી લઈ સૂર્યાસ્ત સુધી ન તો પોતાની જિંદગીને લગાડી દે છે બલ્કે બધા જ સગા સંબંધીઓથી મહોષ્યતનો રિશ્ટો તોડીને પોતાની અલગ જિંદગી વસાવી લે છે.

★ ઈલમ તથા દૌલત હોવા છતાં જહિલિયતનો યુગ ! ★

જો માણસ પોતાના ગુમાનના આધારે ઈલમ અથવા દૌલતથી કાંતિકારી માણસ બનતો હોત તો યક્ષીના ! એ યુગ સૌથી મોટો હોત તે યુગમાં સૌથી વધારે ઈલમ હતું અને સૌથી વધારે દૌલત પણ હતી.

માનવ ઈતિહાસનો સુર્વણ ભાગ ગવાહ છે કે લગભગ પંદરસો વર્ષ પહેલાં ઈલમ પણ હતું અને દૌલત પણ. જો ઈલમ ન હોત તો અરથના વિધાનો કલામે

ઈલાહી જેવું કલામ પેશ કરવાની ચેલેજ કબૂલ ન કરત અને દૌલત ન હોત તો અસ્વદ બિન મકસૂદ અભુલ મુતલિબના ૨૦૦ ઊંટોને અભરહાની પાસે હાંકીને ન લઈ જવામાં આવતાં. હજરત અભુલ મુતલિબની પાસે દૌલત સખાવત ન હોત તો એમનું દસ્તરખ્વાન હમેશાં બિધાયેલું ન હોત, માણસ તો માણસ પહાડની ચોટી પર રહેવાવણા પણ એમના દસ્તરખ્વાનથી પેટ ભરતા હતા. ખાનદાની ઘ્યાતિ અને મફ઼બૂલિયતનો ઘમંડ ન હોત તો અબુ તાલિબ એવું કહેવા મજબૂર ન થાત કે, "જો કુરેશ મને મોતાની સખીના કારણે ફરી જવાની શરમ ન અપાવત તો હું જરૂર આપની આંખો ઢંડી કરી આપત." (એટલે કે કલમો પઢી લેત). જાણવા મળ્યું કે ઈલમનો ચર્ચો પણ હતો અને દૌલતની વિપુલતા અને ખાનદાની ઘ્યાતિ પણ હતી તેમ છતાંય એ જમાનો જહિલિયતનો યુગ કહેવામાં આવ્યો.

હદ્દીષે પાકમાં છે : "જહિલિયતના જમાનાના લોકો તંગદસ્તી અને ફાકાફશીના ડરથી છોકરીઓને જીવતી દફનાવી હેતા હતા."

વિચારો ! એ જમાનામાં ઈલમ પણ હતું અને અધિક માલ પણ હતો તેમ છતાંય એ યુગને દૌરે જહિલિયત કહેવામાં આવ્યો. એનાથી ખબર પડી કે માણસની પ્રગતિનો જેદ ન તો ઈલમાં છુપાએલો છે અને ન તો દૌલતમાં છુપાએલો છે, પણ એ કોઈ ત્રીજી વસ્તુ છે જેમાં યુગની કાંતિ તથા માનવતાનું રહસ્ય છુપાયેલું છે.

★ નૂરે મુહમ્મદીએ આવીને જહિલિયતના
અંધકારને દૂર ★

ઈ.સ. ૫૭૧માં જ્યારે આખિરુગ્રઝમાં ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ﴾ પૈદા થયા તો અલ્લાહ તાલાલાએ ફર્માવ્યું : ﴿فَدُجَاءُكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ وَرَبُّكُمْ بِئْسَ مِمْبَثٌ﴾ (બેશક ! તમારી પાસે અલ્લાહ પાસેથી એક નૂર આવ્યું અને પ્રકાશિત કિતાબ. –સ્વરાએ માઈદા, આ. ૧૫) એટલે કે અભાણતાનો યુગ ખત્મ થઈ ગયો હવે કાંતિ યુગની શરૂઆત થઈ અને

برک خواجات

આ અંધકારમય યુગ નાખૂદ કરવા પર عَنْ اللَّهِ عَلَيْهِ الْأَصْلَوُرَةُ وَالسَّلَامُ ની મોહર લગાવી દીવી જાણે એ રબનું એલાન થઈ ગયું કે જ્યાં સુધી મારો હબીબ પૈદા ન થયો હતો અભિજાતાનો યુગ જરૂર હતો પણ હવે જ્યારે મારો હબીબ પૈદા થયો છે તો અંધકારયુગ નૂરનો થઈ ગયો છે.

જેમ કે અંધકારમય માહોલમાં માનવતાનો સૂરજ ઉંઘ્યો અને એક થોડી મુદ્દતમાં જ પૂરી દુનિયા નખુબ્વતના સૂરજના ચમકતા કિરણોથી રોશન થઈ ગઈ. પરવરદિગારના મહિબૂબ عَلَيْهِ السَّلَامُ અંદર કઈ ખૂબી હતી કે એ અંધકારયુગ જેને અધિક ઈલમ પણ ખત્મ કરી ન શક્યું, પુષ્કળ દોલત રોકી ન શકી, તેણે જેહાલતનો ખાત્મો કરી દીધો, જમાનાને ઈન્કિલાબ અને માનવતાના અર્થસભર લક્ષ્યોથી ન તો શાણગાર્યો બલ્કે અમલી રીતે જમાનામાં ઈન્કિલાબ પેદા કર્યો.

જે ખૂબીઓથી ઈન્કિલાબ પૈદા કર્યો તે છે રસૂલે કાએનાત عَلَيْهِ التَّحْمِيدُ وَالشَّجَرَةُ સીરતે તૈયાબા (પાકીજા જીવનચરિત્ર) જેના બારામાં કુર્અને મુક્કદસ ઈશ્રાદ ફર્માવે છે : " لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَسْوَأُ حَسَنَةٌ " : " બેશક ! તમારા માટે રસૂલુલ્લાહ عَلَيْهِ السَّلَامُ અનુસરણ બેહતર છે." (ભૂરાયે અહેજાબ, આ. ૨૧)

અને કયાંક ફર્માવે છે : " إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ " " બેશક ! તમારું ચારિત્ય અતિ ઉચ્ચ છે. "

(સૂરાએ કલમ, આ. ૪)

નબીએ કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ ની દર વર્ષની જિંદગીનો અભ્યાસ કરીએ તો એ જાહેર થશે કે આપ عَلَيْهِ السَّلَامُ સીરતે તૈયાબાનો એક મહત્વનો ભાગ સારા અખલાકું છે જે જિંદગીનો એક મહાન ભાગ છે જે નાથી એલાને નુભુબ્વત પહેલાં જ અગણિત લોકોએ ઈસ્લામ કૃભૂલ કર્યો.

મુસલમાનો ! જો તમે પણ એક કાંતિકારી માણસ બનવા ઈચ્છાતા હોવ, ચૈન તથા સુકૂનથી ઉંઘવા ઈચ્છાતા હોવ, ઈજ્જત આબરૂની જિંદગી ઈચ્છાતા હોવ, તો

આવો ! એક દઢ નિશ્ચય કરો કે આપણે સીરતે નબવીથી પોતાને શાણગારીએ અને નબીએ કૌનેન عَلَيْهِ السَّلَامُ ના અખલાકુંની ખુશબુદ્ધી પોતાના દિલો દિમાગને મહેકાવીએ અને ઉસ્વાએ હસ્ના (સદાચાર) પર અમલ કરીને બંનેવ જહાનની નેઅમતોથી માલામાલ થઈએ. કેમ કે સીરતે નબવી વિના ન માનવતાની પરિપૂર્ણતા શક્ય થશે અને ન તો ઈન્કિલાબની કલ્પના પણ કરવામાં આવી શકે છે. જેથી જરૂરત છે કે, દરેક માણસ સીરતે નબવીથી પોતાને શાણગારી દે.

મુસ્તફા જાને રહ્યું મત عَلَيْهِ الرُّحْمَانُ وَالرَّحْمَةُ અખલાકુંની અમુક જલકો જુઓ કે જે જિંદગીને બદલવા અને આખેરતને સંવારવાવાળી છે.

જુબૈર બિન નુગેર عَلَيْهِ الرُّحْمَانُ وَالرَّحْمَةُ રિવાયત છે કે હું હજ્જમાં ગયો અને હજરત આઈશા સિદ્દીકી عَلَيْهِ الرُّحْمَانُ وَالرَّحْمَةُ મળ્યો. મેં હજરત આઈશા સિદ્દીકી عَلَيْهِ الرُّحْمَانُ وَالرَّحْمَةُ નબીએ કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ ના અખલાકુંના બારામાં પૂછ્યું તો આપે ફર્માવ્યું કે નબીએ કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ અખલાકું કુર્અન છે.

ઉરવહ બિન જુબૈર عَلَيْهِ الرُّحْمَانُ وَالرَّحْمَةُ રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે નબીએ કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ વધારે કોઈના અખલાકું બેહતર નથી હોઈ શકતા. જ્યારે પણ આપના કોઈ સહાબી અથવા તો ઘરનો કોઈ માણસ આપને બોલાવતો તો આપ ફર્માવતા, હું હજર છું ! એટલા માટે અલ્લાહ તાલાબે ફર્માવ્યું : તમે સર્વ શ્રેષ્ઠ અખલાકુંના માલિક છો. (દલાઈલુન્જુબુબ્વહ)

★ આમ લોકોથી સદ્વર્તન ★

ખારજા બિન જૈદથી રિવાયત છે કે અમુક લોકો મારા વાલિદ હજરત જૈદ બિન પાબિત (હસ્સાન બિન પાબિતના ભાઈ) પાસે આવ્યા અને કહ્યું કે અમોને નબીએ કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ ના અખલાકુંના બારામાં બતાવો. આપે ફર્માવ્યું કે હું નબીએ કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ નો પડોશી હતો. જ્યારે પણ આપ પર વહી ઉત્તરતી તો આપ મને

برک خواجات

બોલાવતા. હું હાજર થતો અને વહી લખી લેતો. અને જ્યારે અમે આપથી દુનિયાની વાતો કરતા તો આપ પણ દુનિયાની વાતો કરતા. અને જો અમે આભિરતનું કિક કરતા તો આપ અમોને આભિરતની વાતો બતાડવાનું શરૂ કરી દેતા, અને જો ભોજન વિશે ચર્ચા થતી તો પણ આપ અમોને સાથ આપતા. હું બધા મા'માલાઓમાં આપની હઠીષ તમોને બતાવી શકું છું. (દલાઈલુનબુવ્વત, પેજ: ૧૫૧/૧૫૩)

હજરત અનસ رضي الله عنه રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ صلوات الله علیه و آله و سلم નો દરયાએ કરમ જોશમાં હતો ત્યારે કોઈ ગુલામ અથવા છોકરાઓ આપને ક્યાંકથી પાણી લાવવાનું કહેતા તો આપ એમના માટે પાણી લઈ આવતા અને એમનું મોહુ અને હાથ ધોવડાવતા. કોઈ માણસ આપને સવાલ કરતો તો એને ધ્યાનથી સાંભળતા અને જ્યાં સુધી તે માણસ પોતાની વાત પૂરી ન કરી લેતો ત્યાં સુધી આપ પોતાનું ધ્યાન ન હટાવતા. અને જો કોઈ આપનો હાથ પકડવા માગતો તો આપ વિના સંકોચે પકડાવી દેતા અને જ્યાં સુધી તે પોતે ન છોડતો આપ ન છોડતા.

સૈયદા હજરત આઈશા رضي الله عنه રિવાયત છે કે જ્યારે પણ બે કામ નબીએ કરીમ صلوات الله علیه و آله و سلم ની સમક્ષ હોતાં તો આપ એમાંથી આસાન (સહેલુ) લઈ લેતા એ શર્તની સાથે કે ગુનો ન હોય. અને જો એ ગુનો હોય તો આપ બધા લોકો કરતાં વધારે એનાથી દૂર રહેતા. આપે પોતાના માટે કોઈનાથી બદલો નથી લીધો. પણ જ્યારે કોઈ શરીઅતનું ઉલ્લંઘન કરતું તો આપ અલ્લાહની રજા માટે એનાથી બદલો લેતા.

★ પત્નીઓથી સદ્વર્તન ★

સૈયદા આઈશા رضي الله عنه રિવાયત છે ક્રમાં છે કે નબીએ કરીમ صلوات الله علیه و آله و سلم એ પોતાની કોઈ પત્નીને નથી મારી અને અલ્લાહની રાહમાં જેહાદ સિવાય કોઈને પણ

ન માર માર્યો. જો કોઈ આપ પર અત્યાચાર કરતું આપ એનાથી બદલો ન લેતા. હા ! જો કોઈ અલ્લાહ તરફથી નિશ્ચિત કરેલ શરીઅતની હદોને તોડતું તો આપ રજાએ હિલાહી માટે બદલા રૂપે કાર્યવાહી જરૂર કરતા.

★ ખાદિમો સાથે સદ્વર્તન ★

હજરત અનસ رضي الله عنه રિવાયત છે. ક્રમાં છે, મેં કેટલાક વર્ષો સુધી નબીએ કરીમ صلوات الله علیه و آله و سلم ની બિદમત કરી. આપે મને ક્યારેય પણ ન માર્યો અને ન તો ગાળો આપી અને ન તો ધમકાવ્યો અને ક્યારે પણ નારાજ ન થયા. અને જો હું ક્યારેક આપના આદેશને પૂરો કરવામાં ટીલ કરતો તો મને ક્યારે પણ ન ધમકાવતા. જો કોઈ આપના ધરવાળાઓમાંથી મને ધમકાવતું તો એને ક્રમાં કે એને છોડી દો ! જો એ કામ તકદીરમાં લખેલું હોત તો એ જરૂર થઈને રહેતું.

અનસ બિન માલિક رضي الله عنه રિવાયત છે, ક્રમાં છે કે હું નબીએ કરીમ صلوات الله علیه و آله و سلم ની સાથે ચાલી રહ્યો હતો. આપે મોટા કિનારાવાળી નજરાનથી આવેલી ચાદર ખભા પર મૂકી હતી. અચાનક એક ગામડીયો આવી પહોંચ્યો એણે આપને ચાદરથી પકડીને ખૂબ હલાવ્યા. જોત જોતામાં એના હલાવવાથી આપની ગરદન મુખારક પર ચાદરની જાડી ધારીથી નિશાનો પડી ગયાં. પછી એ કહેવા લાગ્યો, હે મુહમ્મદ ! صلوات الله علیه و آله و سلم તમારી પાસે જે માલ છે એમાંથી મને કાંઈક આપો. આપે એને એક નજરથી જોયો અને હસી પડ્યા અને આદેશ આપ્યો કે એને કાંઈક આપી દો.

★ દુશ્મનો માટે દુઆઓ ★

ઈમામ મુસિલિમ صلوات الله علیه و آله و سلم એ હજરત અબૂ હુરૈરાખ નબીએ રિવાયત કરી છે કે પૂછવામાં આવ્યું, યા રસૂલલલાહ ! صلوات الله علیه و آله و سلم આપ મુશિરેકો માટે બદ્દુઅા ક્રમાં દો. રસૂલલલાહ صلوات الله علیه و آله و سلم એ ક્રમાંયું, હું લા'નત કરવા નથી

برک خواجات

મોકલવામાં આવ્યો, હું તો રહેત બનાવીને મોકલવામાં આવ્યો છું. (હરે મન્સૂર, ૪/૮૦૦)

તબૂકથી આવ્યા પછી નબીએ કરીમ ﷺની પાસે પક્કીફના લોકો ટુકડીઓમાં આવ્યા. લોકોએ આપથી કહું, યા રસૂલલ્હાહ ! ﷺ પક્કી માટે બદ્દુઆ કરી દો, એમના તીરોએ અમને સળગાવી દીધા છે. તો આપે આ પ્રમાણે હુાં ફર્માવી, હે અલ્લાહ ! પક્કીફને ઈસ્લામની હિદાયત આપ અને એને મુસ્લિમાન બનાવી હે.

(સીરતે મુહિમ્મદિયા-૪૦૨)

★ ભાઈચારગી (બંધુત્વની ભાવના) ★

હજરત અનસ بن عુદ્દીનું رضا રિવાયત કરે છે કે બારગાહે રિસાલતમાં જ્યારે કોઈ માણસ તોહફો પેશ કરતો તો હુઝૂર ﷺ ફર્માવતા કે, આ ફલાણી સ્ત્રીને પહોંચાડી દે, કેમ કે એ મારી પત્ની ખદીજતુલ કુદ્રા ﷺની સહેલી હતી, એ હજરત ખદીજથી મહોષ્ટત કરતી હતી.

હજરત આઈશા સિદ્દીકી ﷺની મરવી છે, આપ ફર્માવે છે કે જ્યારે હુઝૂર ﷺ કોઈ બકરી જબજ કરતા તો એનો ગોશત ઉમ્મુલ મો'મિનીન હજરત ખદીજતુલ કુદ્રા ﷺની સહેલીઓને મોકલતા હતા. એક વખતે તેમનાં બહેન હુઝૂર ﷺની મુલાકાત માટે આવ્યાં. હુઝૂર ﷺ એ ખુશીથી અભેદની મુલાકાત કરી અને એમની વાત સાંભળી.

એક દિવસ એક ખાતૂન બિદમતમાં હાજર થયાં. હુઝૂર ﷺ એ એમના આપવા પર ઘણો ખુશીનો હૃજહાર કર્યો અને એમની હાલત સારી રીતે પૂછી. તે ચાલ્યા ગયાં તો હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું કે, આ એ ખાતૂન છે જે હજરત ખદીજતુલ કુદ્રા ﷺના જમાનામાં વધારે હાજર થતાં હતાં.

હુઝૂર ﷺ ફર્માવે છે, પૂરાણા સંબંધોને મહિદ્જુલ રાખવા અને તમારાથી મહોષ્ટત કરે એમનો ઘ્યાલ રાખવો, અને જે તારાથી મહોષ્ટત કરવાવાળાઓથી

મહોષ્ટત કરે એનો ઘ્યાલ રાખવો એ ઈમાનનો હિસ્સો છે. (સીરતે મુસ્લિમ આને રહેત ﷺ, ૧/૩૬૮)

★ સરચાઈ અને દયાનતદારી ★

દયાનતદારી, પાકદામની, સરચાઈ અને ન્યાય મહિદ્જુલ રખ્યુલ આલમીન ﷺની એ સિફતો હતી કે એ દુશ્મનો જે હુઝૂર ﷺના લોહીના તરસ્યા હતા, ઈસ્લામનું નામો નિશાન મિટાવવા પોતાની જાનની બાજી લગાડવા માટે તૈયાર રહેતા હતા, એવા દુશ્મનો પણ હુઝૂર ﷺની એ સિફતો (ખૂબીઓ)નો ઈન્કાર નથી કરી શકતા બલ્કે તે કફ્બુલ કરતા હતા કે હુઝૂર ﷺની વધારે સાચો અને ઈમાનદાર કોઈ નથી.

એલાને નબુવ્વત પહેલાં હુઝૂર ﷺ ઈમાનદાર અને સૌથી સાચા અલ્ફાબોથી પોતાના સમાજમાં મશ્હૂર હતા. જ્યારે કા'બા શરીફની પહેલી ઈમારત વારંવાર આવતા પૂરથી કમજોર થઈ ગઈ તો મકાના લોકોએ કા'બા શરીફને ફરીથી બાંધવાનો પ્રોગ્રામ બનાવ્યો. જ્યારે એનો પાયો ત્યાં સુધી પહોંચી ગયો જ્યાં હજરે અસ્વદને મૂકવાનો હતો. તો એ શર્ક (બુજુગી)ને હાંસલ કરવા માટે દરેક પરિવાર એવું વિચારતો હતો કે આ સર્ક એને હાંસલ થાય. આ વિકટ પરિસ્થિતિએ એવી ગંભીર હાલત અપનાવી લીધી કે એ પરિવારોમાં જંગ થઈ જત. કોઈ માણસે કહું કે આ વાત પર એક બીજાનું લોહી વહાવવાના બદલામાં તમે પોતાનામાંથી કોઈ ત્રીજો માણસ પસંદ કરી લો જે તમારા એ જઘાનો ફેસલો કરે. બધાએ આ તજવીજને માની લીધી અને એવું નક્કી થયું કે કાલે સવારે જે સૌથી પહેલાં હરમ શરીફમાં દાખલ થાય તે અમારો ત્રીજો ન્યાયી હશે, એ જે ફેસલો કરશે અમે બધા દિલોજાનથી માની લઈશું. જેથી બીજા દિવસે લોકો એ ઈન્તેઝારમાં હતા કે જુઓ સૌથી પહેલાં કયો માણસ હરમ શરીફમાં દાખલ થાય છે. જ્યારે સવાર થઈ તો જુએ છે કે અલ્લાહના મહિદ્જુલ મુહિમ્મદ ﷺ એ પહેલા વ્યક્તિ

હતા જે હરમ શરીરમાં દાખલ થયા. હુજૂર عليه السلام ને જોઈને બધાનાં દિલ શાંત થઈ ગયાં અને ખુશીથી એવું કહેવા લાગ્યા, આ મુહુમ્મદ મુસ્તકા છે જે ઈમાનદાર છે ! અમે અમારી રામંદીઓથી એમને અમારા તીજા ન્યાયી કબૂલ છીએ.

★ ઈસ્ટિગફાર અને તૌભાની શાન ★

સરવરે દો આલમ عليه السلام આટલા બુલંદ મકામ પર છતાં જેના પર અલ્લાહ તઆલાએ બિરાજમાન ફર્માવ્યા હતા દિવસમાં ઘણીવાર ઈસ્ટિગફાર કરતા હતા. ઈમામ બુખારીની રિવાયતમાં ૭૦ વખત અને તિથાનીની રિવાયતમાં ૧૦૦ વખતના શજ્હો આવ્યા છે. બંનેવની ગણત્રીથી ઈસ્ટિગફાર અને તૌભાની અધિકતા મુરાબ છે. રસૂલે કાએનાત عليه السلام આ અમલથી આપણા ઉપર જરૂરી છે કે આપણે પણ આપણા ગુનાહોથી તૌબા કરીએ.

★ ન્યાયની શાન ★

હજરત સઈદ બિન મુસૈયબ رضي الله عنه મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم જો કોઈને તકલીફ પહોંચે તો હુજૂર અને ઈજાજત આપતા કે એટલી જ તકલીફ હુજૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم ને પહોંચાડીને બદલો લઈ લે. આવું કરતા અમે સિદ્દીકે અકબર, અને ઝારુકે આ'જમ رضي الله عنه ને જોયા.

હબીબ બિન મુસિલમ رضي الله عنه મરવી છે કે રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એક ગામડાવાસીને આદેશ કર્યો કે એ તકલીફનો બદલો લઈ લે જે એને હુજૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم અજાણપણે પહોંચી છે. હુજૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ ગામડાવાસીને બોલાવ્યો અને હુકમ આપ્યો કે એ આપનાથી બદલો લઈ લે. ગામડાવાસીએ કહું કે, મેં હુજૂરને માફ કરી દીધા, મારાં માબાપ હુજૂર પર કુર્બાન ! કદાપિ એમનાથી બદલો નહીં લઉં ! હુજૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એને સારી દુઓઓ આપી.

હજરત અબુરહ્માન બિન અબીબક રષીد رضي الله عنهما ફર્માવે છે કે એમને એક માણસે બતાવ્યું કે ગજવાએ

હુનૈનના મૌકા પર એક વખતે મોટી ભીડ હતી. મારા પગમાં એક મજબૂત પગરખાં હતાં. મેં મારા પગનાં પગરખાંને હુજૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم પગ મુખારકથી ટકરાવી દીધાં. એ સમયે હુજૂરના હાથમાં લાકડી હતી. તો હુજૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ મને એ લાકડીથી ગોઢો માર્યો અને ફર્માવ્યું, તે મને તકલીફ પહોંચાડી છે ! એ વ્યક્તિ રાતભર પોતાની કિસ્મત પર રડતો રહ્યો અને પોતાને કહેતા રહ્યો કે, તેં અલ્લાહના રસૂલને તકલીફ પહોંચાડી છે ! જ્યારે સવાર થઈ ગઈ તો એક માણસ મારા બારામાં પૂછી રહ્યો હતો, એ માણસ ક્યાં છે ? મેં કહું, હાજર છું ! એ વ્યક્તિએ કહું કે હુજૂર صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ તમને યાદ કર્યા છે. હું એની સાથે દ્વુજાતાં દ્વુજાતાં ચાલ્યો કે કદાચ મારી ગઈ કાલની તકલીફની મને સજી મળ શે. રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ ફર્માવ્યું, ગઈકાલે તેં પોતાનાં મજબૂત પગરખાં મારા પગ સાથે ટકરાવી દીધાં હતાં જેથી મને તકલીફ પહોંચી હતી, પછી મેં તને લાકડીથી ગોઢો માર્યો હતો. ૮૦ ઊંટો એ લાકડીના ગોઢાના બદલામાં તને આપું છું જે ગોઢો મેં તને માર્યો હતો !

★ ખબરગીરી કરવી ★

હજરત અનસ બિન માલિક رضي الله عنه મરવી છે. ફર્માવે છે કે જ્યારે આયતે કરીમા ઈજાજત છે કે જ્યારે આયતે કરીમા "يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ" ઈમાનવાળાઓ ! તમારા અવાજો ઊંચા ન કરો એ ગયબ બતાવનાર (નભી)ના અવાજ કરતાં." (સૂરાએ હુજુરાત, ૪૮/૨) તો હજરત પાબિત બિન કેસ ઘરમાં રોકાય રહ્યા અને પોતાની જાતથી કહેવા લાગ્યા કે હું તો જહનમીઓમાં થઈ ગયો ! (કેમ કે એમનો અવાજ ઊંચો હતો) અને નભીએ કરીમ عليه السلام પણ મુલાકાત કરવાની છોડી દીધી હતી. તો નભીએ કરીમ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم એ સઅદ બિન માયાજથી પૂછ્યું અને ફર્માવ્યું, હે અખૂ ઉમર ! શું પાબિત કોઈ વધુ પેજ ૧૮ પર.

માણસિક શાંતિ

તૌબા તથા ધીરિતગારથી જ શક્ય |

કામચિય

માણસ હમેશાં એ ચીજ પર ખુશ અને પુર સુકૂન રહે છે જે એની ફિતરત (પ્રકૃતિ)માં સામેલ છે. માણસના માટે ખુશગવાર (સુંદર, હિલને ખુશ કરનાર) મોસમ હોવું ફિતરથી છે, એવો મોસમ મળે તો ખુશ થશે. ખાવું પીવું તેની ફિતરત છે. યોગ્ય ખાવા પીવા મળતું રહેશે તો તે ખુશ રહેશે. શરીરનાં સર્વ અંગોનું દુરુસ્ત (ઢીક ઠાક) હોવું ફિતરત છે, જો એ દુરુસ્ત હશે તો પોતે ખુશ રહેશે. તંદુરસ્ત તથા સાજ હોવું ફિતરત છે, આ નેઅમત હશે તો માણસ પુર સુકૂન રહેશે. નેકી કરવી માણસની ફિતરત છે, જો કરતો રહેશે તો સંતુષ્ટ રહેશે. જો નેકી કરવાને બધલે ગુનાહનો શિકાર બનશે તો શક્ય છે ટેમપરરી સુકૂન મળે પણ બેસુકૂની (બેચેની) તેનું મુક્ફદર બની જશે. એ જ પ્રમાણે સારું વાતાવરણ, ખાવા પીવા અને તંદુરસ્તી જ્યારે નથી હોતાં તો માણસ અસંતુષ્ટ તથા બેચેન થઈ જાય છે. હુજૂર عَلَيْكُمْ سَلَامٌ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَّهُ એ નેકી તથા ગુનાહની વ્યાખ્યા દર્શાવતાં ફર્માવ્યું :—

★ ગુનોહ તે જે દિલમાં ખટકો પેદા કરે ★

"નેકી સારા અખ્લાફનું નામ છે અને ગુનોહ એ છે કે જે તારા દિલમાં ખટકો (બેચેની) પેદા કરી દે અને તું પસંદ ન કરે કે એ (ગુનાહિત ફૂત્ય)ની લોકોને ખબર થઈ જાય." (સહીષ મુસ્લિમ, હદીષ : ૨૪૫૭)

હદીષે કરીમાની રૂએ ગુનાહ સૌ પ્રથમ ઝભીર (અંતરાત્મા)ને જગાડે છે કે કોઈ ઉલ્લુ કામ થનારું છે અથવા થઈ રહ્યું છે. અને બીજી ફિકર એ લાગી જાય

છે કે આ ગલત કામ તો થઈ ગયું છે પણ ક્યાંક લોકોને ખબર પડી ગઈ તો મારી અધિક બેઈજજતી થશે. ગુનાહના કારણો જે બેચેની તથા અસંતોષ પેદા થઈ ચૂક્યો છે તે એ જ રીતે ખત્મ થઈ શકે છે કે ફરીથી નેકી તરફ વળવામાં આવે. અને ગુનાહ પછી નેકી તરફ વળવું એ તૌબા કરવું છે.

★ અલ્લાહ કોની તૌબા કબૂલ કરે છે અને કોની નહીં ★

કુર્અને કરીમમાં અલ્લાહ કરીમ ફર્માવે છે :—

إِنَّا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَاهَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا حَكِيمًا وَلَيُسَتَّ التَّوْبَةُ لِلّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَخْدُبُمُ الْمَوْتَ قَالَ إِنِّي تُبْتُ اللَّهَ وَلَا الَّذِينَ يَبُوئُونَ وَهُنَّ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

"તૌબા કબૂલ કરવી અલ્લાહ તાઓલાના જિઝ્મે છે, તે એ લોકોના માટે છે જેઓ અજ્ઞાતામાં કોઈ ગુનોહ કરી બેસે, પછી નજીકના સમયમાં તૌબા કરી લે છે. સવાલીઓ પર અલ્લાહ તાઓલા ધ્યાન આપે છે, અને અલ્લાહ તાઓલા સારી રીતે જાણો છે, હિકમતવાળો છે. અને અલ્લાહ તાઓલા એવા લોકોની તૌબા કબૂલ નથી કરતો જેઓ સતત ગુનાહ કરતા રહે છે, ત્યાં સુધી કે જ્યારે એમનામાંથી કોઈના સમક્ષ મૌત આવીને ઉભી થાય ત્યારે તે કહેવા લાગે કે હવે હું તૌબા કરું છું." (સૂરાએ નિસાઅ, ૪/૧૭, ૧૮)

કુર્અનનું ઉમહાપણું એ છે કે કાનૂન તથા સજાને કેવળ નિયમોના રૂપે નહીં, બલ્કે તેને નસીહત અને ખેરખ્વાહી (ભલુ ઈચ્છવા)ના રૂપે વર્ણન કરે છે તથા લાગુ પાડે છે. બદ્ધકાર લોકો (કુકર્માઓ)ની સજાનો ઉલ્લેખ કર્યો બાદ તરત જ તૌબાનું એલાન કરતાં ફર્માવ્યું કે જે લોકો જેહાલતથી થઈ જનારા ગુનાહોના

પછી તરત તૌબા કરશે તેમની તૌબા જરૂર કબૂલ કરશે. હજરત ઈકરમા رضي الله عنه ફર્માવ્યા કરતા હતા જે કામ પણ અલ્લાહની આજાપાલનથી બહારનું હોય તેને જેહાલત ગણવામાં આવે, જેથી જે શખ્સથી ગુનોહ થઈ જાય તેણે તરત તૌબા કરવી જોઈએ.

એક વાત આપને માલૂમ હોવી જોઈએ કે જેહાલતનો અર્થ અરભીમાં કેવળ "ન જાણવું" નથી થતો, બલ્કે તેનો અધિકતર ઉપયોગ જરૂબાતથી પ્રભાવિત થઈને કોઈ શરારત કે જુલ્દમ કે ગુનાહનું કામ કરવાના અર્થમાં આવે છે. અને આ શબ્દ સામાન્ય રીતે ઈલમના બદલે હિલમ (સંયમ, સહનશક્તિ)ના વિરુદ્ધાર્થી તરીકે વપરાય છે. એટલે કે માણસના જરૂબાતે તેને ઉશ્કેયો અને તે નાફર્માની પર ઉત્તરી આવ્યો, પણ બાદમાં એના જમીરે (અંતરાત્મા)એ મલામત કરી (તેને ફિટકાર કર્યો), અલ્લાહ તાલાનો ખૌફ હિલમાં આવ્યો અને શર્મિંદ્રો થઈને તાઈબ થયો (તૌબા કરી લીધી). અલ્લાહ તેના ગુનાહ જે જેહાલતના કારણે થયા તેને માફ કરીને તેની તૌબા કબૂલ કરી લે છે. અલ્લાહ તાલાની ઉપર કેવળ તેની તૌબાનો હક્ક કાયમ થાય છે જે જરૂબાતથી (ભાવાવેશમાં) પ્રભાવિત થઈને કોઈ બુરાઈ કરી લે છે, તેમની જ તૌબા અલ્લાહ તાલા કબૂલ કરે છે.

આયતના બીજા હિસ્સામાં છે કે મૌતના સમયથી પહેલાં તૌબા કરનાર બનો. તૌબાનો દરવાજો માણસના માટે દરેક સમયે ખુલ્લો જ રહે છે. કુર્અને પાકમાં અલ્લાહ તાલાએ વારંવાર તૌબાના મહત્વને તથા **કબૂલિયતને વર્ણાવ્યું** :

وَهُوَ الَّذِي يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ

"તે રબ પોતાના બંદાઓની તૌબા કબૂલ કરે છે." (સૂરાએ શૂરા, આયત-૨૫)

شُونَ "الَّمَّا يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
તેઓ નથી જાણતા કે અલ્લાહ પોતાના બંદાઓની તૌબા કબૂલ કરે છે."

"હદીષે પાકમાં આવે છે :–

إِنَّ اللَّهَ يَقْبِلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغَرِّ

તાલા પોતાના બંદાઓની તૌબા એ સમય સુધી કબૂલ કરે છે જ્યાં સુધી તેને મૌત સ્પર્શી ન લે. એટલે કે સકરાતના સમયે તૌબા કબૂલ નથી થતી." (સુનને તિરમિઝી, કિતાબુલ કૃયામહ, હદીષ-૨૪૮૮)

આયતો તથા મુખારક હદીષોમાં એ વાત જાહેર થઈ કે અલ્લાહ તાલા તૌબા કબૂલ ફર્માવે છે અને તૌબા એ છે કે ભવિષ્યમાં ગુનાહ ન કરવાનો નિશ્ચય કરવામાં આવે અને મૌતના સમયથી પહેલાં તૌબા કરવામાં આવે. યફીન ! આ તફસીર એક ગુનેહગારના માટે એક ઘણો જ મહાન હોસલો છે અને તેના દિમાગને ઈતિહિતનાન બખ્શો છે અને તે શખ્સ પોતાના ગુનાહોથી તૌબા કરવાના માટે જિદો જહેદ કરે છે અને અલ્લાહથી નજીક થવાની કોશિશ કરે છે. તૌબાનો દરવાજો કબૂલ સુધી ખુલ્લો છે અને દરેક શખ્સની તૌબા નજીબ (સકરાત)ના સમયથી પહેલાં કબૂલ થઈ શકે છે. અને નજીબથી મુરાબ તે સમય છે જ્યારે મરનારાને દુનિયાને બદલે આખેરત દેખાવા માંડે છે. **હુઝૂર ﷺ એ ફર્માવ્યું કે :**

كُلُّ أَبْنَاءِ آدَمَ حَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْحَطَّاءِ عَيْنُ التَّوْبَةِ
સર્વ ઔલાદ ખતાકાર છે અને બેહતરીન ખતકાર તૌબા કરનારા છે." (સુનને ઈન્ને માજહ, કિતાબુલ જુહા, બાબો જિકૃતોબા)

હુઝૂર **ﷺ** એ ફર્માવ્યું કે બેહતરીન ગલતીઓ કરનારા તેઓ છે જેઓ તૌબા કરે છે, એટલે કે ગુનાહ કરીને માફી તલબ કરનારા એ જ હાલત પર (ગુનાહની) કાયમ રહેવાવાળાઓ કરતાં બેહતર છે.

**★ તૌબા કરવાથી રબ સર્વ ગુનાહો
માફ કરી આપે છે ★**

એક અન્ય રિવાયતમાં ફર્માવે છે કે,

برک خواجات

هُنَّ الْتَّائِبُ مِنَ الذُّنُوبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ
ગુનાહોથી તૌબા કરનાર
ગુનાહ ન કરનારના બરાબર થઈ જાય છે. (ઉપર મુજબ)

તૌબાની શર્તોમાંથી એ છે કે તૌબા કરનાર પોતાના ગુનાહ પર શર્મિંદ્રા થાય ભવિષ્યના ગુનાહ પર રોકાય જવાનો નિશ્ચય કરે અને ગુનાહોની અસરોને મિટાવવાની કોશિશ કરે. એટલે કે ગુનાહ કર્યા બાદ ભવિષ્યમાં ગુનાહ ન કરવાનો નિશ્ચય, ગુનાહ પર શર્મિંદગીની સાથોસાથ માફીનો તલબગાર થશે તો એ તૌબા ફૂલ થશે અને ત્યારે જ માણસ દિમાગની સંતોષ તથા ઈતિમાનાની કેફિયતથી લિજઝત હાંસલ કરશે. કેમ કે તૌબાનો પ્રથમ ફાયદો એ થાય છે કે એનાથી દિલી સુફૂન મળે છે. ઈસ્તિગફારની જ્યાં વર્ષા થશે ત્યાં દિલ પર સુફૂનની વર્ષા થશે. આપ તૌબા કરો, કેમ કે ખુદાની આગળ ગદ ગદ થવાનો અને ઈસ્તિગફાર કરવાનો પ્રથમ ફાયદો એ છે કે દિલને સુફૂન મળે છે. જેવી રીતે ગંધકના ઢગલાને નાની સરખી દીવાસળી સળગાવીને ખત્મ કરી દે છે, એ જ પ્રમાણે બારગાહે ખુદાવંદીમાં શર્મિંદગીનાં બે આંસુ જીવનભરના સર્વ ગુનાહને ખત્મ કરીને રાખી દે છે, તેમજ ગુનાહોથી પાકીજાળી માટે તૌબા તથા ઈસ્તિગફારને સાખું હરાવે છે.

ર્ખ તાદાનો ઈશ્વાદ છે :-

قُلْ يَا عِبَادِيِ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَكُفُّطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَبِيعًا إِنَّهُ بُو الغَفُورُ
الرَّحِيمُ

"મારા (તરફથી) કહી દો કે હે મારા બંદાઓ ! જેમણે પોતાની જાનો પર જુલ્મ કર્યો છે, તમે અલ્લાહની રહમતથી નિરાશ ન થઈ જાવ, યક્ષીનન ! અલ્લાહ સર્વ ગુનાહોને માફ કરી આપે છે. ખરેખર તે ઘણી જ બિંશિશ ઘણી જ રહમતવાળો છે." (સ્વ. જુમર, આ. ૫૩)

આ આયતે મુખારકા અલ્લાહ તાદાના એ

બંદાઓ માટે છે જેઓ ગુનાહોની જિંદગી પસાર કર્યા બાદ બિંશિશ તથા માફીના આશાવાહી છે. ઘણી જ પ્રોત્સાહિત કરનાર, ઉમ્મીદ આપનાર તથા ઈતિમાનાન બખ્શા છે. આયતમાં અલ્લાહની વિશાળતાનું બયાન છે. ઈસ્રાફનો અર્થ ગુનાહોની કષરત (ખૂબ જ અધિકતા) એમાં ઈફરાત (અતિરિક્ત) છે. "અલ્લાહની રહમતથી નાઉમ્મીદ ન થાવ" નો મતલબ છે ઈમાન લાવવાથી પહેલાં અથવા તૌબા ઈસ્તિગફારનો એહસાસ થતા પહેલાં કેટલાયે ગુનાહ કર્યા હોય, માણસ એવું ન સમજે કે હું તો ઘણો જ અધિક ગુનેહગાર છું તો મને અલ્લાહ કેવી રીતે માફ કરશે ?! બદકે સાચા દિલથી ઈમાન ફૂલુલ કરશે અથવા તૌબતુનસ્ખૂહ (સાચી તૌબા) કરશે તો અલ્લાહ તાદાલા સર્વ ગુનાહો માફ કરી આપશે.

★ અલ્લાહની રહમતથી નિરાશ ન થાવ ★

આ આયતે કરીમાના ઉત્તરાણો એ લોકોને પણ તસલ્લી આપી અને દિમાગી સાંત્વન પહોંચાડયું કે ઈસ્લામ ફૂલ કરી લેવાથી પાછલા સર્વ ગુનાહો બખ્શી દેવામાં આવશે ભલે સમુદ્રના ફીણના બરાબર કેમ ન હોય. આ આયતનો કદાપિ એ મતલબ નથી કે જાણીબુઝુને અને સમજને ગુનાહ એ ઉમ્મીદ પર કરવા કે અલ્લાહ માફ કરનારો છે, નહીં તો એવું કામ સજાને પાત્ર થશે. જ્યારે કે કુર્અને કરીમમાં આ આયત મૌજૂદ છે : "مَارَأَ نَبِيٌّ عَبْدَنِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ" : મારા બંદાઓને માહિતગાર કરી દો કે હું ઘણો જ બિંશિશ કરનાર અને રહમ કરનારો છું." (સ્વરાએ હજર, આ. ૩૮)

આ આયતે કરીમામાં અલ્લાહ એ લોકોને જેમણે ઘણા મોટા મોટા ગુનાહો કર્યા છે એવું ફર્માવી રહ્યો છે કે હે મારા ભટકેલા બંદાઓ ! તમારે નિરાશ થવાની કે કચાંચ જવાની જરૂરત

નથી. આવો ! મારી બારગાહમાં આવી જવ ! તમે ગમે તેવા છો મારા બંદા છો. મારી રહુમત અપાર છે, જેથી મારી રહુમતથી નિરાશ ન થશો, ચક્કિન કરો હું તમારા સર્વ ગુનાહો માફ કરી આપીશ, કેમ કે હું માફ કરનારો મહેરબાન છું.

હમ તો માઈલ બકરમ હું કોઈ સાઈલ હી નહીં રાહ દિખલાયે કિસે કોઈ રહરવે મંજિલ હી નહીં

★ બુરાઈઓને રબ નેકીઓમાં ફેરવી દે છે ! ★

જરૂરત એ વાતની છે કે આપણે બારગાહે ઈલાહીમાં શર્મિદા થઈ જઈએ ત્યારે જ વાત બનશે. હવે એનાથી વધીને ઈતિમનાન તથા સુકૂન (સંતોષ)વાળી વાત બીજી શું હોય શકે છે કે સૈયદના અભૂ હુરૈરહુ વર્ષાવે છે કે રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ આ આયત તિલાવત કરી :-

"تَوَلَّ مَنْ لَا يُدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَيْهَا أَخْرَى
أَلَّا مَنْ تَابَ وَأَمْنَ وَعَمِلَ عَيْلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ
سَيِّلَتْهُمْ حَسَنَتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا"

(સૂરાએ કુર્કિન, આ. ૬૮)

અને :-

"بَلَى مَنْ تَابَ وَأَمْنَ وَعَمِلَ عَيْلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ
سَيِّلَتْهُمْ حَسَنَتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

"પણ જેણો તૌબા કરી અને નેક અમલો કર્યા આ જ તે લોકો છે જેમની બુરાઈઓને અલ્લાહ તથાલા નેકીઓમાં તબદીલ કરી દે છે અને અલ્લાહ તથાલા બખ્શનાર અને રહમ કરનારો છે." (સૂરાએ કુર્કિન, આ. ૮૧)

એટલે કે હુગ્ગૂર ^{عَلِيٰ بِرَحْمَةِ اللَّهِ} એક આયતની સાથે બીજી આયત જોડી અને બતાવ્યું કે માઝીની સ્થિતિ દરેક હાલતમાં છે.

બસ શર્ત એ છે કે સાચા અર્થમાં તૌબા કરવામાં આવે જેથી તૌબાના ફાયદાઓને સંપૂર્ણપણે સમેટવામાં આવી શકે. કુર્કિને કરીમમાં સૂરાએ તાહા, આયત ૨૮ છે :-

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّئِنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا مِّمَّا لَهُتَّدَى

"અને બેશક ! હું ઘણો જ બખ્શનારો છું અને જેણો તૌબા કરી અને ઈમાન લાવ્યો અને સારાં કામો કર્યા પછી હિદાયત પર રહ્યો." (સૂરાએ તાહા, આ. ૨૮)

★ મગફેરતના માટે ચાર શર્તો છે ★

(૧) તૌબા : એટલે સરકશી તથા નાફર્માની અથવા શિર્ક તથા કુફ્ઝી દૂર થઈ જવું. (૨) ઈમાન : એટલે કે અલ્લાહ તથાલા અને રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અને કિતાબ અને આજેરતને સાચા હિદાયી માની લેવું. (૩) નેક અમલ : એટલે અલ્લાહ તથાલા અને તેની હિદાયતના પ્રમાણો નેક અમલ કરવા. (૪) રાહે રાસ્ત પર અડગ રહેવું : અને પછી ગલત રાહ પર ન ચડી જવું.

ઉપરોક્ત શરતોની સાથે તૌબા કરવામાં આવે તો યફીનન ! અલ્લાહ કરીમ તૌબા કબૂલ ફર્માવે છે, ગુનાહોને નેકીઓમાં બદલી દે છે. બદકે અલ્લાહ તથાલા ફર્માવે છે :-

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ إِلَيْهِ مَتَابًا
શખ્સ તૌબા કરીને નેક અમલ અપનાવે છે તે અલ્લાહની તરફ પલ્ટી આવે છે જેવો કે પલટવાનો હક્ક છે." (સૂરાએ કુર્કિન, આ. ૭૧)

એટલે કે ફિત્રતના એતબારથી પણ બંદાને અસલ પલટવાની જગ્યા અલ્લાહ માલિકુલ મુલ્કની બારગાહ છે, અને અખલાકી હૈસિયતથી પણ એ જ બારગાહ છે જેની તરફ તેણે પલટવાનું છે, અને પરિણામના એતબારથી પણ એ જ બારગાહની સમક્ષ

પલટવું લાભદાયી છે, નહીં તો બીજી કોઈ જગ્ગા નથી જ્યાં રુજૂએ કરીને સજાથી બચી શકે, અથવા સવાબ પામી શકે. મો'મિન બંદો તૌબા કરે છે અને એ ઉમ્મીદની સાથે કે એને રબ તાત્ત્વાલાની પાસે પણ જવાનું છે, તો એ વાત એના માટે અધિક સંતોષજનક તથા તસલ્લીબખંશ છે. માની મહોબ્બત અલ્લાહ કરીમની રહમતને મહેસૂસ કરવા માટે આપણી મદદ કરે છે. શાઈર કહે છે :—

"જહાં મેં કહીં અમાં મિલી, જે અમાં મિલી તો કહાં મિલી મેરે જુર્મે ખાના ખરાબ કો તેરે અફ્ક બંદા નવાજ મે

★ કુર્અન અને જન્નત પામવામાં હરીફાઈ ★

કુર્અને કરીમે અલ્લાહના બંદાઓને બે સ્થળોએ આપસમાં હરીફાઈની દા'વત આપી છે. જે મ કે ઈશ્વરીએ બારી તાત્ત્વાલા છે :—

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رِبِّكُمْ وَجَنَّةٌ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالأَرْضُ أَعْدُثُ لِلْمُتَّقِينَ

"અલ્લાહથી બચિશા અને જન્નતની પ્રાપ્તિમાં એકબીજાથી આગળ વધો (હરીફાઈ કરો), તે જન્નત જેની પહોળાઈ આસમાનો તથા જમીનના બરાબર છે જે મુતાકીઓ (ખુદાથી ડરનારાઓ) માટે તેયાર કરવામાં આવી છે." (સૂરાએ આલે ઈમરાન, આ. ٩٣)

માણસના માટે અત્યંત તસલ્લી તથા સાંત્વન છે કે પોતાના ગુનાહો તથા ખતરાઓથી ગભરાય નહીં, બલ્કે હક્ક તાત્ત્વાલાની રહમતના ઉમ્મીદવાર બનીને તેનાથી મગફિરત (માફી) માગો, કે તેના માટે કોઈપણ ચીજ મુશ્કેલ નથી અને તેની રહમતની સામે ગુનાહોની અધિકતા કાંઈ જ હેસિયત નથી ધરાવતી.

રસૂલે કરીમ ﷺ ના પવિત્ર જમાનામાં સહાબાએ કિરામ બે વરસો સુધી આયત :—

(انે તેઓ
અલ્લાહ સિવાય કોઈ બીજા મઅબૂદુને નથી પૂજતા...
સૂ. કુર્કાન, ૨૫/૬૮) પઢ્યા કરતા હતા. પછી બે
વરસો પછી આ હિસ્સો નાજિલ થયો :
... (પણ જે મણો તૌબા કરી અને
ઈમાન લાવ્યા અને સારાં કામો કર્યા... (સૂ. મરયમ,
૧૯/૬૦) અને આયત

ان فتحنا لك فتحا مبينا ليغفر لك الله ما تقدم من
ذنبك وما تأخر

(બેશક ! અમે તમારા માટે રોશન ફિતહ આપી
જેથી અલ્લાહ તમારા સબબથી ગુનાહ માફ કરે
તમારા આગલાઓના અને તમારા પાછલાઓના...
સૂ. ફિતહ, ૪૮/૧,૨) નાજિલ થવા પર સહાબાએ
કિરામે રસૂલે કરીમ ﷺ ને એટલા ખુશ જોયા કે રાવી
કહે છે કે, એટલા ખુશ મેં હુગ્ગૂર ﷺ ને કદી જોયા ન
હતા. (તફસીરે મજહરી, ૮/૪૬૦)

★ નબી ﷺ માટે તસલ્લીનો સબબ ★

એટલે કે મારી અને ખુશી તથા તૌબાના વિશેની
આયતનો નુગ્ગુલ થવું નભી કરીમ ﷺ માટે ખુદ તસલ્લી
તથા ઈતિમનાનાનો સબબ સાબિત થયો, અને આપે ખુશી
પ્રદર્શિત કરી કે તે લોકો જેઓ ઈસ્લામ કંબૂલ કરવામાં
પાછળ હતા તેઓ પણ આસાનીથી ઈસ્લામ કંબૂલ કરી
શક્યો. સારાંશ કે હુગ્ગૂર ﷺ ના માટે લોકોની સુધારણા
કરવું પણ સંતોષનો સબબ હતો. અને જ્યારે બંદો
મુસલમાન થઈ જાય, પછી ખતા કરી બેસે અને તૌબા
કરી લે તો ખતાઓ (ગુનાહો) પણ માફ થઈ જાય. જે મ
કે બારી તાત્ત્વાલા ઈશ્વાર ફર્માવે છે :—

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاجْحَشُوا أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ
فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

"અને તે લોકો જ્યારે કોઈ બેહયાઈનું કામ અથવા પોતાની જાત પર જુદ્ધમ કરી બેસે તો અલ્લાહને યાદ કરતા રહીને પોતાના ગુનાહોની માઝી માગે છે, અને કોણ છે અલ્લાહના સિવાય ગુનાહોને બાખ્શનાર ? અને તે લોકો પોતાના કરેલા (ગુનાહો) પર જાણી જોઈને અડેલા નથી રહેતા."

(સૂરાએ આદે ઈમરાન, આ. ١٣٤)

ઘણી જ મોટી ઈતિમનાનવાળી વાત છે કે ગુનોહ થઈ ગયો તો પરેશાની લાગુ થઈ જાય છે. ફર્માવ્યું કે ભવિષ્યમાં ગુનોહ ન કરવાનો નિશ્ચય કરીને ઈસ્ટિગફાર કરે તો અલ્લાહ માફ કરી આપશે.

નેક લોકો આયોજનપૂર્વક ગુનાહમાં નથી પડતા અને ન તો તેઓ શૈતાનની જેમ પોતાની ગલતીને વળગી રહે છે, બલ્કે તેઓ તો પોતાની ગલતીનો સ્વીકાર કરે છે અને તેના પર ઈસ્ટિગફાર કરે છે (માઝી ચાહે છે), અને તેમનો બદલો તેમના રબને ત્યાં બન્ધિશા તથા જન્નત છે જેની નીચે નહેરો છે, અને તેઓ એમાં હમેશાં રહેશે અને એ લોકો બેહતરીન બદલો પામશે.

મો'મિન લોકો જાણીબુઝુને તો ગુનોહ નથી કરતા, પછી જો ભૂલથી કે ગલતીથી કોઈ ગુનોહ થઈ જાય તો તેઓ બેચેન, પરેશાન થઈ જાય છે. મો'મિનોને દિમાગી સુફૂન પહોંચાડનારી આ આયત મુખારક અલ્લાહે નાઝિલ કરી. આ પરહેઝગાર લોકો જાણીબુઝુને ન કોઈ બુરુ કામ કરે છે અને ન તો પોતે પોતાના પર જુદ્ધમ કરે છે, બલ્કે ભૂલેચૂકે માનવ સહજ રીતે તેમનાથી એવાં કામો થઈ જાય છે તો તરત જ અલ્લાહ તરફ રૂજૂઆ કરે છે અને માઝી માગે છે. પરંતુ એક વાત ધ્યાનમાં રહેવી જોઈએ કે જો બુરાઈની અથવા ગલતીની અસર કેવળ પોતાની જાત સુધી સીમિત હોય તો પછી અલ્લાહ તાદુલા ગફૂરો રહીમ છે, તે યક્ષિનન ! માફ કરી આપશે. પરંતુ જો તેની અસર અન્યોના હક્કો પર પડતી હોય તો તેની ભરપાઈ કરવી

અથવા તેનાથી કુસૂર માફ કરાવવો જરૂરી છે, અને આ ઈસ્ટિગફાર (તૌબા)ની મહત્વની શર્ત છે.

★ગુનાહોથી કેટલીવાર માઝી મળી શકે ?★

માઝી માગવા અને અલ્લાહ તાદુલાથી તૌબા કરવા માટે જે સવાલો બંદાઓના દિમાગમાં આવી શકે છે એમાં એક એ પણ થઈ શકે છે કે શું બીજીવાર ગુનોહ કરીને પણ માઝી મળી શકે છે ? અથવા કેટલી વાર માઝી મળી શકે છે ? એનો જવાબ એ છે કે ગુનાહ પર વળગી રહેવું, વારંવાર કરવું અથવા ઈસ્ટિગફાર (તૌબા) કર્યા બાદ પણ ગુનાહ કર્યે જ જવું, એ અસલ ગુનાહ કરતાં મોટો ગુનોહ છે. અને જે લોકો આ કામ કરે તેઓ યક્ષિનન ! મુતાકી નથી હોતા. હા ! એવું થઈ શકે છે કે એક ગુનોહ થઈ ગયો તો તેની માઝી માગી લીધી. પછી બીજો થઈ ગયો તેની પણ માઝી માગી લીધી, પછી કોઈ બીજો થઈ ગયો તો તેની પણ માઝી માગી લીધી. એ પ્રમાણે જો તે દિવસમાં સિતેરવાર પણ માઝી માગવામાં આવે તો અલ્લાહ માફ કરી આપે છે.

★ તૌબા કરવામાં દિલી સુફૂનનો સામાન ભરેલો છે ★

અલ્લાહ તાદુલાએ તૌબાને બેહદ પસંદ કરેલ છે. કુર્અને પાકમાં કેટલાય સ્થળોએ આકર્ષેલા છે કે, તૌબા કરી લો, ગુનાહોથી માઝી માગી લો, મારા બંદાઓ ! તૌબા કરનારાઓ ! મારી રહુમત મારા ગજબ પર ભારી છે. જેવા આકર્ષણોની સાથોસાથ અલ્લાહ તાદુલાએ કુર્અને કરીમમાં એ પણ ફર્માવ્યું કે :-

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبِّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُزِيلُ السَّيِّءَاتِ
عَلَيْكُم مِّدْرَارًا وَيُنِيدُكُم بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَنِ وَيَجْعَلُ لَكُمْ
جَنَّاتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا

"મેં કહું કે મગફિરત વધુ પેજ ૪૫ પર"

રાફ્ગી શીઆ ફિક્રનો કદરપો ચહેરો

કાર્યાલય

એ વાતમાં કોઈ શંકા નથી કે આ જગતમાં સૌથી બધતરીન ફિક્રો રાફ્ગીઓ (શીઆઓ)નો છે. ઈને સભા (યદ્વારી)ની આ નિર્લજ્જ ઔલાદે હમેશાં ઈસ્લામની વિરુદ્ધ પડયાંત્રો કર્યા છે અને યદ્વારીઓના એજન્ડાને આગળ વધારવા રાત હિવસ ચાવી રૂપ રોલ અદા કર્યો છે. અહલે બયતે અત્ખારની સ્વનિર્ભિત તાજીમના પર્દાની આડમાં આ મલણિન રાફ્ગી ફિક્રાએ હુમેશાં હરમે નબીની મુફ્કદસ ખાતૂનો (એટલે ઉમ્મતની માઓ, હુજૂર, ﷺ ની પાક બીવીઓ) જેમને કુર્અન મજાદુદ્ રૂજાજી આમેન્ઝીન (તેની પત્નીઓ તેમની માઓ છે. સૂ. અહોબ, ૩૩/૬)ના લક્ષયી સંબોધેલ છે, તેમની શાનમાં બેદ્વા વાતો કરી છે, અને એ આલીશાન તથા જીશાન વર્ગ (તબક્કા) જેમને કુર્અન :

أُولَئِكَ هُمُ الرُّشْدُونَ (એવા જ લોકો રાહ પર છે. સૂ. હુજૂરાત, ૪૮/૭) કહે છે. અને رضي الله عنهم (અલ્લાહ તેમનાથી રાજી. સૂ. માઈદા, ૫/૧૧૮)ની ખુશબબરી સંભળાવે છે. તેમજ

وَلَمَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى (અને અલ્લાહે સૌની સાથે ભલાઈનો વાયદો કર્યો. સૂ. નિસાઅ, ૪/૮૫)ની બશારત સંભળાવે છે. આ મહાન સહાબાના તબક્કા પર પણ આ રાફ્ગી ફિક્રાએ મહેણાં ટોણાં માર્યાં (ભલું ખુરુ કહું), અને સૌ એ ગુરુત્વાખ ફિક્રનો તરીકો છે.

★ રાફ્ગી કોને કહેવાય છે ? ★

હાફ્િજ જહબી (વફાત : હિ.સ. ૭૪૮)

ફર્માવે છે : (અર્થ) જે વ્યક્તિ શયખેન (અબૂ બક, ઉમર હિન્ને) સાથે બુગુ (અદાવત) રાખે અને તેમને ખલીઝા બરહક્ક પણ સમજે તો એ શખ્સ રાફ્ગી છે, વિકારને પાત્ર છે. અને જે શખ્સ તેમને (અબૂ બક, ઉમર હિન્ને) ખલીઝા બરહક્ક પણ ન સમજે અને બુરા કહે તો એ શખ્સ કદર રાફ્ગીઓમાંથી છે. (સિયરુલ અયામુનબલા, ૧૬/૪૫૮, તજૂમા દાર કુત્તી)

હાફ્િજ ઈને હજર અસ્કલાની (વફાત : હિ.સ. ૮૫૨) ફર્માવે છે કે, (અર્થ) "જે શખ્સ સૈયદના અલીને સૈયદના અબૂ બક તથા સૈયદના ઉમર પર અફ્જાલિયતમાં અગ્ર સ્થાને કરી દે તો તે શખ્સ કદર શીઆ છે અને એના માટે રાફ્ગી શબ્દ વપરાય છે. (હદીયુસ્સારી મુફ્કદમા ફિત્હુલ બારી, પેજ-૪૫૮)

રાફ્જિયત	અહલે	બયત
બદકે એ સહાબાની અદાવતનું નામ નથી	અદાવતનું નામ છે. રાફ્ગી શબ્દની સાથે કોઈ પેશનગોઈ હદીષમાં નથી, અલ્બત્ત એ લોકોએ એવા એવા અકૃતા ઘડયા જે કુર્અન તથા હદીષની તદ્દન વિરુદ્ધ છે એટલા માટે ઉલમાએ આ જમાઅતનું નામ "રાફ્ગી" રાખ્યું.	

★ શીઆ રાફ્ગીઓના બારામાં

ઈસ્લામી ઈતિહાસના ઈમામ તથા

શયખો

હિન્ને ફિત્હુલ ના ફત્વા ★

હિન્ને ફિત્હુલ અલી કારી ફિત્હુલ ફર્માવે છે : જો હું એવા શીઆઓનું પરીક્ષણ કરું તો એઓ જાબાની દાવો કરનારા અને વાતો બનાવનારા નીકળશે, અને એમની પરીક્ષા લઉં તો સૌ મુર્ત્દ નીકળશે.

(અરદા કલીની, પેજ-૧૦૮)

અલ્લામા કમાલુદીન ઈને અસામ ફિત્હુલ કૃદીરમાં ફર્માવે છે, "જો રાફ્ગી અબૂ બક સિદ્દીક તથા ઉમર હિન્ને ની પિલાઝીતના નકારનાર છે

તો તે કાફિર છે. (કન્હુલ કુદીર, બાબુલ ઈમામત, પેજ-૮)

ઉદ્દરત ઈમામ માલિક رحمۃ اللہ علیہ لિગ્યિથ બેહમ الڪفار

(ક) જેનાથી કાફિરોનાં હિલ જલે.
સ્વ. ફતહ, ૪૮/૨૮) ના હેઠળ ફર્માવે છે કે રાફજીઓના કુઝની કુર્અની દલીલ એ છે કે એઓ સહાબા ને "بِرَضْوَانَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِمُ الْأَجْمَعِينَ" જોઈને જલે છે, એટલા માટે કાફિર છે. (અલ્યેઅતેસામ, પેજ-૧૨૮૨, ભાગ-૨, રૂહુલ માનાની, પારા-૨૬)

ઉદ્દરત મુજદ્દિદ અલ્ફેથાની رحمۃ اللہ علیہ વિવિધ મક્તુબાતમાં રાફજીઓને કાફિર કહી રહ્યા છે. એક પૂરો રિસાલો (કિતાબ) એના પર લખ્યો છે જેનું નામ રદે રવાફિઝ છે. એમાં લખે છે કે, "એમાં શંકા નથી કે અખૂ બક તથા ઉમર بَنْتُ اللَّهِ تَعَالَى સહાબીઓમાં સૌથી અફજુલ છે. તો પછી એ વાત જાહેર છે કે એમને કાફિર કહેવા, તેમની કમી વર્ણવવી કુઝ તથા જિંદિકિયત (અર્ધમીપણું) અને ગુમરાહીનો સબબ છે.

રાફજી એક પૂરો આયોજનપૂર્વકનો મજહબ છે કે જે હક્કીકતમાં ઈસ્લામના મુક્ખબલામાં ઘડી કાઢવામાં આવ્યો છે. દરેક મસ્ખલામાં ઈસ્લામ ધર્મની વિરુદ્ધતા કરવામાં આવી છે, મતલબ કે શીઆ ધર્મના પાયાઓ ઈસ્લામ હુશમની પર રચવામાં આવેલ છે. અને ઈસ્લામ ધર્મના દરેક મસ્ખલાને ગલત તથા શંકાસપદ સાબિત કરવાની કોશિશ કરવામાં આવી છે, ત્યાં સુધી કે શીઆ કુર્અને હકીમને પણ શંકાની નજરથી જુએ છે. શીઆઓના તે ખાસ ઈસ્લામ વિરોધી મસાઈલનું પરીક્ષણ રજૂ કરવામાં આવે છે.

★ શીઆ અકીદો : કુર્અન કરીમ હેરકેરવાળું છે ! ★

સર્વ મુસલમાનો કુર્અને કરીમ પર યકીન ધરાવે છે કેમ કે એ હિદાયતનો શ્રોત તથા આખેરતમાં નજતનો સબબ છે, પણ શીઆ ધર્મની દાખિયે કુર્અને

કરીમ શંકા કુશંકાથી પર નથી ! અને તેમની માન્યતા પ્રમાણે કુર્અને હકીમમાં ફેરફાર કરી દેવામાં આવ્યો છે.

શીઆ ધર્મના મશહૂર આલિમ મુલ્લા બાફ્રિર મજલિસી પોતાની કિતાબ "બહારુલ અન્વાર" માં એક હેડિંગ રચે છે "બાબુતહરીફ ફિલાયાત" એટલે કુર્અન હકીમની આયતોમાં ફેરફાર વિશે પ્રકરણ !

આ વિષય હેઠળ મુલ્લા બાફ્રિર મજલિસી શીઆએ અગણિત આયતોનો નિર્દેશ કર્યો છે કે જે શીઆ મજહબના પ્રમાણે ફેરફારવાળી છે. (માજાલ્લાહ !)

વળી એ જ પ્રમાણે શીઆઓની વિશ્વસનીય તથા પ્રમાણિત કિતાબ "ઉસૂલે કાફી" માં પણ એ વાત લખેલી છે કે, (અર્થ) : બેશક ! તે કુર્અન જેને જિબ્રિલ ઉલ عَلَيْهِ السَّلَامُ હુઝૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ ને તરફ લઈને આવ્યા તેમાં સિતોર હજાર આયતો હતી." (ઉસૂલે કાફી, ૨/૬૩૪, કિતાબ ફજ્લુલ કુર્અન, તેહરાન)

એ જ પ્રમાણે શીઆ આલિમ શારેહે ઉસૂલે કાફી મૌલા મુહમ્મદ સાલેહ માઝંદાનીએ પણ કુર્અનમાં ફેરફારની રિવાયતો મુતવાતિર હોવાનો દાવો કર્યો છે.

શીઆ આલિમ મુહમ્મદ બિન યાકૂબ કલીની જેણો ઉસૂલે કાફી લખી છે તે પણ કુર્અનમાં ફેરફારને માનનાર હતો. અને તેનો ઉસ્તાદ અલી બિન ઈબ્રાહિમ અલ્ક્રમી પણ તેહરીફ (ફેરફાર) ના અકીદાને માનનારો હતો, બલ્કે તે તો એ અકીદામાં અતિશ્યોક્તિની હદ સુધી પહોંચી ચૂક્યો હતો.

★ શીઆઓના આ અકીદાનો રદ ★

અલ્લાહ પાકનું સ્પષ્ટ ફર્માન છે :
⑤ إِنَّا نَحْنُ نَرْزَلُنَا الْكُرْ وَإِنَّا لَهُ لَحَفْظُونَ "બેશક ! અમે ઉતાર્યું છે આ કુર્અન અને બેશક ! અમે જાતે એના નિગેહબાન છીએ." (સ્વ. લિજુર, ૧૫/૮)

યાદ રાખશો કે તમામ જિન તથા ઈન્સાનો અને પૂરી મખૂકમાં એ શક્તિ નથી કે કુર્અને કરીમમાંથી

એક હફીની વધઘટ અથવા ફેરફાર કે તબદીલી કરી શકે. અને કેમ કે અલ્લાહ તાલાબાએ કુર્અને કરીમની હિફાજતનો વાયદો કર્યો છે એટલા માટે આ ખાસપણું કેવળ કુર્અન શરીફનું જ છે. બીજી કોઈ કિતાબને આ બાબત ઉપલબ્ધ નથી. કુર્અને કરીમની આ હિફાજત કેટલીય રીતે છે ?

(૧) કુર્અને કરીમને મોજિઝો બનાવ્યો કે બશરનું કલામ (માનવીની વાત) એમાં ભણી જ નથી શકતું.

(૨) એને બરાબરી તથા મુકાબલાથી મેહફૂજ રાખ્યું કે કોઈ એના જેવું કલામ બનાવવા માટે શક્તિમાન ન થાય.

(૩) પૂરી મખ્લૂકને એને અદશ્ય (લુપ્ત) કરવાથી લાયાર કરી આપી કે કાફિરો સખત અદાવત હોવા છતાં આ પવિત્ર કિતાબને નષ્ટ કરવાથી આજિજ છે.

અહીં કુર્અન મજાદની હિફાજતના વિશે એક હિકાયત જુઓ. જેમ કે હજરત યહ્વા બિન અકષમ رض ફર્માવે છે : "મામૂન રશીદની મજલિસમાં એક યદ્દૂદી આવ્યો અને તે ઘણી જ ઉમદા સાહિત્યક (અદીબાના) વાતચીત કરી. મામૂન રશીદ તેને ઈસ્લામની દાવત આપી તો તેણે ઈન્કાર કરી આપ્યો. જ્યારે એક વરસ પછી તે ફરીથી આવ્યો તો મુસલમાન થઈ ચૂક્યો હતો અને તેણે ફિક્હ (દીની મસાઈલ)ના વિષય પર ખૂબ શાનદાર વાતચીત કરી. મામૂન રશીદ તેને પૂછ્યું, તમારા ઈસ્લામ સ્વીકારનો સખ્ય શો છે ? તેણે જવાબ આપ્યો, જ્યારે આગલા વરસે હું તમારી મજલિસેથી ઉઠીને ગયો તો મેં આ ઘર્મોની કસોટી કરવાનો ઈરાહો કરી લીધો જેથી મેં "તૌરાત"ના ત્રણ નુસ્ખા (કોપીઓ) લખ્યા અને એમાં મારા તરફથી વધઘટ કરી દીધી. ત્યારબાદ હું યદ્દૂદીઓના ગિરજાધરમાં ગયો તો તેમણે મારી પાસેથી તે ત્રણોવ નુસ્ખા ખરીદી લીધા. પછી મેં

"ઈન્જલ"ના ત્રણ નુસ્ખા લખ્યા અને એનામાં પણ પોતાના તરફથી વધઘટ કરી. જ્યારે હું આ નુસ્ખા લઈને ઈસાઈઓના ગિરજામાં ગયો તો તેમણે પણ તે નુસ્ખા ખરીદી લીધા. પછી મેં કુર્અને પાકના ત્રણ નુસ્ખા લખ્યા અને તેના લખાડોમાં પણ વધ ઘટ કરી દીધી. જ્યારે હું કુર્અને પાકના તે નુસ્ખા લઈને ઈસ્લામી કુતુખ ખાનામાં ગયો તો તેમણે પ્રથમ તે નુસ્ખાઓનો ધ્યાનપૂર્વક અભ્યાસ કર્યો અને જ્યારે તેઓ મારી કરેલી વધ ઘટથી માહિતગાર થઈ ગયા તો તેમણે તે નુસ્ખા મને પરત કરી આપ્યા અને ખરીદવાથી ઈન્કાર કરી આપ્યો. એનાથી મારી સમજમાં આવી ગયું કે આ કિતાબ મેહફૂજ છે અને એમાં કોઈ તબદીલી નથી કરી શકતું. એના કારણે મેં ઈસ્લામ કથુલ કરી લીધો. (કુર્બી, અલ્હજર, તહતુલ આયાત, ૬/૫, ૮, અલજુઝલ આશિર, મુલખસન, ખાજિન, અલ્હજર, તહતુલ આયાત, ૮૫/૩, ૮, તફસીરે કબીર, અલ્હજર, તહતુલ આયાત, ૧૨૩/૭, ૮ મુલખસન)

આના પરથી એ વાત ધોળા દિવસની જેમ સ્પષ્ટ થઈ ગઈ કે કુર્અને પાક તેહરીફ (ફેરફાર, હેરફેર) વગેરેથી પાક છે, કેમ કે કુર્અને પાકની હિફાજતનો જિમ્મો ખુદ ખાલિકે કાઈનાતે લીધો. જે કિતાબનો જિમ્મો ખાલિકે કાઈનાત લે તેમાં કોઈ પ્રકારની કમી નથી થઈ શકતી. આ રાફી ફિક્રો દીને ઈસ્લામ માટે અત્યંત ખતરનાક છે. અલ્લાહ પાકથી દુઅ છે કે તે આપણાને સૌને દરેક સમયે મરસ્લકે અહલે સુન્નત એટલે મરસ્લકે આ'લા હજરત પર રહેવાની તૌફીકું અતા કરે. (માહનામા આ'લા હજરત, ઓક્ટોબર/નવેમ્બર-૨૦૨૩)

★ સહાબાએ કિરામની બેઅદબી ! શું ઈસ્લામ દુશ્મની નથી ?!

શું હુઝૂર ﷻને અત્યંત ચાહનાર આપના સૌથી પ્રિય સાથી સહાબી, ઉમ્મતીઓમાં સૌથી અફ્જલ

سہابی اے وہ ہجرت ابوبکر رضی اللہ عنہ تے ماجھ ہجرت
عمر، ہجرت عثمان تथا انی مہاجن سہابیوں
ماٹے آوا شدھو لبھشے جے م شیਆ فیکر نی
کیتا بومان چے کے، "نبی کریم علیہ السلام نا ہن تکال
باد میکداں ہجھے اسی ود، سلماں فارسی تथا
ابو عزیز گذشتاری سی وای سرخ سہابیوں مورث دی
گئیا ہتا۔ (رواء تعلیم کراچی، ۲۴/۸، ہوالو: تفسیر
سماں، پج: ۳۸۶، باغ: ۴)

شیعی نبی پاک علیہ السلام سہابا اے کیرامنے مورث،
کافر کھنارو ہی سلامنے ہوشمن نہیں تو ہی سلامنے
دوست ہے؟

شیਆ اے ہجرت آئشہ رضی اللہ عنہ نی تولیں
کرવانے تھا تے مانا پر لائنات موكلا وانے
ہبادت سمجھے ہے کے جے نبی کریم علیہ السلام نام
پیغ پتنی تھا عبادتیوں نام ما ہے انے
تے مانی ویویح ریتے تولیں کرے ہے۔ جے م کے ہجھے رجھ
بھر سینے کھلے کھلے ہے کے، "ہجرت آئشہ اے چوڑی
چالیس دینار اے کدا کری لیڈا ہتا!"
مآجلاحت ! نبی پاک علیہ السلام پیغ پتنی نی
آتا تولیں شیعی اسکھ نہیں ؟! اے تلے ۷ نہیں بادر
مجلیسی پوتانی کیتا بھکھلے یکھنی مان لاخے ہے:
"جیا رے کارڈ میڈیا مان چاہے رथشے تو آئی شانے چوںت
کرینے تے ہی نا پر ہد (شیکھ) لاغو کر شے انے
تے ہی شیعی ہجرت فاتیمانو بھدلو کھشے۔" نبی کریم
علیہ السلام نام پیغ پتنی تھا عبادت مونی نے اے تلے
سرخ میسیلی مانی آفی گوستا بھی کرنا ر شیعی
ہی سلامنے تھا نبیو ہوشمن ہے کے چاہک ہے ؟!

★ ہجرت معاویہ کو گوستا بھی جہنم می کھوتا رہے ! ★

جے اے شیਆ اے کے دیکھے ہے ہجرت امیر
معاویہ رضی اللہ عنہ نی بے ادھی کرے ہے انے گامے تے م

بولے ہے تے اے آشی لے کے ہجرت امیر معاویہ
عمر، رسوی پاک علیہ السلام نا سہابی ہے، آپے نبی
صلی اللہ علیہ وسلم سا�ے رہی نے کافر سا�ے جنگو لاری ہے، آپنے
درجو سہابی ہو وانے لارنے ہیں یو ہے انے معاویہ
ہی سلام ہو وانے لارنے ودھا رے۔ بیلاد فیضے فیضے اے
بیلاد فیضے عبادتیوں آپے ویس و پوں سویں سیریا مان
گورنری کری اے تھا پر پاک پشا آپ گورنر رہا۔
نوازا اے نبی ہجرت ہی مام ہسن رضی اللہ عنہ اے
امنی سا�ے سویلے کرینے اے مانا ہاث پر بھی ات
کری۔ اے سان سویں اے ہجرت امیر معاویہ
عمر، اے ۴۰ و پوں راج کریں۔ ہدیت نا اولما اے
کوئی پشا ویویح وگر اے مانی ہدیت نکل کری اے
لیڈی۔ آا بھوئے اے واتنی دلیل ہے کے امیر
معاویہ رضی اللہ عنہ نو ویویح ہجرت ایلی سا�ے
ہی جتے ہاد پر آدھاریت ہتھ، اے ناٹھی اے مانی
ادالات اے پر ہدیت جاگاریوں کوئی فرک آواتو
نہیں۔ اے لالاہ تھا لانے فرمائی ہے :
وَكُلْوَعَدَ اللَّهُ الْحَسْنِي
"اے لالاہ تھا لانے سرخ نے
بلادیو واید کیوں : رضی اللہ عنہم و رضوان علیہما
"اے لالاہ تھا لانے راج اے تھا اے لالاہی
راجی۔" (سُو. توبہ، ۶/۱۰۰)

مولیا ایلی کاری بھیکاتیں شارہمیں فرمائے
ہے : ہجرت ابھو لالاہ بین میڈاک جے اے ہجرت
ہی مامے آجیم ابوبکر رضی اللہ عنہ نا ویدا بھی ہے
امنے پوچھا وانے آیا کے ہجرت عمر بین ابھو ل
آنیاں رضی اللہ عنہم ایکھل ہے کے پاک ہجرت معاویہ
عمر، تو آپے فرمائیں، ہمیز علیہ السلام سا�ے رہی
بیلاد کرفا سامنے امیر معاویہ رضی اللہ عنہ نا
پھونا نا کامانے کے گھوڑا گاہ تے پشا ہجرت
عمر بین ابھو ل انیاں ودھی نے ہے۔
(انناہیا، پج: ۹۵)

برک خواجات

ننسیمُریسیاً اَشَارَهُ شِفَا كَاجِي إِيْيَاكُمْ مَانْ قَهْ :
જે વિકિત હજરત અમીર મુઆવિયા رضي الله عنه ની બુરાઈ કરે છે એ જહન્નમી ફૂતરાઓ પૈકી એક ફૂતરો છે. (અહકામે શરીઅત, ભાગ-૧, પેજ-૧૦૩)

મિશકાત શરીફ, પેજ-૧૧૨, બુખારી શરીફની હટીષ છે કે હજરત ઈબને અબ્બાસ رضي الله عنه ને પૂછવામાં આવ્યું કે અમીરુલ્ મુ'મિનીન ! હજરત અમીર મુઆવિયા رضي الله عنه ની બાબત તમે શું ફર્માવો છો, જ્યારે કે ફલાણા મસલામાં એમણે આમ કર્યું. આપે ફર્માવ્યું : **فَقَيْرَبَةَ أَلَّهِ فَقِيرَبَةَ** એમણે બરાબર કર્યું કારણ કે આપ ફકીહ (દીનની સારી સમજ ધરાવનાર) છે.

મિશકાતની શરદ મિફર્તિ, ભાગ-૨, પેજ-૧૬૦, હજરત મુલ્લા અલી કારી ઉપરોક્ત વાતના ખુલાસામાં લખે છે કે હજરત અમીર મુઆવિયા મુજતહિદ છે, એમને સવાબ મળો ભલે ભૂલ કરે. (એટલે કે હજરત અલી સાથે જે બે યુદ્ધ

કર્માં હજરત અલી رضي الله عنه હક્ક પર હતા પરંતુ હજરત અમીર મુઆવિયા મુજતહિદ છે અને મુજતહિદને દલીલે શરીફમાં મનન કરવાથી એમનાથી ભૂલ થાય તો પણ એમને સવાબ મળે છે.)

અન્નાહિયા, પેજ-૧૭, હજરત અલ્લામા કસ્તલાનીએ બુખારીની શરહમાં હજરત અમીર મુઆવિયા رضي الله عنه બાબત એ વર્ણન કર્યું છે : **مُعَاوِيَةٌ ذُو الْبَنَاقِ الْجُبْنَةِ** "હજરત મુઆવિયા ઘણી જ ખૂબીઓના માલિક છે."

આ છે હજરત અમીર મુઆવિયા ! رضي الله عنه અહલે સુન્નત વલ જમાઅતના મસ્લાક પ્રમાણે આપ ઉચ્ચતમ સહાલી છે, અને આપની બાબતે કાંઈ બોલવાની આપણને રજ નથી, બલ્કે બોલવું પોતાની આક્રેબત ખરાબ કરવું છે, એટલે હજરત અમીર મુઆવિયા માટે આપણે અહલે સુન્નતનો મસ્લાક ભૂલી શીઅા લોકો જેવી નકામી વાત ન કરવી જેઈએ !

પેજ નં.૪૦ નું ચાલુ.. પરવરદિગારથી, બેશક ! તે મગફિરત કરનારો છે. તમારા પર પુષ્ટ વરસાદ વરસાવશે, અને તમને માલ તથા ઔલાદથી નવાજશે, બજાવશે તમારા માટે બાગો અને વહેતી કરી દેશે તમારા માટે નહેરો." (સૂરાએ નૂહ, આ. ૧૦)

આ આયતે કરીમામાં મો'મિન બંદા માટે હિમાગી સુકૂન તથા ઈતિમનાન (સંતોષ), ખુશી તથા આનંદના માટે મોટું આકર્ષણ છે કે તૌબા તથા ઈસ્તિગફાર કરવાથી નીચે જણાવેલ ફાયદા એકી સાથે મળી રહ્યી છે :-

(૧) દુકાણનું દૂર થવું (૨) માલનું મળવું (૩) ઔલાદની નેઅમતનું મળવું (૪) જન્તનું મળવું (૫) નહેરો વહેતી થવી.

ખુલાસો : દુનિયાની મોટી નેઅમતોમાંથી માલ

તથા ઔલાદનું મળવું છે. માણસ સૌથી વધુ આ જ બે ચીજોની તમન્નાવાળો રહે છે. ફણના પણ આ જ સબબો છે, છેવટે ખુશી તથા સંતોષ પણ એમાં જ સમજે છે. આખેરતમાં જન્તનું મળવું કામયાબીની મેઅરાજ છે અને સુકૂનની નિશાની છે. એક કામ કરવાથી જ્યારે આટલું બધું સુકૂન તથા ઈતિમનાન મળે તો કેમ ન તૌબા તથા ઈસ્તિગફારને પોતાનો વજીઝો બનાવી લઈએ. તો આવો ! તૌબા કરવા તથા ઈસ્તિગફાર કરવામાં જદ્દી કરીએ. અલ્લાહ તાલાની તરફથી દુનિયાવી તથા ઉખરવી ઈનામોની સાથોસાથ અલ્લાહ પાકનો કુર્બ, તેની મહોષ્ટબ્બત, હકીકી ઈતિમનાન તથા સુકૂન હાંસલ કરીએ.

(સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી મંથલી-મુંબઈ,
ઓગષ્ટ-૨૦૨૩)

ગ્રાન્થી મિલતની જીવન ચરિત્રની

● અમુક ખાસ પાસાંઓ ●

રજૂકત્તા : મૌલાના ઈમરાન રામ મિસબાહી (મુદર્દિસ : દારુલ ઉલ્લભ બરકાતે ખવાજા-આમોદ)

અલ્લાહ તથાલા જેને ચાહે છે ઈજજત આપે છે અને જેને ચાહે જિલ્લત આપે છે, જેનાથી ચાહે છે દીનનું કામ લે છે અને જેને ચાહે દીનની સમજ અતા કરે છે. તે ઘણો નરીબદાર છે જેને અલ્લાહ પોતાના દીન માટે ચુની લે છે. તેવી મુખારક હસ્તીઓમાં ઉસ્તાજુલ ઉલમા જલાલતુલ ઈલમ અખુલ ફેઝ હાફિઝે મિલત અલ્લામા અખુલ અઝીજ મુહદિધે મુરાદાબાહી يَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ ની જાતે બાબરકાત પણ છે. જેઓ પોતાની દીની તાલીમી કોમી અને સમાજ બિદમતોના કારણ પરિયયના મોહતાજ નથી. અતે દુંકમાં આપની હ્યાતના અમુક વિશેષ પાસાંઓ પર પ્રકાશ નાખવાનો પ્રયાસ કરીએ છે.

વિલાદત : હાફિઝે મિલતની વિલાદતે બા સરાદત હિ.સ. ૧૩૧૩ ઈ.સ. ૧૮૮૪ સોમવારના હિવસે સવારના સમયે થઈ. અલ્લામા અખુલ અઝીજ મુહદિધે દહેલ્વી يَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ ના નામની નિસબતથી આપનું નામ પણ અખુલ અઝીજ રાખવામાં આવ્યું. ભોજપુર, જિલ્લા મુરાદાબાદ, ઉત્તર પદ્દેશમાં ઈલમી, સખી, દીનદાર ખાનદાનમાં આપની પરવરિશ થઈ.

જલાલતુલ ઈલમ હાફિઝે મિલત يَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ એક દીની અને ઈલમી પરિવારમાં જન્મયા જેથી પ્રાથમિક તાલીમ સાથે વાલિદે માળુદ હાફિઝ ગુલામ નૂરની બિદમતમાં રહી કુર્ચાન હિફઝ કર્યું અને ત્યાર પછી ચાર જમાઅત સુધીની તાલીમ ભોજપુર અને અધિક તાલીમ મુરાદાબાદમાં પ્રાપ્ત કરી.

ત્યારબાદ પોતાના કસબાની મસ્જિદમાં ઈમામતની બિદમત સંભાળી. આપના મુક્તદી

મૌલાના હકીમ મુહમ્મદ શરીફ જેઓ નિષ્ણાત તથીબ હતા. તેમણે આપની ઝડપનત જોઈને ઈલમે તિબ્બ શીખવાની તાકીદ કરી. આપે વાલિદે માજિદથી ઈજાત માગી તો આપે મુરાદાબાદ જઈ હજરત પાસે ઈલમે તિબ્બ શીખવાની અનુમતિ આપી. ત્યાં હકીમ સાહબ પાસે અમુક કિતાબો પઢી. ત્યાર બાદ જામિયા નઈમિયા મુરાદાબાદમાં અમુક વરસો સુધી ઈલમ પ્રાપ્ત કર્યો. તે જ અરસામાં હિ.સ. ૧૩૪૨માં મુરાદાબાદમાં ઓલ ઈન્ડિયા સુની કોન્ફિન્સ યોજાઈ જેમાં સદરુશશરીઆ, બદરુત્તરીકહ મુફ્તી અમજદ અલી આ'જમી يَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ ની જિયારત થઈ. તેમનાથી પોતાના ઈલમી શોખ વિશે અર્જ કરી. બાદમાં જામિયા મુઈનિયા ઉષ્માનિયા, અજમેરમાં સદરુશશરીઆ અને અન્ય અસાતિજાથી ઉલ્લભો કુન્નની પૂર્ણતા કરી.

હુઝૂર હાફિઝે મિલત يَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ ની જાત એકલા એક મંડળી (અન્જમન) જેમ હતી. તદરીસ, તસ્લીફ, દર્સ, લેખન, સંચાલન દરેક ક્ષેત્રમાં આપની બહુમૂલ્ય બિદમતોમાંથી અમુક વિશે જાણી તેનાથી બોધ ગ્રહણ કરવાનો પ્રયાસ કરીએ.

તદરીસ : જાહેરી ઉલ્લભ (ઈલમો)ની પૂર્ણતા બાદ આપનો ઈરાદો વેપાર કરવાનો હતો. આપ ફર્માવતા : હું દીનો સુનિયતની બિદમત ફી સબીલીલાહ કરીશ. હજરત સદરુશશરીઆ يَعْلَمُ اللَّهُ أَكْبَرُ એ આપને બરેલી શરીફ બોલાવ્યા અને તેમના હુકમથી સદરુલ મુદર્દિસીનના પદ પર મદ્રસા અશરફિયા મિસબાહુલ ઉલ્લભ, મુખારકપુર તશરીફ લાવ્યા અને ઈલમી પિપાસુઓને પોતાની ઈલમી અને

ફર્ની સલાહિયતોથી તૃપ્ત કરવા લાગ્યા. આપના શાર્જિંદોની સંખ્યા આશરે પાંચ હજારથી અધિક છે જેમાં એકથી એક ઈલમવાળા, કાબિલે કદ્ર, આપના ફેઝ પામેલ નેતૃત્વ ક્ષમતા ધરાવતા લોકો છે જેમના પર મજાહબી, રાજનૈતિક, સમાજી, ઈલમી, રૂહાની, ઈસ્લાહી તથા તથીગી જગતને ગર્વ છે. હાફિઝ મિલલત حَفَظَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ ના ઘડેલા અણમોલ અને દુર્લભ હીરાઓમાંથી અમુકના મુખારક નામો આ છે :

(૧) નાઈબે હાફિઝ મિલલત અલ્લામા અબ્દુર્રઉફ બલ્યાવી (૨) કાઈદે એહલે સુન્નત રઈસુલ કલમ અલ્લામા અર્શદુલ કાદરી (૩) ફીકીહે આ'જમે હિંદ મુફ્તી શરીરુલ હક્ક અમજદી (૪) શૈખે આ'જમ અલ્લામા સૈયદ મુહમ્મદ ઈઝહાર અશરફ અશરફિયુલ જીલાની (૫) શૈખુલ ઈસ્લામ અલ્લામા સૈયદ મુહમ્મદ મદની અશરફિયુલ જીલાની (૬) બહરુલ ઉલ્લમ મુફ્તી અબ્દુલ મન્નાન આ'જમી (૭) ખતીબુલ બરાહીન અલ્લામા સૂઝી મુહમ્મદ નિઝામુદીન બસ્તવી (૮) મુસ્લિહે એહલે સુન્નત કારી મુસ્લિહુદીન કાદરી (૯) શૈખુલ કુર્અન અલ્લામા અબ્દુલ્લાહ ખાન અઝીજી (૧૦) અશરફુલ ઉલમા સૈયદ હામિદ અશરફ અશરફિયુલ જીલાની (૧૧) મુફ્કિરે ઈસ્લામ અલ્લામા કમરૂજુઝમાં આ'જમી (૧૨) ખૈરુલ અઝીજિયા અલ્લામા મુહમ્મદ અહમદ મિસ્થાહી.

સંચાલન : આપનું મહાન અને આંતર રાષ્ટ્રીય કારનામાં અલ જામિઅતુલ અશરફિયાની સ્થાપના છે. જામિયા અશરફિયા એહલે સુન્નતના વિશાળ અને મજબૂત કિલ્લાઓમાંથી એક છે જે સાઈઠ એકર જમીન પર ફેલાએલ છે. જેમાં ચારે બાજુ સુંદર ઈમારતો છે. તાલીમી મેઅયાર (શૈક્ષણિક કક્ષા)નો અંદાજો ફર઼ઝાને અશરફિયા અને તેમની જિદમતોથી કરી શકાય છે જે દરેક ઈલમી મેદાનમાં મોખરે નજર

આવે છે. હિંદુસ્તાનથી લઈ એશિયા, યૂરોપ, અમેરિકા, આફિકા અને અરબ દેશોમાં દીને ઈસ્લામની સરબુલંદી અને મસ્લાકે આ'લા હજરતના પ્રચાર પ્રસારમાં લાગેલા છે.

તકરીર અને જિતાબત : આપ દર્સો તદરીસની સાથે બા કમાલ ખતીબ પણ હતા. હિકમતો નસીહતોથી ભરપૂર આપના બયાનથી સાંભળનાર અવશ્ય પ્રભાવિત થતા.

૧૯૭૩ ઈ.સ.માં રાયપૂર, છતીસગઢમાં જલ્સાએ મીલાહુનબીમાં તશરીફ લઈ ગયા. જલ્સામાં ગૈર મુસ્લિમ સ્કોલર્સ પણ ઉપસ્થિત હતા. આપે ઈસ્લામની સત્યતા, કુર્અનની હક્કાનિયત અને પ્રાચીન તથા આધુનિક વિદ્યાઓના નજી નુકસાન પર અત્યંત ઈલમી જિતાબ ફર્માવ્યો. જલ્સા પછી આપની દસ્તબોસી માટે લોકો તૂટી પડ્યા. કેટલાક ગૈર મુસ્લિમ લોકો એક બાજુથી આપની જિયારત કરી રહ્યા હતા. તેમનામાંથી શ્રીવાસ્તવજી નામી એક વ્યક્તિએ જે કોઈ કોલેજના પ્રોફેસર હતા તેમણે કોઈ મુસલમાન સમક્ષ આપની સાથે મુલાકાતની ઈચ્છા વ્યક્ત કરી. તેમણે હજરતની મુલાકાત લીધી અને ઘણા બધા પ્રશ્ન કર્યા. આપે અત્યંત સતેજ સંતોષકારક ઉત્તર આપ્યા જેનાથી શ્રીવાસ્તવજી ઘણા જ પ્રભાવિત થયા અને તુરંત તૌબા કરી આપના હાથે ઈમાનની દોલતથી માલામાલ થયા. તેમના મિત્ર ગણેશજીએ પણ પોતાના પરિવાર સાથે ઈસ્લામ સ્વીકાર કર્યો. હુઝૂર હાફિઝ મિલલત حَفَظَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ એ તેમનું નામ બિલાલ અને શ્રીવાસ્તવજીનું નામ મુહમ્મદ રાખ્યું. (હાફિઝ મિલલત કા ફેઝાને નજર, પેજ-૩૭)

વાચાની પાબંદી : એકવાર ગોરખપુરના જલ્સામાં આપને આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું. પરંતુ જલ્સાના દિવસે બીમારીના કારણે સફર કરવું મશ્કેલ થઈ ગયું. લોકોના મના કરવા છતાં સખત બીમારીની

હાલતમાં પણ જલસામાં હાજરી આપી. ફર્માવ્યું : હા ! રોકાઈ જવું જોઈએ, પરંતુ મેં વાયદો કરી લીધો છે, નહીં પહોંચું તો ગરીબોનું હિલ તૂટી જશે, દીનનું નુકસાન થશે. (હુજૂર હાફિઝ મિલત : અફકારો કારનામે, પેજ-૧૦૧)

૬૬ ગોઈ : શરઈ ચૂક પર ઈસ્લાહની નિયતથી તંબીહ કરવું (ચેતવવું) અભ બિલ મઅરુફનો એક હિસ્સો છે. આવા સંજોગોમાં અવામ તો ઈસ્લાહ કબૂલ કરી લે છે પરંતુ ખવાસ (ખાસ લોકો)ને ઈસ્લાહની નિયતથી કાંઈ કહેવું ઘણું કઠિન છે.

હુજૂર હાફિઝ મિલત *بِلَيْلَةٍ حَرَّةٍ*ની હાજરીમાં એક મુકર્રિયથી અફીદાના કોઈ મસઅલામાં ભૂલ થઈ ગઈ. હુજૂર હાફિઝ મિલત *بِلَيْلَةٍ حَرَّةٍ* બયાન માટે તશરીફ લાવ્યા તો ખુલ્બા અને તિલાવત કરેલ આયતની સમજૂતી બાદ ફર્માવ્યું :

માણસથી છુપી રીતે ભૂલ થઈ જાય તો તેની તૌબા પણ છુપી રીતે કરવામાં આવશે અને જાહેરમાં ભૂલ થાય તો જાહેરમાં તૌબા કરવી જરૂરી છે, જેથી જે લોકો જાહેરમાં ભૂલના કારણ ભૂલના શિકાર થયા હોય તેમની પણ ઈસ્લાહ થઈ જાય. ત્યારબાદ મુકર્રિર સાહેબના બયાન કરેલ મસઅલામાં ભૂલને જણાવી સહી મસઅલો બતાવી ઘણી કિતાબોના હવાલાથી મસઅલાની સ્પષ્ટતા કરી મુકર્રિર સાહેબને માઈક પણ બયાન કરેલ મસઅલાથી રૂજૂથી કરવાનો હુકમ આપ્યો. (મઆરિફ હાફિઝ મિલત, પેજ-૪૨)

ઈલ્લી વાતોમાં ભૂલ થવી કોઈ મોટી વાત નથી ન કોઈ એબ છે. પરંતુ ભૂલ પર અડી જવું અને ઈસ્લાહ ન સ્વીકારવું મોટી ભૂલ છે. નામના અને શોહરતની ચાહત રાખનાર લોકો તરફથી આવા મૌકા પર જ પ્રતિક્રિયા જોવા મળે છે તેના કારણો તેમની ઈસ્લાહ કરવી મુશ્કેલ થઈ જાય છે. પરંતુ હુજૂર હાફિઝ મિલત *بِلَيْلَةٍ حَرَّةٍ*ની જાત આવી સ્થિતિમાં

ઈસ્લાહની ફરજ બખૂબી નિભાવતા.

આપ કોઈને શરીઅત વિરુદ્ધ કામ કરતા જોઈને તુરંત ઈસ્લાહની કોશિશ કરતા. એક વાર જુમ્માના દિવસે રાજી મુખારક શાહ મસ્જિદ, મુખારકપુરમાં ઈસ્ટિન્જાખાના પર ભીડ હતી. ઈસ્ટિન્જા માટે બેસેલા એક વ્યક્તિની જાંગ ઉઘાડી હતી. મસ્જિદમાં જતાં આપની નજર પડી. મિમ્બર પર પહોંચી અડધા કલાક સુધી સતર છુપાવવા બાબત રસૂલે કરીમની તાલીમાત, બેહયાઈ પર ચેતવણીઓ અને તહારતના અહ્કામ તથા આદાબ પર બયાન ફર્માવ્યું. હાફિઝ મિલત *بِلَيْلَةٍ حَرَّةٍ*એ ન કેવળ પોતાની ઈલ્લી સલાહિયતોથી હુલ્લબ હીરા તરાશ્યા (ઘડયા) બલ્કે અત્યંત વ્યસ્તતા હોવા છતાં ઘણી કિતાબો પણ લખી, તદરીસ અને તકરીર સાથે આપે તેહરીર દ્વારા પણ ઈસ્લાહે ઉમત માટે કિંમતી તેહરીરી (લેખનની) બિદમત ફર્માવી.

એમ કે : (૧) મઆરિફ હદીષ (૨) ઈશાર્દુલ કુર્અન (૩) અન્બાઉલ ગૈબ (૪) અલ ઈશાર્દ (૫) અલ મિસબાહુલ જદીદ (૬) અલ અજાબુશશટીદ (૭) ફિર્કાએ નાજિયા (૮) ફિતાવા હાફિઝ મિલત.

આપ અંતિમ ઉમરમાં ફર્માવતા : "મને લોકોએ કોઈ કામનો ન રાખ્યો. બિન જરૂરી કાર્યોમાં મને એવો ઉલજાવી દીધો કે જોઈએ એવું લખવાનાં કામ ન થઈ શક્યું જેનો મને અફસોસ છે, જ્યારે કે શરૂઆતમાં મારી કૃલમ ખૂબ તેજ હતી. હવે ન તો તે જેહની તાકાત છે ન ફુરસત. એટલા માટે મારો હેતુ અને મારા જીવનનો મકસદ હવે જામિયા અશરફિયાને મુક્કમલ કરવું છે."

આપની પુર ખુલ્લૂસ અને અસરકારક કિતાબી બિદમતોના એક બે નમૂના : ઈશાર્દુલ કુર્અન : ઈ.સ. ૧૯૪૭ના વતનથી હિજરતના હંગામામાં આ કિતાબ આપે એવા સંજોગોમાં લખી

અને છપાવી નિઃશુલ્ક વહેંચી મુસલમાનોની રહનુમાઈ ફર્માવી જ્યારે મુસલમાનો કાંઈ પણ સોચતા સમજ્યા વિના પોતાના દેશને છોડવા તત્પર હતા. એક સ્થળે આપ ફર્માવે છે :

"મુસલમાનો ! તમારી હવાની દિશા એ જ ગુંબદે ખજરા છે. તમારો મકસૂદ એ જ તાજદારે મદીના છે. તમારી મુશ્કેલીઓનો હલ તેમની જ નજરે કરમ અને ભવાંઓના ઈશારા પર મૌક્કુફ છે. તમારા મકસદોની પ્રાપ્તિ તેમની તાલીમાત પર છે જેને મુસલમાનો પોતાની બદનસીબીથી ભૂલાવી ચૂક્યા છે.

(ઈશાર્દુલ કુર્અન, પેજ-૫)

હુઝૂર હાફિઝ મિલ્લત عليه السلام મુસલમાનોની બદહાલી અને બદઅમલીને જોઈને તડપી જતા અને તેમની ઈસ્લાહની કોશિશ કરતા. આપના દિલી દર્દનો અંદાજો આ લખાણથી લગાડી શકાય છે :

"મુસલમાનો ! જાગો અને ગફલતની નિંદ્રાથી બેદાર થઈ જાવ ! તમારી ઈસ્લાહ અને ફલાહ એમાં જ છુપાયેલી છે કે સાચા અને પાકા મુસલમાન બની જાવ, તમારી કામયાબી એના પર જ મૌક્કુફ છે કે તમારી જિંદગી ઈસ્લામી અને મૌત ઈસ્લામી હોય, તમારું જાહેર પણ ઈસ્લામી અને તમારું બાતિન પણ ઈસ્લામી હોય, તમારા અક્રિયા પણ ઈસ્લામી હોય અને તમારા અમલ પણ ઈસ્લામી હોય, તમારા જરૂરા પણ ઈસ્લામી જરૂરા હોય અને તમારા ખયાલો પણ ઈસ્લામી ખયાલો હોય, તમારું સીનું ઈસ્લામી ઈમાની અન્વારથી મુનવ્વર હોય, તમારું શરીર નેક અમલોથી સજજ હોય, મુસીબત પર સબ્ર અને નેઅમત પર શુક અદા કરવો તમારી આદત હોય, અલ્લાહ રજ્બુલ ઈજ્જત પર તવક્કુલ અને ભરોસો તમારી પ્રકૃતિ હોય, કુર્અની તાલીમાત પર અમલ તમારી પ્રકૃતિ બની જાય. (ઈશાર્દુલ કુર્અન, પેજ, ૮)

આમ મુસલમાનો પર ઈશાર્દુલ કુર્અનનો જે

અસર થયો તેના વિશે અલ્લામા બદરુલ કાદરી عليه السلام ફર્માવે છે : ૧૯૪૭ના હંગામામાં મુખારકપુરમાં ઈશાર્દુલ કુર્અન વિના મૂલ્યે વહેંચવામાં આવી અને પરિણામ એ થયું કે એક પણ મુસલમાને દેશ ન છોડ્યો. આ હતી દીની ખુલ્લૂસ અને મિલ્લી દર્દમાં દૂબેલ લખાણની અસર.

(હયાતે હાફિઝ મિલ્લત, પેજ ૪૩૩)

માઆરિકે હદીષ : આ કિતાબ અસલમાં હદીષના કમવાર લેખોનો સંગ્રહ છે જે પાસ્બાન માસિકમાં છપાતા રહ્યા. જેમાં હદીષની રોશનીમાં નેક અમલો અને સાચા અક્રિયાઓનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. બતીબે મશરિક અલ્લામા મુશ્તાક અહેમદ નિજામી عليه السلام એ આ કિતાબ વિશે ફર્માવ્યું, "સાગરને ગાગરમાં ભરવાની કહેવત સાંભળી હતી પરંતુ માઆરિકે હદીષ તેનું જીવંતું જીગતું ઉદાહરણ છે. હદીષના તર્જમા સાથે આલિમાના અને આરિફાના સમજૂતી, એ કેવળ ઉસ્તાજુલ ઉલમા જેવી ખુલંદ શાખસ્યતનું કામ છે. (હયાતે હાફિઝ મિલ્લત, પેજ ૪૪૩)

આપે બે શાદીઓ કરી, પ્રથમ નિકાહ મામાની પુત્રી સાથે થયા જે ઘણા નેક અને દીનદાર ખાતૂન હતાં. તેમનાથી ચાર ઔલાદ થઈ પરંતુ તેમનામાંથી કોઈ જીવંત ન રહી અને ચોથા બાળકના જન્મ સમયે આપનાં બીબી સાહેબા પણ વજાત પામી ગયાં. થોડા સમય બાદ આપના વાલિદ માજિદે બીજા નિકાહ કરાવ્યા અને આપને ત્યાં છ ઔલાદ થઈ. તેમનામાંથી એક પુત્ર અને મોટી પુત્રીનો ઈન્નેકાલ થઈ ગયો. બાકી ચારમાં (૧) મૌલાના અખ્દુલ હકીજ સાહેબ, આપના ખલીફાએ અકબર તથા જાનશીન અને જામિયા અશરક્યાના ઉપપ્રમુખ છે. (૨) કારી અખ્દુલ કાદિર સાહેબ આપના નાના સાહબજાદા છે. જે ભોજપૂરમાં રહેતા હતા. હજીથી પરત થતાં મુંબઈમાં વજાત પાસ્યા. (૩) જુબેદા ખાતૂન (૪) હમીદા ખાતૂન. **વધુ પેજ ૨૫ પર**

દ્વારા ખાતે ૧૧મી શરીફના પ્રોગ્રામો

દ્વારા : ગૌપ્યપાક સરકારે બગદાદ શયખ અભુલકાદિર જીલાની ^عની ધારમાં દ્વારા ખાતે ૨૪૮. આખરના પહેલા ચાંદથી ૧૧મા ચાંદ સુધી રોજ ઈશા બાદ મસ્જિદમાં મેહફિલે દુર્દદ બાદ યાસીન શરીફનો ખત્મ રાખવામાં આવ્યો. ૧૦ ૨૪૮િલ આખર, તા. ૨૫-૧૦-૨૦૨૩ બુધવારના રોજ મસ્જિદમાં ઈશા બાદ "મેહફિલે નઅતો મન્કબત" રાખવામાં આવી જેમાં જનાબ કારી મક્કસૂદ કાવીવાળા (પેશ ઈમામ) સાહબે નઅતે પાક તથા ગૌપ્ય પાકની શાનમાં મન્કબતો પેશ કરી મજમાને ફયાયાબ કર્યો હતો. બીજા દિવસે ૧૧ ૨૪૮િલ આખરની રાતે મોટા ચક્કા પર "જશને ગૌપ્યે આ'જમ" મનાવાયો જેમાં શરૂમાં કારી મક્કસૂદ સાહબે કિરાઅત, નઅતો મન્કબત પેશ કરી. ત્યારબાદ હજરત મૌલાના જહીર મિસ્બાહી (નિગરાં : સુની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર) એ ગૌપ્યે પાક ^عના મહાન મર્તબા વિશે તેમજ આપે "ઈલ્મે દીન" નો ફેલાવો કેવી રીતે કર્યો તેના પર શાનદાર બયાન કર્યું હતું. બીજા દિવસે સવારમાં રાબેતા મુજબ "જુલૂસે ગૌપ્યિયા" ગૌપ્ય પાક ^عના બાલ મુખારક સાથે ગામ ફેરી ફરીને મસ્જિદે પહોંચ્યું જ્યાં કારી મક્કસૂદ સાહબે મન્કબત પેશ કરી અને બાદમાં મૌલાના જહીર મિસ્બાહી સાહબે ગૌપ્ય પાક ^عની શાનમાં ઈમાન અરફોજ બયાન કર્યું હતું. છેવટમાં અદ્ભુત સાથે ગૌપ્ય પાક ^عના બાલ મુખારકની જિયારત કરાવવામાં આવી છેવટે અકુળ કોમ્યુ. હોલમાં ન્યાઝ જમાડવામાં આવી.

નોંધાત પુરમલાલ ::

- **જોહનિસબર્ગ :** (સા.આફિકા) ખાતે શહેનાઝ ગુલામ ડેરાવાળાનો જુમેરાત ૧૨ ૨૪૮િલ અવ્વલ હિ.સ. ૧૪૪૫, તા. ૧૨-૧૦-૨૦૨૩ના રોજ ઈન્નેકાલ થયો છે.
- **દ્વારા :** ખાતે તા. ૨૫-૧૦-૨૦૨૩, ૮ ૨૪૮. આખર હિ.સ. ૧૪૪૫ બુધવારના રોજ અભુલ દાઉદ ભાનો ઈન્નેકાલ થયો છે. શાંતસુશીલ સ્વભાવના માણસ હતા.
- **દ્વારા :** ખાતે તા. ૨૬-૧૦-૨૦૩ ૧૦ ૨૪૮. આખર હિ.સ. ૧૪૪૫ જુમેરાતના રોજ યાકૂબ મુહમ્મદ બખનો ઈન્નેકાલ થયો છે. મર્દૂમ નેક નમાજી હતા. ૨મજાનનો પૂરો મહીનો એ'તેકાફમાં મસ્જિદમાં વિતાવતા હતા. ગુપ્ત સખાવત કરનાર હતા.
- **દ્વારા :** ખાતે તા. ૨૭-૧૦-૨૦૨૩, ૧૧ ૨૪૮. આખર હિ.સ. ૧૪૪૫ જુમ્માના રોજ ઈખાહીમ હાજી અહમદ હાફેજુનો ઈન્નેકાલ થયો છે. મર્દૂમ અચ્છા હાફીજ હતા. આપે મદ્રસામાં મુદર્રિસ તરીકે પણ બિદમત આપી હતી. વરસો સુધી દ્વારા મસ્જિદમાં તરાવીહ પઠાવતા રહ્યા, છેવટમાં વરસો સુધી તરાવીહ પઠાવનાર પાછળ સાંભળતા રહ્યા. અને છેવટ સુધી મસ્જિદના ટ્રસ્ટી તરીકે બિદમત આપતા રહ્યા.
- **દ્વારા :** ખાતે તા. ૧-૧૧-૨૦૨૩, ૧૬ ૨૪૮. આખર હિ.સ. ૧૪૪૫ બુધવારના રોજ હાજી શાખીર વલી ભૂરા (માજી સરપંચ)નો ઈન્નેકાલ થયો છે. મર્દૂમ મિલનસાર સ્વભાવના ખુશમિજાજ માણસ હતા.
- **કંબોલી :** ખાતે મર્દૂમ સુલેમાન મુહમ્મદ અમીજી (ઉ. ૮૮)નો તા. ૨-૧૧-૨૦૨૩ના રોજ ઈન્નેકાલ થયો છે. રૂબે કરીમ તેના ઘારા મહિબૂબ ^عના સદકામાં મર્દૂમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્તમાં આ'લા મફામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સનહીઓને, ચાહકોને સથે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્દૂમોના માટે દારુલ ઉલ્મા બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ ખાતે કુર્અન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની દુઆ કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા (માસિક)

